វិនយបិដក

៩

VINAYA PITAKA

ព្រះ
ត្រៃបិដកបាឡី
និង
សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ
វិនយបិដក
ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ
៩

កម្មក្ខន្ធកៈ បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ
និងសមុច្ចយក្ខន្ធកៈ

ផ្សព្វផ្សាយដោយសម្តេចព្រះអភិសិរីសុគន្ធាមហាសង្ឃរាជាធិបតី បួរ គ្រី
សម្តេចព្រះមហាសង្ឃរាជនៃគណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ព. ស. ២៥៥៣

Vinayapiṭaka

Cullavagga Paṭhamabhāga

9

kammakkhandhaka Pārivāsikakkhandhaka

&

Samuccayakkhandhaka

សម្តេចព្រះអភិសិរីសុគន្ធាមហាសង្ឃរាជាធិបតី បួរ គ្រី
សម្តេចព្រះមហាសង្ឃរាជ នៃគណៈធម្មយុត្តិកនិកាយ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និយមវចនៈ

ព្រះត្រៃបិដកត្រូវបានបង្កើតឡើង ប្រមាណ៩០០ឆ្នាំថ្វាយ ក្រោយអំពីការរំលត់ព្រះខន្ធចូលកាន់ព្រះបរមនិព្វានរបស់សម្តេចព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះបរមគ្រូជាអម្ចាស់នៃយើងគ្រប់គ្នា ។ គ្រប់ប្រទេសអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា និងប្រទេសខ្លះមួយចំនួនមិនមែនអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា គ្រប់អង្គការពុទ្ធិកសមាគម និងតាមបណ្ណាល័យជាតិធំ ៗ តែងតែបានទទួលយកមកតម្កល់ទុកធ្វើជាគ្រឹះ ដើម្បីធ្វើការស្រាវជ្រាវសិក្សាស្វែងយល់ តាមអ្វីដែលហៅថាព្រះពុទ្ធវាចា (ពុទ្ធធម៌) ។ កាលដើមឡើយគេនាំគ្នាកត់ត្រាលើស្លឹករឹត ព្រមទាំងសរសេរចារឹកលើផែនថ្ម និងលើផែនលោហៈក៏មាន លុះចំណេរតមកក៏បាននាំគ្នាបោះពុម្ពលើក្រដាសចងក្រងជាសៀវភៅ (គម្ពីរ) រហូតបច្ចុប្បន្ននេះ បច្ចេកវិជ្ជាកាន់តែចម្រើនឡើង គេបានវាយបញ្ចូលក្នុងកុំព្យូទ័រ តែទោះបីជាបច្ចេកទេសម៉ាស៊ីនចម្រើនឡើងយ៉ាងណាក៏នៅមិនអាចបោះបង់សៀវភៅចោលបានឡើយ ដូច្នេះហើយទើបយើងខ្ញុំបានខិតខំធ្វើឲ្យកើតមានឡើងនូវក្រុមអក្សរព្រះត្រៃបិដក ដើម្បីជួយធ្វើឲ្យអក្ខរៈខ្លះដែលរលុបមិនអាចអានច្បាស់បាន ឲ្យមានការច្បាស់តាមតួអក្ខរៈឡើងវិញ ។

ដោយសទ្ធាជ្រះថ្លាដ៏មុតមាំដែលមានចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយក៏ជាកាតព្វកិច្ចមួយដ៏ធំក្នុងតួនាទីជាពុទ្ធបរិស័ទ ដែលបានប្រគល់កាយថ្វាយជីវិត អ្នកធ្វើដំណើរតាមស្នាមព្រះបាទសម្តេចព្រះពុទ្ធអង្គ រួមកម្លាំងទ្រទ្រង់ បានធ្វើការលះបង់កម្លាំងកាយ វាចា ចិត្ត ទ្រព្យធនផ្ទាល់ ព្រមទាំងបបួលពុទ្ធបរិស័ទ ញាតិមិត្តជិតឆ្ងាយ ក្នុងនិងក្រៅប្រទេសធ្វើឡើង ដើម្បីជាពុទ្ធបូជា ធម្មបូជា សង្ឃបូជា ។

សូមសេចក្តីឧស្សាហ៍ក្នុងការជាកុសលនេះ សម្រេចប្រយោជន៍ជូនដល់ព្រះពុទ្ធសាសនាជូនដល់ពុទ្ធបរិស័ទ សូមបានប្រកបតែនឹងសេចក្តីសុខចម្រើនរុងរឿង ក្នុងលោកនេះផង និងលោកដទៃខាងមុខទៀតផង ជាកិយ្យោភាពតរៀងទៅ ។

វត្តបទុមឌ. ថ្ងៃទី ០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩

ប៊ួរ-គ្រី

VATT Botum Dhammavutt Sangkat Chatumuk Khan Daun Penh P.Penh

ទំព័រទទេ

សេចក្តីណែនាំក្នុងការអាន

១- ប្រសិនបើលោកអ្នកអាន បានឃើញពាក្យទាំងឡាយណា ដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ហើយបន្ទាប់មកបានឃើញព្យញ្ជនៈមួយតួទៀតនៅខាងចុងពាក្យនោះ សូមមេត្តាកត់សម្គាល់ថា ព្យញ្ជនៈដែលនៅខាងចុងនោះ គឺជាជើងរបស់ព្យញ្ជនៈដែលមានសញ្ញាលេខបូកនៅពីខាងក្រោម ដោយកំហុសបច្ចេកទេសកុំព្យូទ័រ ។

ឧទាហរណ៍

-ពាក្យខ្មែរ: **សម្‌ល** ក្នុងពាក្យនេះ ព្យញ្ជនៈ **ល** គឺជាជើងរបស់ព្យញ្ជនៈ **ម** ដូច្នេះពាក្យនេះគឺ **សម្ល** ។

-ពាក្យបាលី: **តស្‌ស** គឺ **តស្ស** ។

២- ចំពោះពាក្យខ្មែរ យើងសម្រេចយកតាមវចនានុក្រមខ្មែរ របស់សម្តេចព្រះសង្ឃរាជជោតញ្ញាណោ (**ជួន-ណាត**) ជាគោល ។ ប៉ុន្តែបើពាក្យទាំងឡាយណា ដែលអាចសរសេរតាមបែបបុរាណក៏ត្រឹមត្រូវដែរនោះ យើងខ្ញុំសូមរក្សានូវពាក្យទាំងនោះទុកដដែល ។

៣- ចំពោះ **សន្លឹកច្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ** ដែលមាននៅផ្នែកខាងចុងនៃព្រះត្រៃបិដកច្បាប់ដើម ក្រុមយើងខ្ញុំសូមមិនដាក់ទៀតទេ ព្រោះក្រុមការងារយើងបានកែតម្រូវតាមនោះរួចរាល់ហើយ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

បឋមភាគ

៩

កម្មក្ខន្ធកៈ បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ

និង

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ

វិនយបិដកេ

ចុល្លវគ្គស្ស បឋមោ ភាគោ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ

សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

កម្មក្ខន្ធកំ

[១] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា

វិនយបិដក

ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ
ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ

[១] *សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ*[១] *ទាំងឡាយ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាច*

១ ភិក្ខុពីររូបនេះ នៅក្នុងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា សូម្បីតែសិស្សគណរបស់ភិក្ខុពីររូបនោះ ក៏គេហៅថា បណ្ឌុកៈនិងលោហិតកៈដែរ ។

ចស្ស ភាយិត្ថ មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា សន្តុដ្ឋា លជ្ជិនោ កុក្កុច្ចកា សិក្ខាកាមា តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វក្ខន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ

ជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ ពួកភិក្ខុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស មានសេចក្តីអៀនខ្មាស មានសេចក្តីរអែង ជាអ្នកប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀលបន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុអ្វី បានជាពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ

ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តីតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[២] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ ប-ករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្ស-ការកា សង្ឃេ អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្ស-ការកា សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្ថតរា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នា-និ ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្ត-ន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ[១] ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា

១ ឱរោបិយមរម្មបោត្ថកេសុ ឥតិសទ្ទោ ន បញ្ញាយតិ ។

ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុអម្បាលនោះ ក៏យកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

[២] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃ ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោក ចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះពួកយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា

អននុច្ឆវិកំ[១] ភិក្ខវេ តេសំ មោឃបុរិសានំ អននុលោមិកំ អប្បដិរូបំ អស្សាមណកំ អកប្បិយំ អករណីយំ កថំ ហិ នាម តេ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសា អត្តនា ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វក្ខន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ អថខ្វេតំ[២] ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ ចេវ អប្បសាទាយ បសន្នានំ ច ឯកច្ចានំ អញ្ញថត្តាយាតិ ។

---

១ ឱ. ម. អននុច្ឆវិយំ ។ ២ ឱ. ម. អថខោ តំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វីបានជាមោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ បង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ ជាអ្នកបង្កអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោកពល់គ្នាប្រឹងជជែក ឱ្យអស់ទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោក ចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងពល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំង-ឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬដឹកនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឱ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមានតែដឹកនាំសេចក្តីមិនជ្រះថ្លា ឱ្យកើតដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លានៅឡើយ និងដឹកនាំពួកជនខ្លះដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយ ឱ្យទាស់ចិត្តទៅវិញទេតើ ។

៤

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មបណ្ឌុកលោហិតកវិគរហា

[៣] អថខោ ភគវា បណ្ឌុកលោហិតកេ(១) ភិក្ខូ អនេកបរិយាយេន វិគរហិត្វា ទុព្ភរតាយ ទុប្បោសតាយ មហិច្ឆតាយ អសន្តុដ្ឋតាយ(២) សង្គណិកាយ កោសជ្ជស្ស អវណ្ណំ ភាសិត្វា អនេកបរិយាយេន សុភរតាយ សុបោសតាយ អប្បិច្ឆស្ស សន្តុដ្ឋស្ស សល្លេខស្ស ធុតស្ស បាសាទិកស្ស អបចយស្ស វីរិយារម្ភស្ស វណ្ណំ ភាសិត្វា ភិក្ខូនំ តទនុច្ឆវិកំ តទនុលោមិកំ ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករោតុ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ ចោទេតព្វា ចោទេត្វា សារេតព្វា សារេត្វា អាបត្តិ អារោបេតព្វា(៣) អាបត្តឹ អារោបេត្វា(៤) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ

---

១ ឱ. ម. តេ ។ ២ ឱ. ម. អសន្តុដ្ឋិយា ។ ៣ ឱរោបិយមរម្មបោត្ថកេសុ រោបេតព្វា ។ ៤ ឱ. ម. រោបេត្វា ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការទ្រង់បន្ទោសនិងទ្រង់ឱ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ

[៣] គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សម្តែងនូវទោសនៃសភាពជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយកម្រ និងថែទាំបានដោយកម្រ ជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន មិនមានសេចក្តីសន្តោស នៅច្រឡូកច្រឡំដោយពួក មានសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ទើបទ្រង់សម្តែងគុណនៃសភាពជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយងាយ និងថែទាំបានដោយងាយ ជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីសន្តោស មានចិត្តផូរផង់ កំចាត់បង់នូវកិសេស នាំឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនសន្សំកិលេសវដ្ត ប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាមដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សម្តែងធម្មីកថាដ៏ល្មមសមគួរដល់កម្មនោះ ៗ ដល់ពួកភិក្ខុ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមក ទើបមានព្រះពុទ្ធដីកាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើតជ្ជនីយកម្ម[១]ដល់បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្មនោះ សង្ឃគប្បីធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយគប្បីរំលឹក លុះរំលឹកហើយគប្បីលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីប្រកាសសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុ

១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើដល់ភិក្ខុដែលគួរគម្រាម ។

ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនកា-
រកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា
សង្ឃេ អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌន-
ការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការ-
កា សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ
វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ
ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច
ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា
ចស្ស ភាយិត្ថ មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។
តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ
ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិ-
តកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។
សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិត-
កា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ
អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌន-
ការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិករណការកា តេ
ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ

និងលោហិតកភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆា-នកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអ-ធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ទាំងជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុ-កភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ

៧

កម្មក្ខន្ធកេ បណ្ឌុកលោហិតកានំ តជ្ជនីយកម្មំ

ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អល-
មត្ថតរា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកា-
នំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករោតិ ។ យស្សាយស្ម-
តោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយ-
កម្មស្ស ករណំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុ-
ណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិ-
ករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្ក-
មិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិ-
តតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្ថតរា

កម្មក្ខន្ធកៈ (សង្ឃធ្វើ) តជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ

ចូរលោកពល់គ្នាប្រឹងដដែក ឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ទាំងជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះផង ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងពល់គ្នាក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុ-កភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោកពល់គ្នាប្រឹងដដែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត និងជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ

ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករោតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មស្ស ករណំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្ថតរា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ

ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្វាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំង-ឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឱ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ចាលផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងជជែកឱ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកអង់អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្វាចភិក្ខុនោះឱ្យសោះ

មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករោតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មស្ស ករណំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ ក៏រីងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុហើយ (ការធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយធម៌) ផង ជាអវិនយកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ) ផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អធាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី[១] ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ (អាបត្តិដែលភិក្ខុសម្ដែងហើយ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

---

១ អាបត្តិដែលសម្ដែងមិនដាច់ អដ្ឋកថា ថា បានដល់អាបត្តិពីរកង គឺបារាជិក ១ សង្ឃា-ទិសេស ១ តែសារត្ថទីបនីដីកា ថា អាបត្តិដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនីក្នុងទីនេះសំដៅយកអាបត្តិបារាជិកតែម្យ៉ាង ព្រោះតជ្ជនីយកម្មសង្ឃធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសប៉ុណ្ណោះ មិនមែនធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ។

[៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជ-
នីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូប-
សន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ
វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ស-
មន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិន-
យកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

[៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច
ទុរូបសន្តញ្ច អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ
ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តី-
ហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

[៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជ-
នីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូប-
សន្តញ្ច អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ

កម្មក្ខន្ធកៈ តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១

វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[១០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[១១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[១២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច

កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ

ទុវូបសន្តញ្ច ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[១៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[១៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

ទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

អធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា

[១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

[១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិនយផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនី-យកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជា

អាបត្តិយា កាតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កាតំ ហោតិ សារេត្វា កាតំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា[១] កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កាតំ ហោតិ ធម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

---

១ ឱ. រោបេត្វា ។

ទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-បសន្តញ្ច បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-បសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ

[២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្ម-កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល

១៧

សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្ម-កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ

សុវ្វបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្វបសន្តញ្ច ។

[២៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្វ-បសន្តញ្ច សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុវ្វបសន្តញ្ច ។

[២៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្វ-បសន្តញ្ច អាបត្តឹ អារោបេត្វា[១] កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខ-វេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវ្វបសន្តញ្ច ។

ធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ[២] និដ្ឋិតំ ។

១ ឱ. រោបេត្វា ។ ២ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ ។

កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

១៩

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មករណំ

[២៨] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កទាស់ទែង បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុពាលមិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះចុះ ។

[២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិ[១] ក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ភិក្ខុពោលតិះដៀល

---

១ ក្នុងទីឯទៀត លោកសំដៅយកអាបត្តិបារាជិកនិងសង្ឃាទិសេស ប៉ុន្តែក្នុងទីនេះសំដៅយកអាបត្តិសង្ឃាទិសេសតែម្យ៉ាង ហេតុនេះសង្ឃមិនត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ សង្ឃត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មបានចំពោះតែត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ (សារត្ថទីបនីដីកា) ។

សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជ-នីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣១] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ គិហិ-សំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣២] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-មានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

ព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនី-យកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួកជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុមួយពួកល្ងង់មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើនមិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមួយពួកនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រ-ហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួកមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមួយពួកមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមួយពួកមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

២១

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មករណំ

[៣៣] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកង្ខមានច្ឆក្កំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៤] សង្ឃេន[១] តជ្ជនីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មាវត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា

១ ឱ. សង្ឃេនាតិ ន ទិស្សតិ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[៣៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជ-នីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើមានចំនួន ៦ ។

[៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងតជ្ជនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុ (ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយនោះ) មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏គង់មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីដែរ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណា កុំគប្បីឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នាក្តី ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះក្តី មិនត្រូវតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា

បពេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ[១] ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

តជ្ជនីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៥] អថខោ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ អកាសិ ។ តេ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ បាតេន្តិ នេត្ថារំ វត្តន្តិ ភិក្ខូ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មយំ អាវុសោ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តាម លោមំ បាតេម នេត្ថារំ វត្តាម កថំ នុ ខោ អម្ហេហិ បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

---

១ ឱ. ភិក្ខូតិ ន ទិស្សតិ ។

ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស[១] មិនត្រូវចោទគេ (ដោយវត្ថុ ឬ ដោយអាបត្តិ) មិនត្រូវរំលឹក (ទោសអ្នកដទៃ) មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងតជ្ជនីយកម្ម ។

[៣៥] លំដាប់នោះឯង សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ឫបរោម[២] ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម រួចក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ យើងខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ឫបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ យើងខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយយកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។

---

១ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ មិនត្រូវសូមឱកាសនឹងភិក្ខុណាមួយដែលមានទោស ដើម្បីចោទភិក្ខុនោះ ។ ២ ស្លូតសុភាពរាបទាប ។

២៣

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ

[៣៦] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៣៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៣៨] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ

កម្មក្ខន្ធកៈ តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

[៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឱ្យនិស្ស័យ ១ ភិក្ខុឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ភិក្ខុដែលសង្ឃសន្មតហើយប្រៀនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ ភិក្ខុតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម ១ ភិក្ខុតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ភិក្ខុទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ភិក្ខុដែលឱ្យធ្វើឱកាស

ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជ-នីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៩] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បា-ទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគត-តស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគត-តស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បា-បិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(ដើម្បីចោទ) ១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់មានចំនួន ១៨ ។

[៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតឱ្យហើយ ក៏គង់មិនទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

២៤

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មប្បដិប្បស្សទ្ធិ

[៤១] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ប-យោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នា-គតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៤២] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេហិ ភិក្ខវេ បណ្ឌុកលោហិតកេហិ ភិក្ខូហិ សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ មយំ ភន្តេ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្ម-កតា សម្មា វត្តាម លោមំ បាតេម នេត្ថារំ វត្តាម

កម្មក្ខន្ធក: ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម

[៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់មានចំនួន ១៨ ។

[៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនោះគប្បីចូលទៅរកជំនុំសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាងហើយសំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម

តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមាតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ នេត្ថារំ វត្តន្តិ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចន្តិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ នេត្ថារំ វត្តន្តិ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយ-កម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខ-មតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីញុំាងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងប-រោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោ-ហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។

២៧

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មប្បដិប្បស្សទ្ធិ

សុណាតុ មេ ភន្តេ ។ បេ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ ចាតេន្តិ នេត្ថារំ វត្តន្តិ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

តជ្ជនីយកម្មំ បឋមំ និដ្ឋិតំ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ។ បេ ។ ក៏ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឃ ក៏រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មជាបឋម ។

[៤៣] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា សេយ្យសកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ[១] អាបត្តិពហុ-លោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិ-កេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា[២] បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តា ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈា-យន្តិ ខីយន្តិ វិចាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អាយស្មា សេយ្យសកោ ពាលោ ភវិស្សតិ អព្យត្តោ អាបត្តិព-ហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរិស្សតិ អននុ-លោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តាតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[៤៤] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ

១ ឱ. អវ្យត្តោ ។ ២ ឱ. បកតា ។

[៤៣] សម័យនោះឯង សេយ្យសកភិក្ខុមានអាយុ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ភិក្ខុទាំងឡាយជាបក-តត្តសោតក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអព្ភាន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ហេតុអ្វី បានជាសេយ្យសកៈមានអាយុជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ជាបកតត្តសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអព្ភាន ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៤៤] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងកាលនោះថា ម្នាល

២៩

សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តាតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ[១] ភិក្ខវេ តស្ស មោឃបុរិសស្ស អននុលោមិកំ អប្បដិរូបំ អស្សាមណកំ អកប្បិយំ អករណីយំ កថំ ហិ នាម សោ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសោ ពាលោ ភវិស្សតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរិស្សតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តា នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ករោតុ និស្សាយ

១ ឱ. អននុច្ឆវិយំ ។

ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា សេយ្យសកភិក្ខុ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអព្ភាន ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសនោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វី បានជាមោឃ-បុរសនោះ ជាបុគ្គលល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអព្ភាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសនេះ មិនមែននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ មិនមែនដឹកនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឱ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើនិយស្សកម្ម[១] ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ

១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើឱ្យថយយស ។

តេ វត្ថព្វន្តិ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ
សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ
សារេត្វា អាបត្តិំ អារោបេតព្វោ អាបត្តឹ អារោបេត្វា
ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ
សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ
ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនប-
ទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិ-
សំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា
មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តា ។ យទិ
សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុ-
នោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ និស្សាយ តេ វត្ថព្វន្តិ ។
ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិ-
ពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុ-
លោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បក-
តត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ
ទេន្តា អព្ភេន្តា ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ

ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ[១] ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ សង្ឃគប្បី (ធ្វើនិយស្សកម្ម) យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទសេយ្យសក-ភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ត្រូវភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអព្ភាន ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្ត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអព្ភាន ។ (ឥឡូវនេះ) សង្ឃធ្វើ

---

១ ភិក្ខុដែលល្ងង់មិនឆ្លាសនោះត្រូវតែសូមនិស្ស័យហើយនៅអាស្រ័យនឹងគ្រូអាចារ្យរបស់ខ្លួន មិនត្រូវនៅដោយនិស្សយមុត្តកៈទេ ។

៣១

កម្មក្ខន្ធកេ និយស្សកម្មសេយ្យសកវត្ថុ

និយស្សកម្មំ ករោតិ និស្សាយ តេ វត្តព្វន្តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស ករណំ និស្សាយ តេ វត្តព្វន្តិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តា ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ករោតិ និស្សាយ តេ វត្តព្វន្តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស ករណំ និស្សាយ តេ វត្តព្វន្តិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ។ បេ ។ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ

និយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យ-សកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអព្ភាន ។ (ឥឡូវនេះ) សង្ឃធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសក-ភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ ការធ្វើនិយ-ស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ។ បេ ។ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ

ភាសេយ្យ ។ កាតំ សង្ឃេន សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ និស្សាយ តេ វត្ថព្វន្តិ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៥] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្ស-កម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូប-សន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[៤៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិ-និយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ដូច្នេះ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលមិនសាកសួរហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

៣៣

កម្មក្ខន្ធកេ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មំ

[៤៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[៤៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[៤៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ

កម្មក្ខន្ធកៈ និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់សាកសួរហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវ្វូបសន្តញ្ច ។

[៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវ្វូបសន្តញ្ច អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវ្វូបសន្តញ្ច ។

[៤១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវ្វូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តី-ហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវ្វូបសន្តញ្ច ។

[៤២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវ្វូបសន្តញ្ច អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ

និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្ស-កម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអនាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែល

ហោតិ អជ្ឈេន្ន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្ស-កម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូ-បសន្តញ្ច ។

[៤៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អ-ជ្ឈេន្ន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្ម-កម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

[៤៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អជ្ឈេន្ន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តី-ហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្ស-កម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[៥៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

អធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៥៧] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច

[៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយ-ស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ-នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ និយស្សកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

[៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្ម

សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៤៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៤៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

ដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ

[៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្ម-កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល

សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្ម-កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន-យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត

សុប្បសន្តញ្ច អនេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុប្បសន្តញ្ច ។

[៦៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុប្ប-សន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេ-ហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុប្បសន្តញ្ច ។

[៦៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុប្ប-បសន្តញ្ច សារេត្វា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុប្បសន្តញ្ច ។

គឺកម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

៤១

កម្មក្ខន្ធកេ តិអង្គសមន្នាគតភិក្ខុនោ និយស្សកម្មករណំ

[៦៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-បសន្តញ្ច អាបត្តិំ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

ធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៦៩] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុ-នោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការ-កោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពា-លោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំ-សគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

[៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

[៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាភិក្ខុល្ងង់មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ជាភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧២] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ

[៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស

៤៣

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ និយស្សកម្មករណំ

អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧៣] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧៤] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកង្ខមានច្ឆក្កំ និដ្ឋិតំ ។

មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ និយស្សកម្មដែលសង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើមានចំនួន ៦ ។

[៧៥] និយស្សកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

និយស្សកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៧៦] អថខោ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ អកាសិ និស្សាយ តេ វត្តព្វន្តិ ។ សោ

[៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃក្នុងនិយស្សកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុមិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតឱ្យហើយ ក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនីឡើយ ១ និយស្សកម្មដែលសង្ឃធ្វើ ព្រោះអាបត្តិណា ភិក្ខុកុំឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិ ដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ១ ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងនិយស្សកម្ម ។

[៧៦] លំដាប់នោះ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ។ សេយ្យសក-

សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ កល្យាណមិត្តេ សេវមានោ ភជមានោ បយិរុបាសមានោ ឧទ្ទិសាបេន្តោ បរិបុច្ឆន្តោ ពហុស្សុតោ អហោសិ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ ភិក្ខូ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទតិ អហំ អាវុសោ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[៧៧] តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។ បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ

ភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយនេះ ក៏សេពគប់ចូលទៅអង្គុយជិតពួកភិក្ខុជាកល្យាណមិត្ត សូមរៀនបាលីនិងអដ្ឋកថា ក៏បានជាពហុស្សូតជាអ្នកទ្រទ្រង់ព្រះត្រៃបិដក អ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកាជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានបញ្ញា មានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរអែង និងប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា សេយ្យសកភិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកទាំងឡាយមានអាយុ ខ្ញុំដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៧៧] ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយបើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំងឡាយ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឱ្យនិស្ស័យ ១ ភិក្ខុឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១

សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៧៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អា-បត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៧៩] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្ស-កម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

ភិក្ខុ ដែលសង្ឃសន្មតឱ្យហើយ ក៏នៅតែទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឡើយ ។

[៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ និយស្សកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ។

កម្មក្ខន្ធកេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វនិយស្សកម្មំ

[៨០] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បាទេតិ ។ បេ ។

[៨១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ នាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៨២] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ និយស្សកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់

[៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ ។ បេ ។

[៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះ-ដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនធ្វើឱ្យជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិន ចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែល ប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់ និយស្សកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ។

[៨៣] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ សេយ្យសកេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បសម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ

[៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯនិយស្សកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេយ្យសកភិក្ខុនោះគប្បីចូលទៅរកជំនុំសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ខ្ញុំសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ (ហើយ) សង្ឃគប្បីរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ (នោះ) ចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម

៤៩

កម្មក្ខន្ធកេ និយស្សកម្មប្បដិប្បស្សទ្ធិ

ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ

របស់សេយ្យសកភិក្ខុ សមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ សេយ្យសកភិក្ខុគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃ បានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ

តុណ្ហស្ស យស្ស ឯក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្ប-ស្សទ្ធំ សង្ឃេន សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្ស-កម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយា-មីតិ ។

និយស្សកម្មំ ទុតិយំ និដ្ឋិតំ ។

[៨៤] តេន ខោ បន សមយេន អស្សជិបុនព្វសុកា នាម ភិក្ខូ កិដាគិរិស្មឹ អាវាសិកា ហោន្តិ អលជ្ជិនោ បាប-ភិក្ខូ ។ តេ ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរន្តិ មាលាវច្ឆំ រោបេន្តិបិ រោបាបេន្តិបិ សិញ្ចន្តិបិ សិញ្ចាបេន្តិបិ ឱចិនន្តិបិ ឱចិ-នាបេន្តិបិ គន្ថេន្តិបិ គន្ថាបេន្តិបិ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ វិធុតិកំ[១] ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ វដំសកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ អាវេឡំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ករោន្តិបិ ការា-បេន្តិបិ តេ កុលិត្ថីនំ កុលធីតានំ កុលកុមារីនំ កុ-លសុណ្ហានំ កុលទាសីនំ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ហរន្តិបិ

---

១ មរម្មបោត្ថកេ វិធូតិកន្តិ លិខិតំ ។

ត្រូវស្មៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុ ហើយ (ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ ហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្មៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្មៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ និយស្សកម្មជាគម្រប់ពីរ ។

[៨៤] សម័យនោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ ជាចៅអាវាសទៀបកិដាគិរិជនបទ ជាភិក្ខុលាមកឥតខ្មាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាដោយខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់ស៊កក្នុងបំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុនោះនាំយកផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយក

ហរាបេន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិកមាលំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ វិធុតិកំ ហរន្តិបិ ហរា-បេន្តិបិ វដំសកំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ អាវេឡំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ តេ កុលិត្ថីហិ កុលធីតាហិ កុលកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលទា-សីហិ សទ្ធឹ ឯកភាជនេបិ ភុញ្ជន្តិ ឯកថាលកេបិ បិវន្តិ ឯកាសនេបិ និសីទន្តិ ឯកមញ្ចេបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថរណាបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកបាវុរណាបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថ-រណបាវុរណាបិ តុវដ្ដេន្តិ វិកាលេបិ ភុញ្ជន្តិ មជ្ជម្បិ បិវន្តិ មាលាគន្ធវិលេបនម្បិ ធារេន្តិ នច្ចន្តិបិ គាយន្តិបិ វាទេន្តិបិ លាសេន្តិបិ នច្ចន្តិយាបិ នច្ចន្តិ នច្ចន្តិយាបិ គាយន្តិ នច្ចន្តិ-យាបិ វាទេន្តិ នច្ចន្តិយាបិ លាសេន្តិ គាយន្តិយាបិ នច្ចន្តិ

ទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាឈើសម្រាប់ស៊កក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ដើម្បីធីតានៃត្រកូល ដើម្បីកុមារីនៃត្រកូល ដើម្បីស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ដើម្បីទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ អស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុទាំងនោះ ឆាន់ភោជនក្នុងភាជន៍មួយ ជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល និងទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនិងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោ-ជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូបនិងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ

គាយន្តិយាបិ គាយន្តិ គាយន្តិយាបិ វាទេន្តិ គាយន្តិយាបិ លាសេន្តិ វាទេន្តិយាបិ នច្ចន្តិ វាទេន្តិយាបិ គាយន្តិ វាទេន្តិយាបិ វាទេន្តិ វាទេន្តិយាបិ លាសេន្តិ លាសេន្តិយាបិ នច្ចន្តិ លាសេន្តិយាបិ គាយន្តិ លាសេន្តិយាបិ វាទេន្តិ លាសេន្តិយាបិ លាសេន្តិ អដ្ឋបទេបិ កីឡន្តិ ទសបទេបិ កីឡន្តិ អាកាសេបិ កីឡន្តិ បរិហារបថេបិ កីឡន្តិ សន្តិកាយបិ កីឡន្តិ ខលិកាយបិ កីឡន្តិ ឃដិកាយបិ[១] កីឡន្តិ សលាកហត្ថេនបិ កីឡន្តិ អក្ខេនបិ កីឡន្តិ បង្កចិរេនបិ[២] កីឡន្តិ វង្កកេនបិ កីឡន្តិ មោក្ខចិកាយបិ កីឡន្តិ ចិង្គុលកេនបិ កីឡន្តិ បត្តាឡ្ហកេនបិ កីឡន្តិ រថកេនបិ កីឡន្តិ ធនុកេនបិ កីឡន្តិ អក្ខរិកាយបិ កីឡន្តិ មនេសិកាយបិ កីឡន្តិ យថាវជ្ជេនបិ កីឡន្តិ ហត្ថិស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ អស្សស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ រថស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ធនុស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ថរុស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ហត្ថិស្សបិ បុរតោ ធាវន្តិ អស្សស្សបិ បុរតោ ធាវន្តិ រថស្សបិ បុរតោ ធាវន្តិ ធាវន្តិបិ អាធាវន្តិបិ

១ ឱ. ម. ឃដិកេនបិ ។ ២ ឱ. ម. បង្គចិរេនបិ ។

ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែ-ក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨[១] ខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ១០[២]ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាស[៣]ខ្លះ លេងវាងផ្លូវដែលខ្លួនគួរវាង[៤]ខ្លះ លេងផ្កាត់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម)ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ឹងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ ឱ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្ទុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាល់ដីខ្សាច់ (បាយឡុកបាយឡ) ខ្លះ លេងរថតូច ៗ ខ្លះ លេងធ្នូតូច ៗ ខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឱ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្លះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ

---

១ ចត្រង្គមានក្រឡា ៨ ។ ២ ចត្រង្គមានក្រឡា ១០ ។ ន័យខ្លះ ប្រែថាបាយខុំ ។ ៣ ចត្រង្គគ្មានក្ដារ លេងតែមាត់ទទេ ។ ៤ ប្រហែលជាលេងបិទមុខបិទពួន ។

ឧស្សេឡ្ហេន្តិបិ[១] អប្ផោដេន្តិបិ[២] និព្ពុជ្ឈន្តិបិ មុដ្ឋីហិបិ យុជ្ឈន្តិ រង្គមជ្ឈេបិ សង្ឃាដឹ បត្ថរិត្វា នច្ចន្តឹ[៣] ឯវំ វទេន្តិ ឥទ ភគិនិ នច្ចស្សូតិ នលាដិកំបិ ទេន្តិ វិវដំបិ អនាចារំ អាចរន្តិ ។

[៨៤] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ កាសីសុ វស្សំ វុត្ថោ សាវត្ថឹ គច្ឆន្តោ ភគវន្តំ ទស្សនា-យ យេន កិដាគិរិ តទវសរិ ។ អថខោ សោ ភិក្ខុ បុព្វណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ កិដាគិរឹ បិណ្ឌាយ បាវិសិ បាសាទិកេន អភិក្កន្តេន បដិក្កន្តេន អាលោកិតេន វិលោកិតេន សម្មិញ្ជិតេន បសារិតេន ឱក្ខិត្តចក្ខុ ឥរិយាបថសម្បន្នោ ។ មនុស្សា តំ ភិក្ខុំ បស្សិត្វា ឯវមាហំសុ ក្វាយំ អពលពលោ វិយ មន្ទ-មន្ទោ វិយ ភាកុដិកភាកុដិកោ វិយ កោ ឥមស្ស ឧបគតស្ស បិណ្ឌកំបិ ទស្សតិ អម្ហាកំ បន អយ្យា អស្សជិបុនព្វសុកា សណ្ហា សខិលា សុខសម្ភាសា មិហិតបុព្វង្គមា ឯហិស្វាគតវាទិនោ អព្ភាកុដិកា

១ ម. ឧស្សេឡេន្តិ ។ ២ ឱ. អប្បោបេន្តិ ។ ៣ ឱ. នច្ចកឹ ។ ម. នច្ចកឹ ។

ស្រែកហ៊ោខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃាដិក្នុងកណ្តាលរោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះមើលដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួន និងថ្ងាសស្រីរបាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេង ៗ ខ្លះ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ។

[៨៥] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុមួយរូប ចាំវស្សាក្នុងដែនកាសីរួចហើយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ក៏ដើរសំដៅទៅកិដាគិរិជនបទ ។ លុះវេលាព្រឹកឡើង ភិក្ខុនោះ ក៏ស្លៀកស្បង់ប្រដាប់ដោយបាត្រនិងចីវរ ដើរចូលទៅកាន់កិដាគិរិជនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត្រមានភ្នែកសង្រួម មានឥរិយាបថរម្យទម ឈានដើរទៅមុខ ឬថយក្រោយក្រឡេកមើលទៅមុខ ឬមើលចំហៀង បត់ដៃចូល ឬលាចេញ គួរឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ។ មនុស្សទាំងឡាយ ឃើញភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកអ្វីនេះ ដូចជាសង្រួមហួស ដូចជាទន់ល្វន់ពេក ដូចជាមុខស្រពោនពេក អ្នកណានឹងឱ្យដុំបាយដល់លោកនេះ ដែលចូលទៅរក (គេនោះ) ចំណែកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុជាម្ចាស់យើង ពោលពាក្យផ្អែម ពោលពាក្យពីរោះ ពោលពាក្យជាសុខ មានញញឹមញញែមជាមុន តែងនិយាយថា អ្នកចូរមក អ្នកមកល្អហើយ មានមុខមិនស្រពោន

ឧត្តានមុខា បុព្វភាសិនោ តេសំ ខោ ឆាម បិណ្ឌោ ឆា-តព្ភោតិ ។ អទ្ទសា ខោ អញ្ញតរោ ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុំ កិជាតិវិស្មឹ បិណ្ឌាយ ចរន្តំ ទិស្វាន យេន សោ ភិក្ខុ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ ភិក្ខុំ អភិវាទេត្វា ឯត-ទវោច អបិ ភន្តេ បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ។ ន ខោ អាវុសោ បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ។ ឯហិ ភន្តេ ឃរំ គមិស្សាមាតិ ។ អថខោ សោ ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុំ ឃរំ នេត្វា ភោ-ជេត្វា ឯតទវោច កហំ ភន្តេ អយ្យោ គមិស្សតីតិ ។ សាវត្ថឹ ខោ អហំ អាវុសោ គមិស្សាមិ ភគវន្តំ ទស្ស-នាយាតិ ។ តេនហិ ភន្តេ មម វចនេន ភគវតោ បាទេ សិរសា វន្ទាហិ[១] ឯវញ្ច វទេហិ ទុដ្ឋោ ភន្តេ កិជាតិវិស្មឹ អាវាសោ អស្សជិបុនព្វសុកា ឆាម កិជាតិវិស្មឹ អាវា-សិកា អលជ្ជិនោ បាបភិក្ខូ តេ ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរន្តិ

---

១ ឱ. វន្ទ ។

មានមុខផើប តែងនិយាយមុន យើងគួរប្រគេនដុំបាយ ដល់លោកម្ចាស់អស់នោះ ។ ឧបាសកម្នាក់ បានឃើញភិក្ខុនោះត្រេចទៅបិណ្ឌបាតក្នុងកិដាគិរិជនបទ លុះឃើញហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់បានចង្ហាន់ខ្លះដែរឬ ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អាវុសោ ចង្ហាន់អាត្មាមិនទាន់បានទេ ។ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ ទើបឧបាសកនោះ នាំភិក្ខុនោះទៅផ្ទះឱ្យឆាន់ស្រេចហើយ ក៏បានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណាទៀត ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ។ ឧបាសកនោះផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះមានព្រះភាគដោយត្បូង តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំផង ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស អាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទខូចហើយ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ ជាចៅអាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទ ជាភិក្ខុលាមក ឥតខ្មាស ភិក្ខុទាំងពីររូបនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ

មាលាវច្ឆំ រោបេន្តិបិ រោបាបេន្តិបិ សិញ្ចន្តិបិ សិញ្ចាបេន្តិបិ ឱចិនន្តិបិ ឱចិនាបេន្តិបិ គន្ថេន្តិបិ គន្ថាបេន្តិបិ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ វិធុតិកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ វដំសកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ អាវេឡំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ តេ កុលិត្ថីនំ កុលធីតានំ កុលកុមារីនំ កុលសុណ្ហានំ កុលទាសីនំ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិកមាលំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ វិធុតិកំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ វដំសកំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ អាវេឡំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ តេ កុលិត្ថីហិ កុលធីតាហិ កុលកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលទាសីហិ សទ្ធឹ

គឺដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើដែលដោតជាចង្កោមខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុនោះ នាំយកផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើសម្រាប់ស៊កក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះ ឆាន់ភោជនក្នុងភាជន៍មួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូល

ឯកភាជនេបិ ភុញ្ជន្តិ ឯកថាលកេបិ បិវន្តិ ឯកាស-
នេបិ និសីទន្តិ ឯកមញ្ចេបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថរណាបិ តុ-
វដ្ដេន្តិ ឯកបាវុរណាបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថរណបាវុរណាបិ
តុវដ្ដេន្តិ វិកាលេបិ ភុញ្ជន្តិ មជ្ជំបិ បិវន្តិ មាលាគន្ធ-
វិលេបនំបិ ធារេន្តិ នច្ចន្តិបិ គាយន្តិបិ វាទេន្តិបិ លា-
សេន្តិបិ នច្ចន្តិយាបិ នច្ចន្តិ នច្ចន្តិយាបិ គាយន្តិ
នច្ចន្តិយាបិ វាទេន្តិ នច្ចន្តិយាបិ លាសេន្តិ គាយន្តិ-
យាបិ នច្ចន្តិ គាយន្តិយាបិ គាយន្តិ គាយន្តិយាបិ
វាទេន្តិ គាយន្តិយាបិ លាសេន្តិ វាទេន្តិយាបិ នច្ចន្តិ
វាទេន្តិយាបិ គាយន្តិ វាទេន្តិយាបិ វាទេន្តិ វាទេន្តិយាបិ
លាសេន្តិ លាសេន្តិយាបិ នច្ចន្តិ លាសេន្តិយាបិ គាយន្តិ
លាសេន្តិយាបិ វាទេន្តិ លាសេន្តិយាបិ លាសេន្តិ អដ្ឋប-
ទេបិ កីឡន្តិ ទសបទេបិ កីឡន្តិ អាកាសេបិ កីឡន្តិ
បរិហារបថេបិ កីឡន្តិ សន្តិកាយបិ កីឡន្តិ ខលិកា-
យបិ កីឡន្តិ ឃដិកាយបិ កីឡន្តិ សលាកហត្ថេនបិ

ទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនិងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រង គ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែ-ក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាសខ្លះ លេងវាងផ្លូវដែលខ្ទួនគូរវាងខ្លះ លេងផ្ទាត់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ឹងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឱ្យទាយរូបខ្លះ

កីឡន្តិ អក្ខេនបិ កីឡន្តិ បង្កចិរេនបិ[១] កីឡន្តិ វង្កកេនបិ កីឡន្តិ មោក្ខចិកាយបិ កីឡន្តិ ចិង្គុលកេនបិ កីឡន្តិ បត្តាឡ្ហកេនបិ កីឡន្តិ រថកេនបិ កីឡន្តិ ធនុកេនបិ កីឡន្តិ អក្ខរិកាយបិ កីឡន្តិ មនេសិកាយបិ កីឡន្តិ យថាវជ្ជេនបិ កីឡន្តិ ហត្ថិស្មឹបិ សិក្ខន្តិ អស្សស្មឹបិ សិក្ខន្តិ រថស្មឹបិ សិក្ខន្តិ ធនុស្មឹបិ សិក្ខន្តិ ថរុស្មឹបិ សិក្ខន្តិ ហត្ថិស្សបិ បុរតោ ធាវន្តិ អស្សស្សបិ បុរតោ ធាវន្តិ រថស្សបិ បុរតោ ធាវន្តិ ធាវន្តិបិ អាធាវន្តិបិ ឧស្សេឡ្ហេន្តិបិ អច្ឆោដេន្តិបិ[២] និពុជ្ឈន្តិបិ មុដ្ឋីហិបិ យុជ្ឈន្តិ រង្គមជ្ឈេបិ[៣] សង្ឃាដឹ បត្ថរិត្វា នច្ចន្តឹ ឯវំ វទេន្តិ ឥធ ភគិនិ នច្ចស្សូតិ នឡាដិកំបិ ទេន្តិ វិវិធំបិ អនាចារំ អាចរន្តិ យេបិ តេ ភន្តេ មនុស្សា បុព្វេ សទ្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហិ អស្សទ្ធា អប្បសន្នា យានិបិ តានិ សង្ឃស្ស បុព្វេ ទានបថានិ តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិន្នានិ រិញ្ចន្តិ បេសលា ភិក្ខូ និវសន្តិ បាបភិក្ខូ

---

១ ឱ. បង្គចិរេនបិ ។ ២ ឱ. អប្ផោឋេន្តិបិ ។ ៣ ឱ. រង្គមជ្ឈំ ។

លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្ទុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាល់ដីខ្សាច់ខ្លះ លេងរថតូច ៗ ខ្លះ លេងធ្នូតូច ៗ ខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឱ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្លះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហ៊ោខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃាដិក្នុងកណ្តាលរោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះមើលដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួន និងថ្ងាសស្រីរបាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេង ៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មនុស្សទាំងឡាយឯណា ដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះ ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធា គ្មានសេចក្តីជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏នាំគ្នារត់ចេញ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស

សាធុ ភន្តេ ភគវា ភិជាតិរី ភិក្ខូ បហិណេយ្យ យ-ថាយំ ភិជាតិរិស្មឹ អាភាសោ សណ្ឋាហេយ្យាតិ ។ ឯវ-មាវុសោតិ ខោ សោ ភិក្ខុ តស្ស ឧចាសកស្ស បដិស្សុណិត្វា(១) ឧដ្ឋាយាសនា យេន សាវត្ថី តេន បក្កាមិ អនុបុព្វេន យេន សាវត្ថី ជេតវនំ អនាថ-បិណ្ឌិកស្ស អារាមោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។

[៨៦] អាចិណ្ណំ ខោ បនេតំ ពុទ្ធានំ ភគវន្តានំ អាគន្តុកេហិ ភិក្ខូហិ សទ្ធឹ បដិសម្មោទិតុំ ។ អថខោ ភគវា តំ ភិក្ខុំ ឯតទវោច កច្ចិ ភិក្ខុ ខមនីយំ កច្ចិ យាបនីយំ កច្ចិ អប្បកិលមថេន អទ្ធានំ អាគតោ កុតោ ច ត្វំ ភិក្ខុ អាគច្ឆសីតិ ។ ខមនីយំ ភគវា យាបនីយំ ភគវា អប្បកិលមថេន ចាហំ ភន្តេ អទ្ធានំ អាគតោ ឥធាហំ ភន្តេ កាសីសុ វស្សំ វុត្ថោ សាវត្ថឹ អាគច្ឆន្តោ ភគវន្តំ ទស្សនាយ យេន ភិជាតិរិ តទវសរឹ

១ ឱ. បដិស្សុត្វា ។

ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ជូនភិក្ខុទាំងឡាយ ទៅកិដាគិរិជនបទ ដើម្បីឱ្យអាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទនេះ បានស្ថិតស្ថេរ (តទៅ) ។ ភិក្ខុនោះ ទទួលពាក្យបណ្តាំឧបាសកនោះថា អើអាវុសោ ហើយក្រោកចាកអាសនៈ ចៀសចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយបានចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ឯក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។

[៨៦] ក៏ការទទួលរាក់ទាក់ជាមួយនឹងពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈនេះ ជាទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគទាំងឡាយ ។ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុនោះដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកល្មមអត់ទ្រាំបានទេឬ អ្នកល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានទេឬ អ្នកមកតាមផ្លូវឆ្ងាយ មិនសូវលំបាកទេឬ ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកមកអំពីទីណា ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមអត់ទ្រាំទៅបាន បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមប្រព្រឹត្តទៅបាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មួយវិញទៀត ខ្ញុំព្រះអង្គមកតាមផ្លូវឆ្ងាយ មិនសូវលំបាកទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គនៅចាំវស្សាក្នុងដែនកាសីរួចហើយ មកក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះអង្គក្នុងទីនេះ បានដើរសំដៅមកកិដាគិរិជនបទ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន

កម្មក្ខន្ធកេ បព្វាជនីយកម្មអស្សជិបុនព្វសុកវត្ថុ

អថខ្វាហំ ភន្តេ បុព្វណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ កិដាគិរឹ បិណ្ឌាយ ចារឹ អទ្ទសា ខោ មំ ភន្តេ អញ្ញតរោ ឧបាសកោ កិដាគិរិស្មឹ បិណ្ឌាយ ចរន្តំ ទិស្វាន យេនាហំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា មំ អភិវាទេត្វា ឯតទវោច អបិ ភន្តេ បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ន ខោ អាវុសោ បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ឯហិ ភន្តេ ឃរំ គមិស្សាមាតិ អថខោ ភន្តេ សោ ឧបាសកោ មំ ឃរំ នេត្វា ភោជេត្វា ឯតទវោច កហំ ភន្តេ អយ្យោ គមិស្សតីតិ សាវត្ថឹ ខោ អហំ អាវុសោ គមិស្សាមិ ភគវន្តំ ទស្សនាយាតិ តេនហិ ភន្តេ មម វចនេន ភគវតោ បាទេ សិរសា វន្ទាហិ ឯវញ្ច វទេហិ ទុដ្ឋោ ភន្តេ កិដាគិរិស្មឹ អាវាសោ អស្សជិបុនព្វសុកា នាម កិដាគិរិស្មឹ អាវាសិកា អលជ្ជិនោ បាបភិក្ខូ តេ ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរន្តិ មាលាវច្ឆំ រោបេន្តិបិ រោបាបេន្តិបិ

លុះវេលាព្រឹកឡើង ខ្ញុំព្រះអង្គស្លៀកស្បង់ ហើយប្រដាប់ដោយបាត្រចីវរ ចូលទៅកាន់កិដាគិរិជនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត្រ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មានឧបាសកម្នាក់ បានឃើញខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងត្រេចទៅបិណ្ឌបាត្រ ក្នុងកិដាគិរិ-ជនបទ លុះឃើញហើយក៏ចូលមករកខ្ញុំព្រះអង្គ លុះចូលមកហើយថ្វាយបង្គំខ្ញុំព្រះអង្គហើយបានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់បានចង្ហាន់ខ្លះដែរឬ ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា ម្នាលអាវុសោ ចង្ហាន់អាត្មាមិនទាន់បានទេ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់និមន្តមកយើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះឧបាសកនោះនាំខ្ញុំព្រះអង្គទៅផ្ទះឱ្យឆាន់ស្រេចហើយបានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណា ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា អាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ឧបាសកនោះក៏ផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះមានព្រះភាគដោយត្បូងតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន អាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទខូចហើយ ព្រោះភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ ជាចៅអាវាសក្នុងកិដា-គិរិជនបទ ជាភិក្ខុលាមកមិនមានសេចក្តីអៀនខ្មាស ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេដាំខ្លះ

។ បេ ។ វីវិជំបិ អជាចារំ អាចរន្តិ យេបិ តេ ភន្តេ មនុស្សា បុព្វេ សទ្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហិ អស្សទ្ធា អប្បសន្នា យានិបិ តានិ សង្ឃស្ស បុព្វេ ទានបថានិ តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិន្នានិ រិញ្ចន្តិ បេសលា ភិក្ខូ និវសន្តិ ចាបភិក្ខូ សាធុ ភន្តេ ភគវា កិដាគិរឹ ភិក្ខូ បហិណេយ្យ យថាយំ កិដាគិរិស្មឹ អាវាសោ សណ្ឋហេយ្យាតិ តតោ អហំ ភគវា អាគច្ឆាមីតិ ។

[៨៧] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ អស្សជិបុនព្វសុកា នាម កិដាគិរិស្មឹ អាវាសិកា អលជ្ជិនោ ចាបភិក្ខូ តេ ឯវរូបំ អជាចារំ អាចរន្តិ មាលាវច្ឆំ រោបេន្តិបិ រោបាបេន្តិបិ ។ បេ ។ វីវិជំបិ អជាចារំ អាចរន្តិ យេបិ តេ មនុស្សា បុព្វេ សទ្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហិ អស្សទ្ធា អប្បសន្នា យានិបិ តានិ សង្ឃស្ស បុព្វេ ទានបថានិ

។ បេ ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេង ៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្វះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកមនុស្សណាដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះ ក៏ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំង-ឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ទៅ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្ទាត់ខ្ទាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះមានព្រះភាគជាម្ចាស់ បញ្ជូនពួកភិក្ខុទៅកាន់កិដាគិរិជនបទ ដើម្បីឱ្យអាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទនេះ បានតាំងនៅខ្ជាប់-ខ្ជួនដូចដែលវិញ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គទើបនឹងមកអំពីទីនោះ ។

[៨៧] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយត្រាស់សួរពួកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ ជាចៅអាវាសក្នុងកិដាគិរិជនបទ ជាភិក្ខុអលជ្ជីលាមក ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្វះ ឱ្យគេដាំខ្វះ ។ បេ ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារ មានប្រការផ្សេង ៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្វះ ពួកមនុស្សណា ធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះ ក៏បាត់សទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទាន

៦១

តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិន្នានិ វិញ្ចន្តិ បេសលា ភិក្ខូ និវសន្តិ ចាបភិក្ខូតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ ភិក្ខវេ តេសំ មោឃបុរិសានំ ។ បេ ។ កថំ ហិ នាម តេ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសា ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរិស្សន្តិ មាលាវច្ឆំ រោបេស្សន្តិបិ រោចាបេស្សន្តិបិ សិញ្ចិស្សន្តិបិ សិញ្ចាបេស្សន្តិបិ ឱចិនិស្សន្តិបិ ឱចិនាបេស្សន្តិបិ គន្ថិស្សន្តិបិ គន្ថាបេស្សន្តិបិ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិកមាលំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ មញ្ជរិកំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ វិធុតិកំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ វដំសកំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ អាវេឡំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ តេ កុលិត្ថីនំ កុលធីតានំ កុលកុមារីនំ កុលសុណ្ហានំ កុលទាសីនំ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ហរិស្សន្តិបិ ហារាបេស្សន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិកមាលំ ហរិស្សន្តិបិ

ទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីល ជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្វាត់ខ្វាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក (សេចក្តីនេះ) ជាពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ អំពើនៃមោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមបើនឹងប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់ស៊កក្នុងបំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វ-សុកភិក្ខុនោះ នាំផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រង ដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ

ហរាបេស្សន្តិបិ មញ្ជរិកំ ហរិស្សន្តិបិ ហរាបេស្សន្តិបិ វិធុតិកំ ហរិស្សន្តិបិ ហរាបេស្សន្តិបិ វដំសកំ ហរិស្សន្តិបិ ហរាបេស្សន្តិបិ អាវេឡំ ហរិស្សន្តិបិ ហរាបេស្សន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ហរិស្សន្តិបិ ហរាបេស្សន្តិបិ តេ កុលិត្ថីហិ កុលធីតាហិ កុលកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលទាសីហិ សទ្ធឹ ឯកភាជនេបិ ភុញ្ជិស្សន្តិ ឯកថាលកេបិ បិវិស្សន្តិ ឯកាសនេបិ និសីទិស្សន្តិ ឯកមញ្ចេបិ តុវដ្ដេស្សន្តិ ឯកត្ថរណាបិ តុវដ្ដេស្សន្តិ ឯកចាវុរណាបិ តុវដ្ដេស្សន្តិ ឯកត្ថរណចាវុរណាបិ តុវដ្ដេស្សន្តិ វិកាលេបិ ភុញ្ជិស្សន្តិ មជ្ជំបិ បិវិស្សន្តិ មាលាគន្ធវិលេបនំបិ ធារេស្សន្តិ នច្ចិស្សន្តិបិ គាយិស្សន្តិបិ វាទេស្សន្តិបិ លាសេស្សន្តិបិ នច្ចន្តិយាបិ នច្ចិស្សន្តិ នច្ចន្តិយាបិ គាយិស្សន្តិ នច្ចន្តិយាបិ វាទេស្សន្តិ នច្ចន្តិយាបិ លាសេស្សន្តិ គាយន្តិយាបិ នច្ចិស្សន្តិ គាយន្តិយាបិ គាយិស្សន្តិ គាយន្តិយាបិ វាទេស្សន្តិ គាយន្តិយាបិ

នាំផ្កាឈើចាក់រំលេចទង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើសម្រាប់ស៊កក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឱ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះ ឆាន់ភោជនក្នុងភាជន៍មួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល និងទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូបនិងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ

៦៣

កម្មក្ខន្ធកេ បព្វាជនីយកម្មអស្សជិបុនព្វសុកវត្ថុ

លាសេស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ នច្ចិស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ គា-
យិស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ វាទេស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ លាសេ-
ស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ នច្ចិស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ គាយិ-
ស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ វាទេស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ លា-
សេស្សន្តិ អដ្ឋបទេបិ កីឡិស្សន្តិ ទសបទេបិ កីឡិស្ស-
ន្តិ អាកាសេបិ កីឡិស្សន្តិ បរិហារបថេបិ កីឡិស្សន្តិ
សន្តិកាយបិ កីឡិស្សន្តិ ខលិកាយបិ កីឡិស្សន្តិ
ឃដិកាយបិ កីឡិស្សន្តិ សលាកហត្ថេនបិ កីឡិស្សន្តិ
អក្ខេនបិ កីឡិស្សន្តិ បង្គចិរេនបិ កីឡិស្សន្តិ វង្កកេន-
បិ កីឡិស្សន្តិ មោក្ខចិកាយបិ កីឡិស្សន្តិ ចិង្គុលកេ-
នបិ កីឡិស្សន្តិ បត្តាឡ្ហកេនបិ កីឡិស្សន្តិ រថកេនបិ
កីឡិស្សន្តិ ធនុកេនបិ កីឡិស្សន្តិ អក្ខរិកាយបិ កី-
ឡិស្សន្តិ មនេសិកាយបិ កីឡិស្សន្តិ យថាវជ្ជេនបិ កី-
ឡិស្សន្តិ ហត្ថិស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តិ អស្សស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តិ
រថស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តិ ធនុស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តិ ថរុស្មិម្បិ
សិក្ខិស្សន្តិ ហត្ថិស្សបិ បុរតោ ធាវិស្សន្តិ អស្សស្សបិ
បុរតោ ធាវិស្សន្តិ រថស្សបិ បុរតោ ធាវិស្សន្តិ ធាវិស្សន្តិបិ

រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាសខ្លះ លេងវាងផ្លូវដែលខ្លួនគួរវាងខ្លះ លេងផ្ទាត់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ឹងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឱ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្លុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លតូចខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាល់ដីខ្សាច់ខ្លះ លេងរថតូច ៗ ខ្លះ លេងធ្នូតូច ៗ ខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឱ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្លះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហ៊ោខ្លះ

អាជាវិស្សន្តិបិ ឧស្សេឡេស្សន្តិបិ អប្ផោដេស្សន្តិបិ[១] និព្ពុជ្ជិស្សន្តិបិ មុដ្ឋីហិបិ យុជ្ឈិស្សន្តិ រង្គមជ្ឈេបិ សង្ឃាដឹ បត្ថរិត្វា នច្ចន្តឹ ឯវំ វទន្តិ ឥធ ភគិនិ នច្ចស្សូតិ នលាដិកំបិ ទស្សន្តិ វិវិធំបិ អនាចារំ អាចរិស្សន្តិ យេបិ តេ មនុស្សា បុព្វេ សទ្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហិ អស្សទ្ធា អប្បសន្នា យានិបិ តានិ សង្ឃស្ស បុព្វេ ទានបថានិ តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិន្នានិ រិញ្ចន្តិ បេសលា ភិក្ខូ និវសន្តិ បាបភិក្ខូ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា សារីបុត្តមោគ្គល្លានេ អាមន្តេសិ គច្ឆថ តុម្ហេ សារីបុត្តា កិដាគិរឹ គន្ត្វា អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករោថ តុម្ហាកំ ឯតេ សទ្ធិវិហារិនោតិ ។ កថំ មយំ ភន្តេ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករោម ចណ្ឌា ច[២] តេ ភិក្ខូ

១ ឱ. ឧស្សេឡិស្សន្តិបិ អប្ផោឋិស្សន្តិបិ ។ ២ ឥធ ចសទ្ទោ ឱរោបិយមរម្មបោត្ថកេសុ ន វិជ្ជតិ ។

ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃាដី ក្នុងកណ្តាលពេងរាំហើយ និយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះ មើលដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួននិងថ្ងាសស្រីរបាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេង ៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ក៏ពួកមនុស្សណា ធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកអំពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះ ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លា ទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ទៅហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្វាត់ខ្វាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុលាមក ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិននាំឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា រួចត្រាស់ហៅព្រះសារីបុត្ត និងព្រះមោគ្គល្លានមកថា ម្នាលសារីបុត្តនិងមោគ្គល្លាន ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅកិដាគិរិជនបទ ហើយធ្វើបព្វាជនីយកម្ម[១] ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទចេញ (ដ្បិត) ភិក្ខុទាំងនុ៎ះ ជាសទ្ធិវិហារិករបស់អ្នកទាំងឡាយស្រាប់ហើយ ។ ព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំនឹងធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឱ្យចេញ) ចាកកិដាគិរិជនបទដូចម្តេចបាន ព្រោះភិក្ខុទាំងនោះសុទ្ធតែ

១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវបណ្តេញ ឬបំបរបង់ភិក្ខុដែលមានទោសឱ្យចេញពីទីអាវាស ។

ផរុសាតិ ។ តេនហិ តុម្ហេ សារីបុត្តា ពហុកេហិ ភិក្ខូហិ សទ្ធឹ គច្ឆថាតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ សារីបុត្តមោគ្គល្លានា ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ ។

[៨៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ ចោទេតព្វា ចោទេត្វា សារេតព្វា សារេត្វា អាបត្តិ អារោបេតព្វា អាបត្តឹ អារោបេត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ កុលទូសកា បាបសមាចារា ឥមេសំ បាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ នាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ

ជាមនុស្សកាចរឹងរូសណាស់ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្តនិងមោគ្គល្លាន បើដូច្នោះ ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅជាមួយនឹងពួកភិក្ខុច្រើនរូបចុះ ។ ព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។

[៨៨] ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯបព្វាជនីយកម្មនេះ) សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវចោទភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញបានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញបានឮដែរ ។ បើបព្វាជនីយកម្ម មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន

សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ កុលទូសកា ចាបសមាចារា ឥមេសំ ចាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សង្ឃោ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករោតិ ជាស្សជិបុនព្វសុ-កេហិ ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វ-ជនីយកម្មស្ស ករណំ ជាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ កុលទូ-សកា ចាបសមាចារា ឥមេសំ ចាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សង្ឃោ អស្សជិបុនព្វសុ-កានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករោតិ ជាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ ។

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្ត ហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ ។ ការធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះ ទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ ។

៦៧

កម្មក្ខន្ធកេ បព្វាជនីយកម្មករណំ

យស្សាយស្មតោ ខមតិ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មស្ស ករណំ នាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ កុលទូសកា បាបសមាចារា ឥមេសំ បាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សង្ឃោ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករោតិ នាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មស្ស ករណំ នាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន

កម្មក្ខន្ធក ការធ្វើបព្វាជនីយកម្ម

ការធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេដូច្នេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះ ទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ ។ ការធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទដូច្នេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្ម

អស្សុជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយ-
កម្មំ ជាស្សុជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្តព្វន្តិ
ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៨៩] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជ-
នីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូប-
សន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ
អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តី-
ហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[៩០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
បព្វាជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច
ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិ-
យា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នា-
គតំ បព្វាជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-
កម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ បញ្ញជនីយកម្មំ អធម្មកម្មំ

[៩១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ញជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនាបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

[៩២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ញជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ញជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ បព្វាជនីយកម្ម ដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនទាន់បានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់បានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់បានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។

[៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្ដែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តឹ អ-ដាបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នា-គតំ បព្វាជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

អធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៩៣] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វា-ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-បសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[៩៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិ-

កម្មដែលមិនទាន់បានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។ បេ ។ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បព្វាជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

[៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ ។ បេ ។

[៩៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១

ឯយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិ-
យា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ
សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ
វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៩៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ
សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ
ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនី-
យកម្មំ ។ បេ ។

[៩៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
បព្វាជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច
សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ
សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ
សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ។ បេ ។

[៩៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន
កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។

កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

[៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៩៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កាតំ ហោតិ ជម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ជម្មកម្មញ្ចេវ ។ បេ ។

[៩៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កាតំ ហោតិ ជម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កាតំ ហោតិ ជម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កាតំ ហោតិ ជម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ

[៩៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯងជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

[៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយ-កម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១

ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ជនី-
យកម្មំ ។ បេ ។

[១០២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ជនីយកម្មំ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ជនីយកម្មំ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឆម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បញ្ជនី-
យកម្មំ ឆម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-
បសន្តញ្ច ។

ធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[១០៤] អង្គទាំងឡាយ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បញ្ញជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

[១០៥] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ

[១០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងង់មិនឆ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន ឥតមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោល

ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ កាយិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ កាយិកវាចសិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ កាយិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ

ពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វា-ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការល្បែងតាមកាយទ្វារ ១ ប្រកបដោយការល្បែងតាមវចីទ្វារ ១ ប្រកបដោយការល្បែងតាមកាយទ្វារនិងវចីទ្វារ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រ-កបដោយអនាចារផ្លូវកាយ[១] ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចា ១ ប្រកប

១ ការល្មើសនឹងសិក្ខាបទដែលព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយទ្វារ ហៅថា អនាចារផ្លូវកាយ (អដ្ឋកថា) ។

កាយិកវាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ កាយិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ កាយិកវាចសិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ កាយិកវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

ដោយអនាចារផ្លូវកាយវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀនសិក្ខាបទ[១] ដោយផ្លូវកាយ ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ដោយផ្លូវវាចា ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ[២] ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា[៣] ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

---

១ ការបៀតបៀនបានខាងឯការបំផ្លាញ ពង្រេច ដោយមិនប្រឹងសិក្សាសិក្ខាបទដែលព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយទ្វារ ។ ២ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ បានដល់ការចិញ្ចឹមជីវិតមានស្លប្រេង ស្លថ្នាំអរិដ្ឋៈជាដើម ដោយអំណាចអនេសនាមានវេជ្ជកម្មដែលទ្រង់ហាមជាដើម ។ ៣ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា បានដល់ទទួលនឹងប្រាប់ដំណឹងរបស់ពួកគ្រហស្ថជាដើម (ទូត) ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ បព្វាជនីយកម្មករណំ

[១១២] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៣] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៤] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[១១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់មិនឆ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើនឥតមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀល

កាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ កាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៥] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ កាយិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ វាចសិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ កាយិកវាចសិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៦] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ កាយិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ វាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ កាយិកវាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

ព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការលេ្បងតាមកាយទ្វារពួក ១ ប្រកបដោយការលេ្បងតាមវចីទ្វារពួក ១ ប្រកបដោយការលេ្បងតាមកាយទ្វារនិងវចីទ្វារពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វា-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយអនាចារផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

៧៩

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ បព្វាជនីយកម្មករណំ

[១១៧] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ កាយិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ វាចសិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ កាយិកវាចសិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១៨] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ កាយិកវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកង្ខមានចុទ្ទសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[១១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វា-ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) តាមផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) តាមផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បព្វាជនីយកម្មមាន ១៨ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

[១១៩] បព្វាជនីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

បព្វាជនីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ[១] និដ្ឋិតំ ។

---

១ អដ្ឋារសកន្តិបិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

[១១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ហើយត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងបព្វាជនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយនោះ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតឱ្យហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃទៀតដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទ (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវរំលឹក (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

ចប់ វត្ត ១៨ ក្នុងបព្វាជនីយកម្ម ។

៨១

កម្មក្ខន្ធកេ អស្សជិបុនព្វសុកភិក្ខូនំ បព្វាជនីយកម្មករណំ

[១២០] អថខោ សារីបុត្តមោគ្គល្លានប្បមុខោ ភិក្ខុសង្ឃោ កិដាគិរឹ គន្ត្វា អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ អកាសិ ជាស្ស-ជិបុនព្វសុកេហិ[១] ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ ។ តេ សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតា ន សម្មា វត្តន្តិ ន លោមំ ចាតេន្តិ ន នេត្ថារំ វត្តន្តិ ភិក្ខូ ន ខមាបេន្តិ អក្កោសន្តិ បរិភាសន្តិ ឆន្ទគាមិតា ទោសគាមិតា មោហគាមិតា ភយគាមិតា ចាបេន្តិ បក្កមន្តិបិ វិព្ភ-មន្តិបិ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចាចេន្តិ កថំ ហិ ជាម អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតា ន សម្មា វត្តិស្សន្តិ ន លោមំ ចាតេស្សន្តិ ន នេត្ថារំ វត្តិស្សន្តិ ភិក្ខូ ន ខមាបេស្សន្តិ អក្កោសិស្សន្តិ បរិភាសិស្សន្តិ ឆន្ទគាមិតា ទោសគាមិតា មោហគាមិតា ភយគា-មិតា ចាបេស្សន្តិ បក្កមិស្សន្តិបិ វិព្ភមិស្សន្តិបីតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

១ ឱ. ន អស្សជិបុនព្វសុកេហិ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ

[១៦០] គ្រានោះ ភិក្ខុសង្ឃ មានព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ជាប្រធានបានទៅកាន់កិដាគិរិជនបទ ហើយធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ពួកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ (ឱ្យចេញ) អំពីកិដាគិរិជនបទដោយពាក្យថា ពួកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរិជនបទទេ ។ ភិក្ខុអម្បាលនោះ កាលបើសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ ក៏មិនប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្ងបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោសហើយ ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោស (ការកសង្ឃ) វិញថា (សង្ឃ) លំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពួកភិក្ខុណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ មិនសមបើនឹងមិនប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្ងបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោស (ការកសង្ឃ) ថា (សង្ឃ) លំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

[១២១] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ ប-
ករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ
កិរ ភិក្ខវេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ សង្ឃេន បព្វា-
ជនីយកម្មកតា ន សម្មា វត្តន្តិ ន លោមំ បាតេន្តិ
ន នេត្ថារំ វត្តន្តិ ភិក្ខូ ន ខមាបេន្តិ អក្កោសន្តិ បរិភា-
សន្តិ ឆន្ទគាមិតា ទោសគាមិតា មោហគាមិតា ភយគា-
មិតា បាបេន្តិ បក្កមន្តិបិ វិព្ភមន្តិបីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។
វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ ភិក្ខវេ តេសំ មោឃ-
បុរិសានំ ។ បេ ។ កថំ ហិ នាម តេ ភិក្ខវេ មោ-
ឃបុរិសា សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតា ន សម្មា
វត្តិស្សន្តិ ន លោមំ បាតេស្សន្តិ ន នេត្ថារំ វត្តិស្សន្តិ
ភិក្ខូ ន ខមាបេស្សន្តិ អក្កោសិស្សន្តិ បរិភា-
សិស្សន្តិ ឆន្ទគាមិតា ទោសគាមិតា មោហគាមិតា

[១២១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ឮថាអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយ-កម្មហើយ មិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្ងបរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់-ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្ដីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្ដីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្ដីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ មិនសមបើនឹងមិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្ងបរោម មិនប្រព្រឹត្ត វត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឱ្យភិក្ខុទាំងឡាយ អត់ ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយ សេចក្ដីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្ដីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្ដីល្ងង់

៨៣

ភយតាមិតា ចាបេស្សន្តិ បក្កមិស្សន្តិបិ វិព្ភមិស្សន្តិបិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

[១២២] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បា-ទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោ-វាទកសម្មតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[១២៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-គតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចាបិដ្ឋតរំ កម្មំ តរហតិ កម្មិកេ តរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនី-យកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិនជាទីជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា រួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នេះ សង្ឃចូររម្ងាប់បញ្ញាជនីយកម្មចេញ ។

[១២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ញាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃសន្មតឱ្យហើយទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ញាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ញាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ញាជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ ត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ញាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១២៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បព្វាជនីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១២៥] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[១២៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ

[១២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ភិក្ខុទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ភិក្ខុឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បញ្ជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ វគ្គ ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបញ្ជនីយកម្ម ។

[១២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនបានឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនបានឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនបានទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

[១២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បញ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១

ឆាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[១២៧] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បព្វាជនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១២៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ បព្វាជនីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន បព្វាជនីយ-

ឬអាបត្តិដទៃ ដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏ អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

[១២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានរំលឹកគេ ១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់ វត្ត ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបព្វាជនីយកម្ម ។

[១២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯបព្វាជនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនី-យកម្មហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសង្ឃបានធ្វើ

កម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ បញ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន[១] ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បញ្ជនីយ-កម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បញ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បញ្ជនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បញ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ជនី-យកម្មំ បដិប្បស្សម្ភតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បញ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

១ ឱ. វ្យត្តេន ។

បញ្ជាជនីយកម្មហើយ (ព្រម) ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោមនិង ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (មក) សូមការរម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្ម ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមអស់វារៈពីរដងផង ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមអស់វារៈបីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពលគប្បីញ៉ាំងសង្ឃ ឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះ នេះ សង្ឃបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ (ព្រម) ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម និងប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ គប្បីរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃ បានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងប រោម បានប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ (មក) សូមការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោក មានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់ លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

បព្វាជនីយកម្មំ តតិយំ និដ្ឋិតំ ។

[១២៩] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា សុធម្មោ មច្ឆិកាសណ្ឌេ ចិត្តស្ស គហបតិនោ អាវាសិកោ ហោតិ នវកម្មិកោ ធុវភត្តិកោ ។ យទា ចិត្តោ គហបតិ សង្ឃំ វា គណំ វា បុគ្គលំ វា និមន្តេតុកាមោ ហោតិ[១] ន

១ ឥតោ បរំ មរម្មបោត្ថកេ ឥទាសទ្ទោ បញ្ញាយតិ ។

ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម និងប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (ឥឡូវមក) សូមការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បញ្ជាជនីយ-កម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ (ការរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់បញ្ជាជនីយកម្មទី ៣ ។

[១២៩] សម័យនោះឯង សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ជាចៅអាវាសរបស់ចិត្តគហបតី ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈ ជាអ្នកប្រកបការកសាង ជាអ្នកមានធុរភត្ត (ជាអ្នកដែលគហបតីទំនុកបំរុងដោយនិច្ចភត្ត) ។ កាលណាចិត្តគហបតី ត្រូវការនឹងនិមន្តសង្ឃក្ដី គណៈក្ដី បុគ្គលក្ដី តែមិន

អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អនបលោកេត្វា សង្ឃំ វា គណំ វា បុគ្គលំ វា និមន្តេតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ពហុលា ថេរា ភិក្ខូ អាយស្មា ច សារីបុត្តោ អាយស្មា ច មហាមោគ្គល្លានោ អាយស្មា ច មហាកច្ចានោ អាយស្មា ច មហាកោដ្ឋិតោ អាយស្មា ច មហាកប្បិនោ អាយស្មា ច មហាចុន្ទោ អាយស្មា ច អនុរុទ្ធោ អាយស្មា ច រេវតោ អាយស្មា ច ឧបាលិ អាយស្មា ច អានន្ទោ អាយស្មា ច រាហុលោ កាសីសុ ចារិកញ្ចរមានា យេន មច្ឆិកាសណ្ឌោ តទវសរុំ ។

[១៣០] អស្សោសិ ខោ ចិត្តោ គហបតិ ថេរា កិរ ភិក្ខូ មច្ឆិកាសណ្ឌំ អនុប្បត្តាតិ ។ អថខោ ចិត្តោ គហបតិ យេន ថេរា ភិក្ខូ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ថេរេ ភិក្ខូ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ ចិត្តំ គហបតឹ អាយស្មា សារីបុត្តោ ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្បហំសេសិ ។ អថខោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្មតា សារីបុត្តេន ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សិតោ សមាទបិតោ សមុត្តេជិតោ សម្បហំសិតោ ថេរេ ភិក្ខូ ឯតទវោច អធិវាសេន្តុ មេ ភន្តេ

ទាន់បានប្រាប់សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ (ជាមុន) ហើយមិនហ៊ាននិមន្តសង្ឃ ឬគណៈ ឬក៏បុគ្គលឡើយ ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុដែលជាថេរៈច្រើនរូប គឺ ព្រះសារីបុត្តមានអាយុ ១ ព្រះមហាមោគ្គល្លានមានអាយុ ១ ព្រះមហាកច្ចានៈមានអាយុ ១ ព្រះមហាកោដ្ឋិតៈមានអាយុ ១ ព្រះមហាកប្បិនមានអាយុ ១ ព្រះមហាចុន្ទៈមានអាយុ ១ ព្រះអនុរុទ្ធមានអាយុ ១ ព្រះរេវតៈមានអាយុ ១ ព្រះឧបាលិមានអាយុ ១ ព្រះអានន្ទមានអាយុ ១ ព្រះរាហុលមានអាយុ ១ នាំគ្នាទៅកាន់ចារិកក្នុងដែនកាសី ក៏បានទៅដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈនោះ ។

[១៣០] ចិត្តគហបតី បានឮដំណឹងថា ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ បានមកដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈហើយ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតី ក៏បានចូលទៅរកភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតីអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះសារីបុត្តមានអាយុ ក៏បានពន្យល់ឱ្យយល់ ឱ្យសមាទាន ឱ្យអាចហាន ឱ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតី កាលបើព្រះសារីបុត្តមានអាយុ បានពន្យល់ឱ្យយល់ ឱ្យសមាទាន ឱ្យអាចហាន ឱ្យរីករាយដោយធម្មីកថាហើយ ក៏បាននិយាយនឹងភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រព្រះថេរៈទាំងឡាយដ៏ចម្រើន

ថេរា ស្វាតនាយ អាគន្តុកភត្តន្តិ ។ អធិវាសេសុំ ខោ តេ[១] ថេរា ភិក្ខូ តុណ្ហីភាវេន ។

[១៣១] អថខោ ចិត្តោ គហបតិ ថេរានំ ភិក្ខូនំ អធិវាសនំ វិទិត្វា ឧដ្ឋាយាសនា ថេរេ ភិក្ខូ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា យេនាយស្មា សុធម្មោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ ឋិតោ ខោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្មន្តំ សុធម្មំ ឯតទវោច អធិវាសេតុ មេ ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ ស្វាតនាយ ភត្តំ សទ្ធឹ ថេរេហីតិ ។ អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ បុព្វេ ខ្វាយំ ចិត្តោ គហបតិ យទា សង្ឃំ វា គណំ វា បុគ្គលំ វា និមន្តេតុកាមោ ន មំ អនបលោកេត្វា សង្ឃំ វា គណំ វា បុគ្គលំ វា និមន្តេតិ សោទានិ មំ អនបលោកេត្វា ថេរេ ភិក្ខូ និមន្តេសិ ទុដ្ឋោទានាយំ ចិត្តោ គហបតិ អនបេក្ខោ វិរត្តរូបោ មយីតិ ចិត្តំ គហបតឹ ឯតទវោច អលំ គហបតិ នាធិវាសេមីតិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្មន្តំ សុធម្មំ ឯតទវោច អធិវាសេតុ មេ ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ

---

១ ឱរោបិយមរម្មបោត្ថកេសុ តេសទ្ទោ ន ទិស្សតិ ។

សូមព្រះថេរៈទាំងឡាយ ទទួលនូវអាគន្តុកភត្តរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ ភិក្ខុជាថេរៈទាំងនោះ ក៏បានទទួលនិមន្តដោយសភាពស្ងៀម ។

[១៣១] លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតីដឹងថា ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយទទួលនិមន្តហើយ ក៏ក្រោកឡើងអំពីអាសនៈ ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ធ្វើប្រទក្សិណហើយ ក៏ដើរចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បានថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុមានអាយុហើយ ឈរក្នុងទីសមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតីបានឈរក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏បាននិយាយនឹងសុធម្មភិក្ខុមានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ លំដាប់នោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុគិតថា គ្រាមុន ៗ ចិត្តគហបតីនេះ កាលណា ត្រូវការនិមន្តសង្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី តែមិនទាន់បានប្រាប់អាត្មាអញ (ជាមុន) ហើយមិនហ៊ាននិមន្តសង្ឃ ឬគណៈ ឬក៏បុគ្គលទេ ឥឡូវនេះគាត់ មិនបានប្រាប់អាត្មាអញ (ជាមុន) ហើយមកនិមន្តភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ ចិត្តគហបតីនេះ ខឹង មិនអាឡោះអាល័យ នឿយណាយចាកអាត្មាអញហើយ (គិតដូច្នេះហើយ) ទើបតបទៅចិត្តគហបតីដោយពាក្យដូច្នេះថា នែគហបតី ណ្ហើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ ចិត្តគហបតី បានអង្វរសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ជាគម្រប់ពីរដង ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំ

ស្វាគតាយ ភន្តេ សង្ឃំ ថេរេហីតិ ។ អលំ គហបតិ ជានិ-
ហាសេមីតិ ។ តតិយម្បិ ខោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្មន្តំ
សុធម្មំ ឯតទវោច អធិវាសេតុ មេ ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ
ស្វាតនាយ ភត្តំ សទ្ធឹ ថេរេហីតិ ។ អលំ គហបតិ ជានិ-
ហាសេមីតិ ។ អថខោ ចិត្តោ គហបតិ កឹ មេ ករិស្សតិ
អយ្យោ សុធម្មោ អធិវាសេន្តោ វា អនធិវាសេន្តោ វាតិ អា-
យស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា បក្កាមិ ។

[១៣២] អថខោ ចិត្តោ គហបតិ តស្សា រត្តិយា
អច្ចយេន ថេរានំ ភិក្ខូនំ បណីតំ ខាទនីយំ ភោជនី-
យំ បដិយាទាបេសិ ។ អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ
យេនាហំ ចិត្តស្ស គហបតិនោ ថេរានំ ភិក្ខូនំ បដិ-
យត្តំ បស្សេយ្យន្តិ បុព្វណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរ-
មាទាយ យេន ចិត្តស្ស គហបតិនោ និវេសនំ តេនុ-
បសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។
អថខោ ចិត្តោ គហបតិ យេនាយស្មា សុធម្មោ តេនុ-
បសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា
ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ ចិត្តំ គហបតឹ

ក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ សុធម្មភិក្ខុតបថា នៃគហបតី ណ្ហើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ ចិត្តគហបតី បានអង្វរសុធម្មភិក្ខុមានអាយុជាគម្រប់បីដង ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំ ក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ សុធម្មភិក្ខុតបថា នៃគហបតី ណ្ហើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តន៍ទេ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតីគិតថា លោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទោះទទួលនិមន្តន៍ក្តី មិនទទួលនិមន្តន៍ក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់អាត្មាអញ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ធ្វើប្រទក្សិណហើយដើរចេញទៅ ។

[២៣២] លុះកន្លងរាត្រីនោះទៅ ចិត្តគហបតី ក៏ឱ្យតាក់តែងខាទនីយភោជនីយាហារដ៏ផ្ចិតផ្ចង់ ដើម្បីភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ។ លំដាប់នោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុគិតថា គួរតែអាត្មាអញទៅមើលគ្រឿងសក្ការៈដែលចិត្តគហបតីតាក់តែងដល់ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ហើយក៏ស្លៀកស្បង់ ប្រដាប់ដោយបាត្រនិងចីវរ អំពីព្រហាម ចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ចិត្តគហបតី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគេតែងតាំងទុក ។ ឯចិត្តគហបតី ក៏បានចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ លុះចូលទៅដល់ ក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតី អង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរហើយ

៩១

អាយស្មា សុធម្មោ ឯតទវោច បហូតំ ខោ តេ ឥទំ គហបតិ ខាទនីយំ ភោជនីយំ បដិយត្តំ ឯកា ច ខោ ឥធ នត្ថិ យទិទំ តិលសង្គុឡិកាតិ ។ ពហុម្ហិ វត ភន្តេ[១] ពុទ្ធវចនេ វិជ្ជមានេ អយ្យេន សុធម្មេន យទេវ កិញ្ចិ ភាសិតំ យទិទំ តិលសង្គុឡិកាតិ ភូតបុព្វំ ភន្តេ ទក្ខិណាបថកា វាណិជា បុរត្ថិមំ ជនបទំ អគមំសុ តេ[២] វាណិជា[៣] តតោ កុក្កុដឹ អានេសុំ អថខោ សា ភន្តេ កុក្កុដី កាកេន សទ្ធឹ សំវាសំ កប្បេសិ សា បោតកំ ជនេសិ យទា ខោ សោ ភន្តេ កុក្កុដបោតកោ កាកវស្សំ វស្សិតុកាមោ ហោតិ កាកកុក្កុដីតិ[៤] វស្សតិ យទា កុក្កុដវស្សំ វស្សិតុកាមោ ហោតិ កុក្កុដីកាកាតិ[៥] វស្សតិ ឯវមេវ ខោ ភន្តេ ពហុម្ហិ ពុទ្ធវចនេ វិជ្ជមានេ

---

១ ឥតោ បរំ ឱរោបិយមរម្មបោត្ថកេសុ រតនេតិ សទ្ទោ អត្ថិ ។ ២ ឱ. ម. តេតិ សទ្ទោ ន បញ្ញាយតិ ។ ៣ ឥតោ បរំ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ វាណិជាយាតិ សទ្ទោ អត្ថិ ។ ៤ ឱ. កុក្កុដកាតិ ។ ម. កាកុក្កុដាតិ ។ ៥ កាកាតិ ។ ម. កុក្កុដកាតិ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ

សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះថា ម្នាលគហបតី ខាទនីយភោជនីយាហារដែលអ្នកតាក់តែងនេះ បរិបូណ៌ណាស់ហើយ ទាស់តែក្នុងទីនេះ គ្មាននំទ្រាបលូមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។ ចិត្តគហបតីតបថា សូមមេត្តាប្រោស បើព្រះពុទ្ធវចនៈមានច្រើនម៉្លេះតើ (ប្តីក៏) លោកម្ចាស់សុធម្មពោលពាក្យតែបន្តិចបន្តួចថា នំទ្រាបលូវិញ សូមមេត្តាប្រោសធ្លាប់មានរឿងមកហើយថា មានពួកពាណិជនៅស្រុកទក្ខិណាបថ បានទៅកាន់បុរត្ថិមជនបទ ពាណិជទាំងនោះ នាំយកមេមាន់អំពីបុរត្ថិមជនបទនោះមក សូមមេត្តាប្រោស ឯមេមាន់នោះ បានរួមសំវាសជាមួយនឹងក្អែកមេមាន់នោះ ក៏កើតកូន សូមមេត្តាប្រោស កាលណាបើកូនមាន់នោះ ចង់រងាវជាសំឡេងក្អែក វាក៏រងាវថា កាកាកុក្កុដី (ក្អែកមាន់) កាលណាបើចង់រងាវជាសំឡេងមាន់ វាក៏រងាវថា កុក្កុដីកាកា (មាន់ក្អែក) យ៉ាងណាមិញ សូមមេត្តាប្រោស បើពុទ្ធវចនៈមានច្រើនដល់ម៉្លេះ (ប្តីក៏)

អយ្យេន សុធម្មេន យទេវ កិញ្ចិ ភាសិតំ យទិទំ តិលសង្គុឡិកាតិ ។ អក្កោសសិ មំ ត្វំ គហបតិ បរិភាសសិ មំ ត្វំ គហបតិ ឯសោ តេ គហបតិ អាវាសោ តម្ហា អាវាសា[1] បក្កមិស្សាមីតិ ។ នាហំ ភន្តេ អយ្យំ សុធម្មំ អក្កោសាមិ ន[2] បរិភាសាមិ វសតុ ខោ[3] ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ មច្ឆិកា-សណ្ឌេ រម្មណីយេ អម្ពាដកវនេ[4] អហំ អយ្យស្ស សុធម្មស្ស ឧស្សុក្កំ ករិស្សាមិ ចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសន-គិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារានន្តិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ អាយស្មា សុធម្មោ ចិត្តំ គហបតឹ ឯតទវោច អក្កោ-សសិ មំ ត្វំ គហបតិ បរិភាសសិ មំ ត្វំ គហបតិ ឯសោ តេ គហបតិ អាវាសោ តម្ហា អាវាសា បក្ក-មិស្សាមីតិ ។ នាហំ ភន្តេ អយ្យំ សុធម្មំ អក្កោសាមិ ន បរិភាសាមិ វសតុ ខោ ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ

---

១ សព្វត្ថិទំ តម្ហា អាវាសាតិ ទ្វយំ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។ ២ ឥធ ន-សទ្ទោ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ នត្ថិ ។ ៣ ខោ-សទ្ទោ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ នត្ថិ ។ ៤ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ រម្មណីយំ អម្ពាដកវនន្តិ វចនំ វុទ្ធំ ។

លោកម្ចាស់សុធម្មពោលពាក្យបន្តិចបន្តួចថា នំទ្រាបលូវិញ ក៏យ៉ាងនេះឯង ។ សុធម្មភិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងផ្តាសាអាត្មា ម្នាលគហបតី នុ៎ះអាវាសរបស់អ្នកឯង អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីនិយាយតបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្តាសាលោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្ម គង់ក្នុងវត្តអម្ពាដកវ័ន ជារម្មណីយស្ថានជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសនៈ និងភេសជ្ជបរិក្ខារជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ បាននិយាយពាក្យនេះ នឹងចិត្តគហបតី ជាគម្រប់ពីរដងទៀតថា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងផ្តាសាអាត្មា ម្នាលគហបតី នុ៎ះអាវាសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីក៏តបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្តាសាលោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្មគង់នៅ

មច្ឆិកាសណ្ឌេ វេម្មណីយេ អម្ពាដការេនេ អហំ អយ្យស្ស សុធម្មស្ស ឧបដ្ឋាកោ ការកោ ចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសនគិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារានន្តិ ។ តតិយម្បិ ខោ អាយស្មា សុធម្មោ ចិត្តំ គហបតឹ ឯតទវោច អក្កោសសិ មំ ត្វំ គហបតិ បរិភាសសិ មំ ត្វំ គហបតិ ឯសោ តេ គហបតិ អាវាសោ តម្ហា អាវាសា បក្កមិស្សាមីតិ ។ កហំ ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ គមិស្សតីតិ ។ សាវត្ថឹ ខោ អហំ គហបតិ គមិស្សាមិ ភគវន្តំ ទស្សនាយាតិ ។ តេនហិ ភន្តេ យញ្ច អត្តនា ភណិតំ យញ្ច មយា ភណិតំ តំ សព្វំ ភគវតោ អារោចេហិ អនច្ឆរិយំ[១] ខោ បនេតំ ភន្តេ យំ អយ្យោ សុធម្មោ បុនទេវ មច្ឆិកាសណ្ឌំ បច្ចាគច្ឆេយ្យាតិ ។

[១៣៣] អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ សេនាសនំ សំសាមេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន សាវត្ថី តេន បក្កាមិ អនុបុព្វេន យេន សាវត្ថី ជេតវនំ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ

១ អច្ឆរិយន្តិ លិខិតំ ។

ក្នុងវត្តអម្ពាដកវ័ន ជារម្មណីយស្ថាន ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសនៈនិងភេសជ្ជបរិក្ខារជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ បាននិយាយពាក្យនេះ នឹងចិត្តគហបតី ជាគម្រប់បីដងទៀតថា ម្នាលគហបតីអ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងផ្ដាសាអាត្មា ម្នាលគហបតី នុ៎ះអាវាសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីសួរថា សូមមេត្តាប្រោស ចុះលោកម្ចាស់សុធម្មនឹងនិមន្តទៅក្នុងទីឯណា ។ សុធម្មភិក្ខុប្រាប់ថា ម្នាលគហបតី អាត្មានឹងទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ។ ចិត្តគហបតីផ្ដាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះពាក្យណាដែលលោកម្ចាស់បានពោលក្ដី ពាក្យណាដែលខ្ញុំបានពោលក្ដី សូមលោកម្ចាស់ (នាំយក) ពាក្យនោះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគឱ្យសព្វគ្រប់ផងចុះ សូមមេត្តាប្រោស បើលោកម្ចាស់សុធម្មត្រឡប់មកនគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈវិញ ដោយហេតុឯណា ហេតុនោះ មិនជាអស្ចារ្យទេ ។

[១៣៣] គ្រានោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ក៏បានរៀបចំទុកដាក់សេនាសនៈស្រេចហើយ នាំយកបាត្រនិងចីវរចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ឯវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ បានថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះសុធម្មភិក្ខុអង្គុយ

អាយស្មា សុធម្មោ យញ្ច អត្តនា ភណិតំ យញ្ច ចិត្តេន គហបតិនា ភណិតំ តំ សព្វំ ភគវតោ អារោចេសិ ។

[១៣៤] វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ[១] មោឃបុរិស អននុលោមិកំ អប្បដិរូបំ អស្សាមណកំ អកប្បិយំ អករណីយំ កថំ ហិ នាម ត្វំ មោឃបុរិស ចិត្តំ គហបតឹ សទ្ធំ បសន្នំ ទាយកំ ការកំ សង្ឃុបដ្ឋាកំ ហីនេន ខុំសេស្សសិ ហីនេន វម្ភេស្សសិ នេតំ មោឃបុរិស អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ។ បេ ។ ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ករោតុ ចិត្តោ តេ គហបតិ ខមាបេតព្វោ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ សារេត្វា អាបត្តិ អារោបេតព្វា អាបត្តឹ អារោបេត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ គហបតឹ សទ្ធំ បសន្នំ ទាយកំ ការកំ

១ ឱ. អននុច្ឆវិយំ ។

ក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ (នាំយក) ពាក្យដែលខ្លួនពោល និងពាក្យដែលចិត្តគហបតីពោលនោះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគសព្វគ្រប់ ។

[១៣៤] ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើទេ ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯង មិនសមបើនឹងជេរចិត្តគហបតីដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះដោយពាក្យថោកទាបសោះ ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះ មិននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។ បេ ។ ក៏ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងគហបតី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទសុធម្មភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការកៈ

សង្ឃុបដ្ឋាកំ ហីនេន ខុំសេតិ ហីនេន វម្ភេតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិ-សារណីយកម្មំ ករេយ្យ ចិត្តោ តេ គហបតិ ខមាបេ-តព្វោ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ គហបតឹ សទ្ធំ បសន្នំ ទាយកំ កា-រកំ សង្ឃុបដ្ឋាកំ ហីនេន ខុំសេតិ ហីនេន វម្ភេតិ ។ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ករោ-តិ ចិត្តោ តេ គហបតិ ខមាបេតព្វោតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស ក-រណំ ចិត្តោ តេ គហបតិ ខមាបេតព្វោតិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ គហបតឹ សទ្ធំ បសន្នំ ទាយកំ ការកំ សង្ឃុបដ្ឋាកំ ហីនេន ខុំសេតិ ហីនេន វម្ភេតិ ។ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ករោតិ ចិត្តោ តេ គហបតិ ខមាបេ-តព្វោតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ

ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះ ដោយពាក្យថោកទាប ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើបដិសារណីយ-កម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ នេះជាវាចាប្រកាសឱ្យសង្ឃដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធា ជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការកៈ ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឃ ដោយពាក្យថោក-ទាប និងដៀលត្មះ ដោយពាក្យថោកទាប ។ សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធា ជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការកៈ ជាឧបដ្ឋាករបស់សង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះ ដោយពាក្យថោកទាប ។ (ឥឡូវ) សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ

បដិសារណីយកម្មស្ស ការណំ ចិត្តោ តេ គហបតិ ខមាបេតព្វោតិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ជក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កាតំ សង្ឃេន សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ចិត្តោ តេ គហបតិ ខមាបេតព្វោតិ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[១៣៥] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[១៣៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ

ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីដូច្នេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ បដិសារណីយកម្ម សង្ឃបានធ្វើដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីដូច្នេះ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុ

៩៧

អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

[១៣៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសា-រេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសា-រណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

[១៣៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគ-តំ បសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិ-នយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

បានសម្តែងហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣) នេះឯង ។ បេ ។

[១៣៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អ-ធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អ-ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

[១៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អ-ធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អ-ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

[១៤១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ

[១៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា (របស់ភិក្ខុ) ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារ-ណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១

អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[១៤២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ។ បេ ។

[១៤៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ។ បេ ។

[១៤៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៤៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសាវេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[១៤៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ។ បេ ។ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

បដិសារណីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៤៧] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ

[១៨៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារ-ណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសង្ឃមិនលើកអា-បត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្ម

បដិញ្ញាយ កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៤៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កាតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កាតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៤៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កាតំ ហោតិ សារេត្វា កាតំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

ដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ សម្មុខា កាតំ ហោតិ ធម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ។ បេ ។

[១៨១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កាតំ ហោតិ ធម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[១៨២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កាតំ ហោតិ ធម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[១៨៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កាតំ ហោតិ ធម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

[១៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ។ បេ ។ (ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ប្រកបដោយ អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែល ធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។ បេ ។ (ប្រកប) ដោអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ។ បេ ។ (ប្រកបដោយអង្គ ៣) នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

[១៩៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ ទេសនាគាមិ-និយា អាបត្តិយា ការកំ ហោតិ ជម្មេន ការកំ ហោតិ សមគ្គេន ការកំ ហោតិ ឥមេហិ ។ បេ ។

[១៩៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា ការកំ ហោតិ ជម្មេន ការកំ ហោតិ សមគ្គេន ការកំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

[១៩៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ ចោទេត្វា ការកំ ហោតិ ជម្មេន ការកំ ហោតិ សមគ្គេន ការកំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

[១៩៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ សារេត្វា ការកំ ហោតិ ជម្មេន ការកំ ហោតិ សមគ្គេន ការកំ ហោតិ ឥមេ-ហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយ-កម្មំ ជម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៩៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ជម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តី អារោបេត្វា ការកំ ហោតិ ជម្មេន

កម្មក្ខន្ធកៈ បដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[១៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើ

កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

បដិសារណីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៥៩] បញ្ចហង្គេហិ[១] ភិក្ខវេ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ គិហីនំ អលាភាយ បរិសក្កតិ គិហីនំ អនត្ថាយ បរិសក្កតិ គិហីនំ អនាវាសាយ[២] បរិសក្កតិ គិហី អក្កោសតិ បរិភាសតិ គិហី គិហីហិ ភេទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១៦០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ គិហីនំ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ គិហីនំ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ គិហីនំ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ

១ ឱ. បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ ។ ២ ឱ. ម. អវាសាយ ។

តាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ ធម្មកម្មមាន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានលាភ ១ ព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១ ព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានលំនៅ ១ ជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ១ បំបែកពួកគ្រហស្ថឱ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង[១] ។

[១៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១

១ អដ្ឋកថា ថា សូម្បីប្រកបដោយអង្គ ១ ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដែរ ។

គិហី ហីនេន ខុំសេតិ គិហី ហីនេន វម្ភេតិ គិហីនំ
ធម្មិកំ បដិស្សវំ ន សច្ចាបេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ
បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ
សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១៦១] បញ្ចន្នំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ
សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ គិហីនំ
អលាភាយ បរិសក្កតិ ឯកោ គិហីនំ អនត្ថាយ បរិ-
សក្កតិ ឯកោ គិហីនំ អនាវាសាយ បរិសក្កតិ ឯកោ
គិហី អក្កោសតិ បរិភាសតិ ឯកោ គិហី គិហីហិ
ភេទេតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-
មានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១៦២] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-
មានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ
គិហីនំ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ គិហីនំ ធម្មស្ស
អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ គិហីនំ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ
ឯកោ គិហី ហីនេន ខុំសេតិ គិហី ហីនេន វម្ភេតិ

ជេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ ដៀលត្មះពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ ទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌ អំពីពួកគ្រហស្ថហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឱ្យពិតតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួកព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានលាភ ១ មួយពួកព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១ មួយពួកព្យាយាមមិនឱ្យពួកគ្រហស្ថបានលំនៅ ១ មួយពួកជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកបំបែកពួកគ្រហស្ថ (ឱ្យបែក) ចាកពួកគ្រហស្ថ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

[១៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួក ជេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ មួយពួកដៀលត្មះពួកគ្រហស្ថ ដោយពាក្យថោកទាប ១

ឯកោ គិហីនំ ធម្មិកំ បដិស្សវំ ន សច្ចាបេតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកង្ខមានចតុបញ្ចកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៣] បដិសារណីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេ-តព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេ-តព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេន-បិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិ-តព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុ-នោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា

មួយពួកទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌ អំពីពួកគ្រហស្ថហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឱ្យពិតតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

ចប់បដិសារណីយកម្មមានប្រាំ ៗ បួនលើក(ម្តៅ) ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

[១៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ គួរប្រព្រឹត្តវត្តដោយត្រឹមត្រូវ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយត្រឹមត្រូវក្នុងបដិសារណីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះមិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសម្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាមិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ ភិក្ខុនោះមិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១

១០៧

កម្មក្ខន្ធកេ អាយស្មតោ សុធម្មស្ស ខមាបនវិធិ

ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

បដិសារណីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៤] អថខោ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ អកាសិ ចិត្តោ តេ គហបតិ ខមាបេតព្វោតិ ។ សោ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ មច្ឆិកាសណ្ឌំ គន្ត្វា មង្កុភូតោ នាសក្ខិ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ ។ សោ[១] បុនទេវ សាវត្ថឹ បច្ចាគច្ឆិ ។ ភិក្ខូ ឯវមាហំសុ ខមាបិតោ តយា អាវុសោ សុធម្ម[២] ចិត្តោ គហបតីតិ ។ ឥធាហំ អាវុសោ មច្ឆិកាសណ្ឌំ គន្ត្វា មង្កុភូតោ នាសក្ខឹ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

---

១ អយំ សោសទ្ទោ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។ ២ អយំ អាវុសោ សុធម្មសទ្ទោ ឱ. បោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រេកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៦៤] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ សុធម្មភិក្ខុនោះ កាលបើសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈ (បែរជា) អៀនអន់មិនអាចនឹងសូមទោសចិត្តគហបតីឡើយ ។ លោកក៏ត្រឡប់មកក្រុងសាវត្ថីវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោសុធម្ម លោកបានសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីហើយឬ ។ សុធម្មភិក្ខុឆ្លើយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំបានចេញអំពីទីនេះទៅដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈហើយ ក៏មានសេចក្ដីអៀនអន់មិនអាចសូមទោសនឹងចិត្តគហតីឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតំ ទេតុ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ បឋមំ ភិក្ខុ យាចិតព្វោ យាចិត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ ភិក្ខុំ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតំ ទទេយ្យ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ ភិក្ខុំ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតំ ទេតិ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតស្ស ទានំ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតោ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[១៦៨] តេន ភិក្ខវេ សុធម្មេន ភិក្ខុនា អនុទូតេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ មច្ឆិកាសណ្ឌំ គន្ត្វា ចិត្តោ គហបតិ

ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃឱ្យអនុទូត[១]ដល់សុធម្មភិក្ខុដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ភិក្ខុជាអនុទូតនោះ) សង្ឃត្រូវប្រគល់យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវសូមភិក្ខុជាមុន លុះសូមហើយ ត្រូវភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពលប្រកាសសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើបដិសារណីយកម្ម មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឱ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឱ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះឱ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីទៅសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឱ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីនឹងសូមទោសចិត្តគហបតីហើយ (ការប្រគល់អនុទូតនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សុធម្មភិក្ខុនោះ ត្រូវទៅនគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី

---

១ ភិក្ខុជាអ្នកទទួលបម្រើរបស់សង្ឃ ដែលត្រូវចាត់ឱ្យទៅតាមពិនិត្យមើលការឬជួយសូមទោស គឺជាអ្នកតំណាងសង្ឃ ។

កម្មក្ខន្ធកេ អាយស្មតោ សុធម្មស្ស ខមាបនវិធិ

ខមាបេតព្វោ ខម គហបតិ បសាទេមិ តន្តិ ឯវញ្ចេ វុច្ចមានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ នោ ចេ ខមតិ អនុទូតេន ភិក្ខុនា វត្តព្វោ ខម គហបតិ ឥមស្ស ភិក្ខុនោ បសាទេតិ តន្តិ ឯវញ្ចេ វុច្ចមានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ នោ ចេ ខមតិ អនុទូតេន ភិក្ខុនា វត្តព្វោ ខម គហបតិ ឥមស្ស ភិក្ខុនោ អហន្តំ បសាទេមីតិ ឯវញ្ចេ វុច្ចមានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ នោ ចេ ខមតិ អនុទូតេន ភិក្ខុនា វត្តព្វោ ខម គហបតិ ឥមស្ស ភិក្ខុនោ សង្ឃស្ស វចនេនាតិ ឯវញ្ចេ វុច្ចមានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ នោ ចេ ខមតិ អនុទូតេន ភិក្ខុនា សុធម្មំ ភិក្ខុំ ចិត្តស្ស គហបតិនោ ទស្សនុបចារំ អវិជហាបេត្វា សវនុបចារំ អវិជហាបេត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ការាបេត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទាបេត្វា អញ្ជលឹ បគ្គណ្ហាបេត្វា សា អាបត្តិ ទេសាបេតព្វាតិ ។

ថា ម្នាលគហបតី អ្នកចូរអត់ទោស (ម្នាលគហបតី) អាត្មាឱ្យអ្នកជ្រះថ្លា (វិញ) បើសុធម្មភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតីក៏បានព្រមអត់ទោសឱ្យ ការអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតីមិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតជួយនិយាយថា ម្នាលចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ ភិក្ខុនេះនឹងឱ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតីក៏អត់ទោសឱ្យ ការព្រមអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតីមិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយថា ម្នាលចិត្តគហបតី អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ អាត្មានឹងឱ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហ-បតីក៏ព្រមអត់ទោសឱ្យ ការព្រមអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតិនោះ មិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយទៀតថា ម្នាលចិត្តគហបតី អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះ តាមពាក្យរបស់សង្ឃចុះ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតិក៏ព្រមអត់ទោសឱ្យ ការព្រមអត់ទោសឱ្យយ៉ាងនេះការល្អ ។ បើចិត្តគហបតី មិនព្រមអត់ទោសឱ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតកុំ ឱ្យសុធម្មភិក្ខុលះទីឧបចារដែលមើលឃើញ កុំឱ្យលះទីឧបចារដែលស្តាប់ឮ របស់ចិត្តគហបតីឡើយ ហើយឱ្យធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង រួចឱ្យអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលី ហើយឱ្យសម្តែងអាបត្តិនោះចេញ ។

[១៦៦] អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ អនុទូតេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ មច្ឆិកាសណ្ឌំ គន្ត្វា ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេសិ ។ សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ ភិក្ខូ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិ-តព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារ-ណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

[១៦៧] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧប-សម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុ-នោវាទកសម្មតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[១៦៦] វេលានោះ ឯសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុក៏បានទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសចិត្តគហបតី ។ សុធម្មភិក្ខុនោះ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច (ទៀត) ។ ភិក្ខុទាំងនោះបានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូររម្ងាប់បដិសារណីយកម្មរបស់សុធម្មភិក្ខុចុះ ។

[១៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ដែលសង្ឃបានសន្មតហើយក៏ទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

១១១

កម្មក្ខន្ធកេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វប្បដិសារណីយកម្មំ

[១៦៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[១៦៩] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បដិសារណីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

[១៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយ-កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រ-កបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[១៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៧០] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[១៧១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[១៧២] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ

[១៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនបានឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនបានឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនបានទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ដែលសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬ អាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[១៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១

ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បដិសារណីយកម្មេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៧៣] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេនហិ[១] ភិក្ខវេ សុធម្មេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ

១ ហិសទ្ទោ ឱ. បោត្ថកេ ន ទិស្សតិ ។

មិនបានឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានរំលឹកគេ ១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សុធម្មភិក្ខុត្រូវចូលទៅរកសង្ឃហើយ ធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង រួចថ្វាយបង្គំបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី និយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មរួចហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោមប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម សូមការរម្ងាប់បដិសារ-ណីយកម្ម ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឆ្លាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម

នេត្ថារំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ សុធម្ម-ស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បដិសា-រណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្ស-ម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯត-មត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បដិសារ-ណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ សុធម្ម-ស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។

ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។

យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារ-
ណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស
នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។
សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន
បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ
នេត្ថារំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យា-
ចតិ ។ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ
បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស
ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ
តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ
សង្ឃេន សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ខមតិ
សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

បដិសារណីយកម្មំ ចតុត្ថំ និដ្ឋិតំ ។

[១៧៤] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា កោសម្ពិយំ
វិហរតិ ឃោសិតារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន
អាយស្មា ឆន្នោ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ
បស្សិតុំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ

ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់បដិសារ-ណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុនេះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ បដិសារណីយកម្មទី ៤ ។

[១៧៤] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងឃោសិតារាម ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ វេលានោះឯង ឆន្នភិក្ខុមានអាយុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញនូវអាបត្តិឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ

ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អាយស្មា ឆន្នោ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឹ បស្សិ-តុន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[១៧៨] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បស្សិតុន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ[១] ។ បេ ។ កថំ ហិ នាម សោ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសោ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឹ បស្សិតុំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសា-ទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ។ បេ ។ ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតុ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ ឆន្នោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា

១ អននុច្ឆវិកន្តិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ន ទិស្សតិ ។

ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា មិនសមបើឆន្នមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[១៧៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ឆន្នភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា (ការនេះ) មិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមបើមោឃបុរសនោះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះនឹងបានដឹកនាំពួកជន ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឱ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទឆន្នភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ

សារេតព្វោ សារេត្វា អាបត្តិំ អារោបេតព្វា អាបត្តឹ អារោបេត្វា ព្យត្តេន[១] ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បស្សិតុំ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បស្សិតុំ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា

១ ឱ. អាបត្តិំ រោបេតព្វា អាបត្តឹ រោបេត្វា វ្យត្តេន ។

ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវញុំាងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិឡើយ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺកុំឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឃក៏ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ

ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បស្សិតុំ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុ-នោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អ-សម្ភោគំ សង្ឃេន ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្បរញ្ច ភិក្ខវេ សំសថ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន(១) អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេប-នីយកម្មកតោ អសម្ភោគំ សង្ឃេនាតិ ។

[១៧៦] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អា-បត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ

១ ឥធ សង្ឃេនាតិ សទ្ទោ ឱរោបិយមរម្មបោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឃក៏ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ (ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ដល់ឆន្នភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាសត ៗ ទៅថា ឆន្នភិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃហើយ ។

[១៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេ-
វ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

[១៧៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៧៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

ឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ ។ បេ ។

[១៧៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

[១៧៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៨១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោ-តិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៧] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឹ អជានាបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៨៨] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៨៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[១៨៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធម្មកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[១៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាម

ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

អាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែងចេញ ១ ។ បេ ។

[១៩០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

[១៩១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអា-បត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិ-យា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៧] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៩៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិន-យកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[១៩៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[១៩៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[២០០] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ[១] វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

---

១ គិហីហិ សំសដ្ឋោតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

[២០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

[២០២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៣] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៤] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[២០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ជាអ្នកល្ងង់ មិនឈ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ

ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៥] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អាកង្ខមានចតុក្កំ និដ្ឋិតំ ។

[២០៦] អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា

មានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះ-ដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិមានចំនួន ៦ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

[២០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺ (ភិក្ខុនោះ) មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ

១២៧

យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារោ សេយ្យាភិហារោ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិតព្វំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំសិតព្វោ ន អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសិតព្វោ ន ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសិតព្វោ ន អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសិតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតព្វា[១] ន គិហិទ្ធជោ[២] ធារេតព្វោ ន តិត្ថិយទ្ធជោ[៣] ធារេតព្វោ ន តិត្ថិយា សេវិតព្វា ភិក្ខូ សេវិតព្វា ភិក្ខុសិក្ខា សិក្ខិតព្វា ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា

១ ន ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ ភេទេតព្វោតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ២-៣ គិហិធជោ តិត្ថិយធជោតិបិ បាឋោ ។

ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីឡើយ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិចំពោះអាបត្តិណា មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រេកអរនឹងការថ្វាយបង្គំ ការក្រោកទទួល អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេក ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រចីវរ និងការបរិកម្ម (ដុស) ខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាជីវវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកភិក្ខុទាំងឡាយ ឱ្យបែកចាកពួកភិក្ខុ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ[១] មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ[២] មិនត្រូវសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ត្រូវសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ត្រូវសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស

១ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវទ្រទ្រង់សំពត់ពណ៌មិនបានកាត់ជាយផង មានជាយជាផ្កាផង ។
២ មិនត្រូវទ្រទ្រង់សំពត់ទាំងឡាយ មានសំពត់ដែលគេក្រងដោយស្បូវជាដើម ។

អណាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសាទេតព្វោ អន្តោ វា ពហិ វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ តេចត្តាឡីសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[២០៧] អថខោ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អកាសិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ សោ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ តម្ហា អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ តត្ថ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ[១] ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ករឹសុ ន គរុករឹសុ ន មានេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ

១ បច្ចុបដ្ឋេសុន្តិ ទិស្សតិ ។

ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយត្រូវក្រោកឡើងពីអាសនៈ មិនត្រូវរុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់ វត្ត ៤៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះការមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២០៧] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិរួចហើយ ក៏បានចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះ មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុទាំងឡាយ

១២៩

កម្មក្ខន្ធកេ ឆន្នោ ភិក្ខុ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ

អសម្មាវត្តន្តោ អតរុក្ករិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការកតោ[១] តម្ហាបិ អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ តត្ថបិ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការឹសុ ន គរុការឹសុ ន មានេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ អគរុការិយមានោ អ-មានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការកតោ តម្ហាបិ អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ តត្ថបិ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការឹសុ ន គរុការឹសុ ន មានេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ អគរុក-រិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការ-កតោ បុនទេវ កោសម្ពឹ បច្ចាគច្ឆិ សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ ភិក្ខូ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ

១ ឱ. ម. អសក្ការបកតោ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឆន្នភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ

មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជាឡើយ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុលែងធ្វើសក្ការៈ លែងគោរព លែងរាប់អាន លែងបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជាឡើយ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុ មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្ដីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ត្រឡប់វិលមកក្រុងកោសម្ពីវិញ ឆន្នភិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្លួនខ្ញុំសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនបានឃើញអាបត្តិ ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម

នេត្ថារំ វត្តាមិ កាថន្នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ[១] ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

[២០៨] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២០៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ

១ ឱ. តេ ភិក្ខូតិ ន ទិស្សតិ ។

ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ឯភិក្ខុទាំងនោះ ក៏បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។

[២០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏នៅតែប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណាហើយនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលអាបត្តិនោះ ១

តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២១០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២១១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ

ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុត្រេកអរ នឹងការសំពះ ១ នឹងការក្រោកឡើងទទួល ១ នឹងអញ្ជលិកម្ម ១ នឹងសាមីចិកម្ម ១ នឹងការនាំអាសនៈមក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមក ១ នឹងទឹកលាងជើង ១ នឹងតាំងសម្រាប់រងជើង និងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ នឹងការទទួលយកបាត្រនិងចីវរ ១ នឹងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត

ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-យា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២១២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំ-សេតិ អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំ-សេតិ អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ ភេទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២១៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-កម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ គិហិទ្ធជំ ធារេតិ តិត្ថិយទ្ធជំ ធារេតិ តិត្ថិយេ សេវតិ ភិក្ខូ ន សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ ន សិក្ខតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-កម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ ចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុឱ្យបែកចាកភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ សេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

១៣៣

កម្មក្ខន្ធកេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២១៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា ន វុដ្ឋាតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្តោ វា ពហិ វា ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២១៥] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ

[២១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្ត ហើយមិនបានក្រោកពីអាសនៈ ១ រុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ)

ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋ-
ហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្ស-
នេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វតេចត្តាឡីសកំ[១] និដ្ឋិតំ ។

[២១៦] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស
ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិ-
ប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន
សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សា-
ទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ
ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-
យា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២១៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-
គតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន
អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ
តំ អាបត្តឹ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ

១ ឱ. ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ តេចត្តារីសកំ ។

នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់វគ្គ ៨៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១

តតោ ភា ចាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២១៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២១៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិហារំ ចាទោនកំ ចាទបីឋំ ចាទកថលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងការសំពះ ១ នឹងការក្រោកទទួល ១ នឹងអញ្ជលិកម្ម ១ នឹងសាមីចិកម្ម ១ នឹងការនាំអាសនៈមកឱ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមកឱ្យ ១ នឹងទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ នឹងតាំងសម្រាប់ទ្រជើងនិងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ នឹងការទទួលបាត្រចីវរ ១ នឹងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២២១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន គិហិទ្ធជំ[១] ធារេតិ ន តិត្ថិយទ្ធជំ[២] ធារេតិ ន តិត្ថិយេ សេវតិ ភិក្ខូ សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

១-២ ឱ. គិហិធជំ តិត្ថិយធជំ ។

[២២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ មិនចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឱ្យបែក) ពីភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ សេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

១៣៧

កម្មក្ខន្ធកេ   បដិប្បស្សម្ភេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២២២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតិ ន បកតត្តំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្តោ វា ពហិ វា ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២២៣] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់

[២២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិននៅក្នុងអាវាសមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយក្រោកចេញពីអាសនៈ ១ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ ១

ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អននស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វតេចត្តាឡីសកំ[១] និដ្ឋិតំ ។

[២២៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេន[២] ភិក្ខវេ ឆន្នេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស[៣] បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ

---

១ ឱ. បដិប្បស្សម្ភេតព្វតេចត្តារីសកំ ។ ២ តេនហីតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ៣ ឧក្ខេបនីយស្ស កម្មស្សាតិ ទិស្សតិ ។

មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់វត្តមានចំនួន ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។

[២២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលជាអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវប្រកាសសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន

១៣៩

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មប្បដិប្បស្សទ្ធិ

សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយ-កម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេ-បនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ

កម្មក្ខន្ធកៈ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុនេះចុះ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃីញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ

សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បញ្ចមំ និដ្ឋិតំ ។

[២២៨] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា កោសម្ពិយំ វិហរតិ ឃោសិតារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឆន្នោ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បដិការតុំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ

ស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ សង្ឃបានរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិជាគម្រប់ ៥ ។

[២២៥] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងឃោសិតារាម ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ សម័យនោះឯង ឆន្នភិក្ខុមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល

១៤១

កម្មក្ខន្ធកេ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អាយស្មា ឆន្នោ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឹ បដិកាតុន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បដិកាតុន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ ។ បេ ។ អករណីយំ[1] កថំ ហិ នាម សោ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសោ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឹ បដិកាតុំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ។ បេ ។ ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតុ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។

---

១ កត្ថចិ បោត្ថកេ អននុច្ឆវិកំ ។ បេ ។ អករណីយន្តិ ន ទិស្សតិ ។

បន្តុះបង្អាប់ថា ឆន្នភិក្ខុមានអាយុ មិនសមបើនឹងត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាឆន្នភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា (អំពើនេះ) មិនសមគួរ ។ បេ ។ មិនគប្បីធ្វើទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសនោះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនសមបើនឹងមិនប្រាថ្នាសម្តែងអាបត្តិចេញទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ នឹងបានដឹកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឱ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។

[២២៦] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ ឆន្នោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ សារេត្វា អាបត្តិំ អារោបេតព្វា អាបត្តឹ អារោបេត្វា ព្យត្តេន[១] ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បដិកាតុំ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បដិកាតុំ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។

---

១ ឱ. អាបត្តិ រោបេតព្វា អាបត្តឹ រោបេត្វា វ្យត្តេន ។

[២២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទឆន្នភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិចេញ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។

១៤៣

តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បដិកាតុំ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្បរញ្ច ភិក្ខវេ សំសថ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន[១] អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-កម្មកតោ អសម្ភោគំ សង្ឃេនាតិ ។

១ ឥធ សង្ឃេនាតិ សទ្ទោ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ

ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេប-នីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មនេះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាស ត ៗ ទៅថា ឆន្នភិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ ។

[២២៧] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[២២៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២២៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលមិនធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងរួចហើយ ១ ។ បេ ។

[២២៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មំ

[២៣០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធមិ

[២៣០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។ បេ ។

[២៣៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៣៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣៧] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៣៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឹ អនាបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៣៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។ បេ ។

[២៣៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៣៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

១៤៧

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

[២៣៩] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិ-បុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[២៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នោះឯង ។

[២៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនបានសម្តែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ជម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ជម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៤២] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ជម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ជម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។ បេ ។

[២៤៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលបានចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២២៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

១៤៩

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

[២៤៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៤៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៤៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៤៧] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៤៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[២៤៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យ ប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង គ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះ ឯង ។ បេ ។

[២៤៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ អាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៤៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ អាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយ សេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៤៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ អាបត្តិដែលមិនបានសម្តែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្ម ដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៤៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម-ព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៤៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៥០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥១] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ

[២៤៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៥០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[២៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១

ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេប-នីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២៨២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគត-តស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តី-ហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២៨៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិ-កម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភា-សតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភា-សតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិ-កម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារៈវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៨៤] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯ-កោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទ-ការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អន-បទានោ ឯកោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិ-កេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២៨៥] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អា-កង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេប-នីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ពួក ១ ល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកអាចារៈក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ សម្មាវត្តនា

[២៨៦] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អាកង្ខមានឆក្កំ និដ្ឋិតំ ។

[២៨៧] អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា

កម្មក្ខន្ធកៈ ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម

[២៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោល តិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏ គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក នេះឯង ។

ចប់វត្តមានចំនួន ៦ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ហើយ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការ ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម) នោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះ មិនត្រូវ ឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិន ត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនីដែរ ភិក្ខុនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត

អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារោ សេយ្យាភិហារោ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិតព្វំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតព្វោ ន អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតព្វោ ន ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតព្វោ ន អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតព្វា ន គិហិទ្ធជោ ធារេតព្វោ ន តិត្ថិយទ្ធជោ ធារេតព្វោ ន តិត្ថិយា សេវិតព្វា ភិក្ខូ សេវិតព្វា ភិក្ខុសិក្ខា សិក្ខិតព្វា ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសាទេតព្វោ អន្តោ វា ពហិ វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា

ឬអាបត្តិឯទៀត ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាង អាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រេកអរ នឹងការសំពះ ការក្រោកទទួល ការធ្វើអញ្ជលី សាមី-ចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកលាងជើង តាំងទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹករបស់ភិក្ខុជាបកតត្តទេ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយអាជីវវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកភិក្ខុទាំងឡាយ (ឱ្យបែក) ចាកភិក្ខុផងគ្នា មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ មិនត្រូវសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ត្រូវតែគប់រកពួកភិក្ខុ ត្រូវតែសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តទេ បើឃើញភិក្ខុជាបកតត្តមកហើយ ត្រូវតែក្រោកឡើងចាកអា-សនៈ មិនត្រូវរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវ

កម្មក្ខន្ធកេ ឆន្នោ ភិក្ខុ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ

ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ តេចត្តាឡីសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[២៤៨] អថខោ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អកាសិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ សោ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ តម្ហា អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ ។ តត្ថ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការឹសុ ន គរុការឹសុ ន មានេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ករិយមានោ អគរុករិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការកតោ តម្ហាបិ អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ ។ តត្ថបិ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការឹសុ ន គរុការឹសុ ន មានេសុំ ន បូជេសុំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឆន្នភិក្ខុសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ

ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទគេ មិនត្រូវរំលឹកគេ មិនត្រូវញុះញង់ពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វត្ត ៨៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២៥៨] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ លុះត្រូវសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសឯទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាឡើយ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាទៀតដែរ ។

សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ អគរុការិយមានោ អ-
មានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការកតោ តម្ហាបិ
អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ ។ តត្ថបិ ភិក្ខូ
នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន
សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ករឹសុ ន គរុករឹសុ ន
មានេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ
អគរុការិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ
អសក្ការកតោ បុនទេវ កោសម្ពឹ បច្ចាគច្ឆិ ។
សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ ភិក្ខូ
ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ឃេន
អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា
វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ កថំ នុ ខោ
មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ
អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុ-
នោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិ-
ប្បស្សម្ភេតុ ។

ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាដែរ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ត្រឡប់មកក្រុងកោសម្ពីវិញ ។ ឆន្នភិក្ខុ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម តើខ្ញុំគប្បីប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ពួកភិក្ខុនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។

[២៥៩] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២៦០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ។ បេ ។

[២៦១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

[២៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយនៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណាហើយ នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬត្រូវអាបត្តិដទៃ ប្រហែលអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

[២៦១] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការសំពះ ១ ការក្រោកទទួល ១ អញ្ជលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

[២៦២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បកាតត្តស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិហារំ ចាពោនកំ ចាទបីឋំ ចាទកាថលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ។ បេ ។

[២៦៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បកាតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតិ ។ បេ ។

[២៦៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ គិហិទ្ធជំ ធារេតិ តិត្ថិយទ្ធជំ ធារេតិ តិត្ថិយេ សេវតិ ន ភិក្ខូ សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ ន សិក្ខតិ ។ បេ ។

[២៦៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បកាតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ បកាតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា ន វុដ្ឋាតិ បកាតត្តំ ភិក្ខុំ

[២៦២] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការនាំទីដេកមកឱ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ១ វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ១ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

[២៦៣] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ ចោទដោយទិដ្ឋិ-វិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុ (ឱ្យបែក) ចាកពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៦៤] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ សេពគប់ពួកតិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់ពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ។ បេ ។

[២៦៥] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ មិនក្រោកចាកអាសនៈ ១ រុករានភិក្ខុជាបកតត្ត

អាសាទេតិ អន្តោ វា ពហិ វា ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២៦៦] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វតេចត្តាឡីសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៦៧] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ

ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[២៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុឃាត់ឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ឃាត់បវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ វត្ត ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។

[២៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួល

សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២៦៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ នាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ។ បេ ។

[២៦៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

[២៧០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ។ បេ ។

ការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនប្រ-ដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

[២៦៩] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងអភិវាទនកម្ម ១ បច្ចុដ្ឋានកម្ម ១ អញ្ជលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

[២៧០] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមកឱ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំងទ្រជើងនិងវត្ថុសំរាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ១ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

[២៧១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតិ ។ បេ ។

[២៧២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន គិហិទ្ធជំ ធារេតិ ន តិត្ថិយទ្ធជំ ធារេតិ ន តិត្ថិយេ សេវតិ ភិក្ខូ សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខតិ ។ បេ ។

[២៧៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតិ ន បកតត្តំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្តោ វា ពហិ វា ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២៧៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២៧១] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឱ្យបែក) ចាកពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។ បេ ។

[២៧២] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ សេពគប់តែពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ។ បេ ។

[២៧៣] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិននៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីជាអាវាស ឬមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ក្រោកចេញពីអាសនៈ ១ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[២៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិន

បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វតេចត្តាឡីសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៧៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឆន្នេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។

ឃាត់ឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនឃាត់បវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបក-តត្ត) ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់វត្ត ៨៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិ ។

[២៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆន្នភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំង-ឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ។ (ឆន្នភិក្ខុ) គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។

១៦៣

តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ

គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវប្រកាសឱ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាស

ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយ-កម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន ឆន្នស្ស ភិក្ខុ-នោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ឆដ្ឋំ និដ្ឋិតំ ។

[២៧៦] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន

សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ សង្ឃបានរម្ងាប់ ដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាគម្រប់ ៦ ។

[២៧៦] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ

តេន ខោ បន សមយេន អរិដ្ឋស្ស នាម ភិក្ខុនោ គទ្ធពា-ធិបុព្វស្ស[១] ឯវរូបំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ ហោតិ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ អស្សោសុំ ខោ សម្ពហុលា ភិក្ខូ អរិដ្ឋស្ស កិរ នាម ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស ឯវរូបំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ អថ ខោ តេ ភិក្ខូ យេន អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធពាធិបុព្វោ[២] តេនុបសង្កមឹសុ ឧបសង្កមិត្វា អរិដ្ឋំ ភិក្ខុំ គទ្ធពាធិ-បុព្វំ ឯតទវោចុំ សច្ចំ កិរ តេ អាវុសោ អរិដ្ឋ ឯវរូបំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។

១ ឱរោបិយបោត្ថកេ គទ្ធពាធិបុព្វស្សាតិ បាឋោ ភវតិ ។ ២ ឱ. បោត្ថកេ គទ្ធពាធិ-បុព្វោតិ បាឋោ ។

ឈ្មោះអរិដ្ឋៈ ជាកូននៃត្រកូល អ្នកសំលាប់ត្មាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើងថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយជាច្រើនរូបបានឮដំណឹងថា ភិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋៈ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំង-ឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះ ចូលទៅរកអរិដ្ឋភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្មាត លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះ នឹងអរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតថា ម្នាលអាវុសោអរិដ្ឋៈ ឮថា អ្នកឯងមានទិដ្ឋិអាក្រក់មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះមិនអាចធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ពិតមែនឬ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុ

១៦៦

ឯវំ ព្យា ខោ[១] អហំ អាវុសោ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ មា អាវុសោ អរិដ្ឋ ឯវំ អវច មា ភគវន្តំ អព្ភាចិក្ខិ ន ហិ សាធុ ភគវតោ អព្ភក្ខានំ ន ហិ ភគវា ឯវំ វទេយ្យ អនេកបរិយាយេន អាវុសោ អរិដ្ឋ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា អលញ្ច បន តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ អប្បស្សាទា កាមា វុត្តា ភគវតា ពហុទុក្ខា ពហូបា-យាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ អដ្ឋិកង្កលុបមា[២] កាមា វុត្តា ភគវតា ពហុទុក្ខា ពហូបាយាសា អាទីន-វោ ឯត្ថ ភិយ្យោ មំសបេសុបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ តិណុក្កុបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ អង្គារកាសុបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។

---

១ ឯវញ្ច ខោតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ២ អដ្ឋិកង្កលូបមាតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

ឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សម្តែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ដូច្នោះមែន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះនិយាយថា អាវុសោអរិដ្ឋៈ លោកកុំពោលយ៉ាងនេះ លោកកុំពោលបង្កាច់ព្រះមានព្រះភាគឡើយ ការពោលបង្កាច់ព្រះមានព្រះភាគមិនល្អទេ ព្រោះថា ព្រះមានព្រះភាគមិនមែនទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះទេ ម្នាលអាវុសោអរិដ្ឋៈ ធម៌ទាំងឡាយដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហើយ ដោយអនេកបរិយាយ ឯធម៌ទាំងឡាយនោះ អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពមែន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានសេចក្តីរីករាយតិច មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរាងឆ្អឹង មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយដុំសាច់ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយគប់ភ្លើងស្មៅ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរណ្តៅរងើកភ្លើង ។ បេ ។

១៦៧

កម្មក្ខន្ធកេ បាបកទិដ្ឋិ អរិដ្ឋភិក្ខុវត្ថុ

សុបិនកូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ យាចិតកូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ រុក្ខផលូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ អសិសូនូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ សត្តិសូលូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ សប្បសិរូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ពហុទុក្ខា ពហូបាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោតិ ។ ឯវំបិ ខោ អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធពាធិបុព្វោ តេហិ ភិក្ខូហិ វុច្ចមានោ តថេវ តំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ថាមសា បរាមស្ស អភិនិវិស្ស វោហរតិ ឯវំ ព្យា ខោ អហំ អាវុសោ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ យតោ ច ខោ តេ ភិក្ខូ នាសក្ខឹសុ អរិដ្ឋំ ភិក្ខុំ គទ្ធពាធិបុព្វំ ឯតស្មា បាបកា ទិដ្ឋិគតា វិវេចេតុំ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ

កម្មក្ខន្ធកៈ រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ មានទិដ្ឋិអាក្រក់

ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយយល់សប្តិ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរបស់ខ្ចីគេ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយផ្លែឈើ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយកាំបិតនិងជ្រញ់ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយលំពែងនិងដែកស្រួច ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។ បេ ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ។ អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្មាត កាលដែលពួកភិក្ខុទាំងនោះ និយាយដាស់តឿនយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែប្រកាន់ទិដ្ឋិលាមកនោះដោយមាំ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះដដែលថា ម្នាលអាវុសោ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន ។ ពួកភិក្ខុនោះ មិនអាចនឹងដោះអរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្មាត ឱ្យរួចចាកទិដ្ឋិដ៏លាមកនោះបានឡើយ ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ

យេន ភគវា តេនុបសង្កមឹសុ ឧបសង្កមិត្វា ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[២៧៧] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា អរិដ្ឋំ ភិក្ខុំ គទ្ធពាធិបុព្វំ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ តេ អរិដ្ឋ ឯវរូបំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ ឯវំ ព្យា ខោ អហំ ភន្តេ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ កស្ស នុ ខោ នាម ត្វំ មោ-ឃបុរិស មយា ឯវំ ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាសិ ននុ មយា មោឃបុរិស អនេកបរិយាយេន អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា

ចូលទៅក្រាបបង្គំគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[២៧៧] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ជាក់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតក្នុងកាលនោះថា ម្នាលអរិដ្ឋ ឮថា ទិដ្ឋិលាមកមានសភាពដូច្នេះ កើតឡើងដល់អ្នកឯងថា យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សម្តែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ពិតមែនឬ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលតថាគតសម្តែងហើយយ៉ាងនេះ អំពីអ្នកណា ម្នាលមោឃបុរស ធម៌ទាំង-ឡាយដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ តថាគតសម្តែងហើយដោយអនេកបរិយាយ

១៦៩

កម្មក្ខន្ធកេ បាបកទិដ្ឋិ អរិដ្ឋភិក្ខុវត្ថុ

អលញ្ច បន តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ អប្បស្សាទា កាមា វុត្តា មយា ពហុទុក្ខា ពហុបាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ អដ្ឋិកង្កលូបមា កាមា វុត្តា មយា ពហុ-ទុក្ខា ពហុបាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ មំស-បេសូបមា កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ តិណុក្កូបមា កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ អង្គារកាសូបមា កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ សុបិនកូបមា កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ យាចិតកូបមា កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ រុក្ខ-ផលូបមា កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ អសិសូនូបមា កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ សត្តិសូលូបមា កាមា វុត្តា មយា ។ បេ ។ សប្បសិរូបមា កាមា វុត្តា មយា ពហុទុក្ខា ពហុបាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ អថ ច បន ត្វំ មោឃបុរិស អត្តនា ទុគ្គហិតេន ទិដ្ឋិ-គតេន អម្ហេ ចេវ អព្ភាចិក្ខសិ អត្តានញ្ច ខណសិ

មិនមែនទេឬ ឯធម៌ទាំងនោះ អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេព ពិតមែន តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានសេចក្តីរីករាយតិច មាន សេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មាន ច្រើន តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរាងឆ្អឹង មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយដុំសាច់ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយគប់ភ្លើងស្មៅ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរណ្តៅរងើក ភ្លើង ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយយល់ សប្តិ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរបស់ ខ្ចីគេ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយផ្លែ ឈើ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយកាំ-បិតនិងជ្រញ់ ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយលំពែងនិងដែកស្រួច ។ បេ ។ តថាគតសម្តែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។ បេ ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តី ចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ម្នាលមោឃបុរស បើ ដូច្នោះ អ្នកឯងឈ្មោះថា ពោលបង្កាច់តថាគតផង គាស់រំលើងខ្លួនឯងផង

ពហុញ្ច អបុញ្ញំ បសវសិ តំ ហិ តេ មោឃបុរិស ភវិស្សតិ ទីឃរត្តំ អហិតាយ ទុក្ខាយ នេតំ មោឃបុរិស អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ។ បេ ។ ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតុ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។

[២៧៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ បឋមំ អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធពាធិបុព្វោ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ សារេត្វា អាបត្តិំ អារោបេតព្វា អាបត្តឹ អារោបេត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពា-ធិបុព្វស្ស ឯវរូបំ បាបកំ[១] ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរា-យិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ

១ ឱ. បាបិកំ ។

ប្រសព្វនូវបាបជាច្រើនផង ដោយទិដ្ឋិដែលខ្លួនប្រកាន់ខុស ម្នាលមោឃ-បុរស ទិដ្ឋិដែលអ្នកប្រកាន់ខុសនោះ នឹងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីទុក្ខ មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកឯង អស់កាលដ៏វែងទេ ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះ មិនមែននាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឱ្យជ្រះថ្លា ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយឱ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្មាត ។

[២៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ សង្ឃត្រូវចោទអរិដ្ឋភិក្ខុ ដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ជាមុនសិន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវញុំាងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្មាត ដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ

១៧១

អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋឹ នប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស ឯវរូបំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋឹ នប្បដិនិស្សជ្ជតិ[១] ។ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ

១ ឱ. ន បដិនិស្សជ្ជតិ ។

ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះសោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិអាក្រក់មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ ក៏មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះសោះ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋ-ភិក្ខុកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្មាត គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស ឯវរូបំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋឹ នប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមានសភាពយ៉ាងនេះកើតឡើង ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះចេញទេ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ សង្ឃបានធ្វើដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតហើយ (ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) គួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំទុកនូវដំណើរនេះ

ជារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្បរញ្ច ភិក្ខវេ សំសថ អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គន្ធពាធិបុព្វោ សង្ឃេន[១] ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ អសម្ភោគំ សង្ឃេនាតិ ។

[២៧៩] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវ្វូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវ្វូបសន្តញ្ច ។

[២៨០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៨១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

---

១ ឱរោបិយមរម្មបោត្ថកេសុ ឥធ សង្ឃេនាតិ សទ្ទោ ន ទិស្សតិ ។

ដោយអាការស្មៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាសត ៗ ទៅថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃហើយ ។

[២៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ ធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៨០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងរួចហើយ ១ ។ បេ ។

[២៨១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

[២៨២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសម្មុខា កាតំ ហោតិ អធម្មេន កាតំ ហោតិ វគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិបុច្ឆា កាតំ ហោតិ អធម្មេន កាតំ ហោតិ វគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេ-ហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កាតំ ហោតិ អធម្មេន កាតំ ហោតិ វគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កាតំ ហោតិ អធម្មេន កាតំ ហោតិ វគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហាង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កាតំ ហោតិ អធម្មេន កាតំ ហោតិ វគ្គេន កាតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៨២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[២៨៧] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៨៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៩០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឹ អរោបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌

[២៨៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងរួចហើយ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ អធម្មកម្ម ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

[២៩១] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ ចាបិ-
កាយ និជ្ជិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្ម-
កម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា
កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ
ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
ចាបិកាយ និជ្ជិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[២៩២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
ចាបិកាយ និជ្ជិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ
ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អា-
បត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ
ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៩៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោ-
តិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ
ហោតិ ។ បេ ។

[២៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ សួរហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយ (មាន) អាបត្តិ ១ ធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនទាន់សម្តែង ១ ។ បេ ។

[២៩៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ រំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ លើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

[២៩៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ សម្មុខា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៩៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៩៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៩៧] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[២៩៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ជម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

[២៩៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ ធ្វើដោយធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលបញ្ជាក់ហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៧] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយ (មាន) អាបត្តិ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៩៨] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។

[២៩៩] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អនេសិតាយ អាបត្តិយា កាតំ ហោតិ ធម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ។ បេ ។

[៣០០] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កាតំ ហោតិ ធម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[៣០១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ សារេត្វា កាតំ ហោតិ ធម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[៣០២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កាតំ ហោតិ ធម្មេន កាតំ ហោតិ សមគ្គេន កាតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៩៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនទាន់សម្តែង ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។

[៣០០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៣០១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៣០២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ កម្មប្រកបដោយធម៌មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

១៧៩

កម្មក្ខន្ធកេ តិអង្គសមន្នាគតភិក្ខុនោ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

[៣០៣] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ជិង្ខិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការ-កោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្ស-ការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខ-មានោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ជិង្ខិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ ចាបិកាយ ជិង្ខិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិ-ជិង្ខិយា ជិង្ខិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ ចាបិកា-យ ជិង្ខិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

[៣០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ អ្នកធ្វើជម្លោះ អ្នកធ្វើការទាស់-ទែង អ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា អ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាមនុស្សល្ងង់មិនឈ្លាស ច្រើនទៅដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីល ១ វិបត្តិចាកអាចារៈក្នុងអជ្ឈាចារ ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ ចាបិកាយ និន្ទិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ ចាបិកាយ និន្ទិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៦] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ ចាបិកាយ និន្ទិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ ចាបិកាយ និន្ទិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីទាស់ទែងជាអ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ជាអ្នកល្ងង់មិនឈ្លាស ច្រើនដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

១៨១

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

[៣០៧] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៨] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អាកង្ខមានចតុក្កំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[៣០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិចាកអាចារៈក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[៣០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ុម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ កម្មមានចំនួន ៦ លើកដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

[៣០៩] បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៣០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុង (ឧក្ខេបនីយកម្ម) នោះ ដូច្នេះគឺ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវឱ្យទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតរួចហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចំពោះអាបត្តិណា កុំឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់ វត្ត ១៨ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

១៨៣

កម្មក្ខន្ធកេ អរិដ្ឋភិក្ខុ បាបិកទិដ្ឋិអប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ

[៣១០] អថខោ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អកាសិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ សោ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ វិព្ភមិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធពាធិបុព្វោ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ វិព្ភមិស្សតីតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[៣១១] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា[១] ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធពាធិបុព្វោ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ វិព្ភមតីតិ[២] ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម សោ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសោ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្ម-

---

១ ឯត្តន្តរេ តេតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ២ ឱ. វិព្ភមីតិ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ អរិដ្ឋភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

[៣១០] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឱ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ លុះសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ ភិក្ខុទាំង-ឡាយណា ដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ មិនគួរនឹងសឹកសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៣១១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ឮថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្មាត សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេ-បនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ហើយក៏សឹកចេញទៅ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃ-បុរសនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

កាតោ វិព្ភមិស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា ប-សាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ចាបិកាយ ភិក្ខុនិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

[៣១២] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ភិក្ខុនិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេប-នីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-កាយ ភិក្ខុនិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៣១៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-គតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ភិក្ខុនិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អា-បត្តិយា សង្ឃេន ចាបិកាយ ភិក្ខុនិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ

មិនសមគួរនឹងសឹកទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឱ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិដ៏អាក្រក់ចុះ ។

[៣១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតរួចហើយ ក៏នៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះទេ ។

[៣១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិ-និស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៣១៤] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេ-បនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុ-នោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិ-កាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន ប-ដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ

នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

ចំពោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៣១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុដែលហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់
ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

[៣១៥] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៣១៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា ចាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៣១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុមិនឱ្យឧបសម្បទា ១ មិនឱ្យនិស្ស័យ ១ មិនឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៣១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ចំពោះអាបត្តិណាហើយមិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៣១៧] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៣១៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ តេន ភិក្ខវេ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ

កម្មក្ខន្ធកៈ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

[៣១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់ អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់
ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

[៣១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង សំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង

បត្តហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន ចាបិកាយ និដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ ចាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ ចាបិកាយ និដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន ចាបិកាយ និដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ ចាបិកាយ និដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ និដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន ចាបិកាយ និដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ ចាបិកាយ

ផ្គងអញ្ជលីឡើងនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់រួចហើយ បានប្រ-ព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីញុំាងសង្ឃឱ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់

ជិង្ឃិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្ប-ស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិ-កាយ ជិង្ឃិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិ-ប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ជិង្ឃិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេប-នីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន ចាបិកាយ ជិង្ឃិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ ចាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ ចាបិកាយ ជិង្ឃិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យា-ចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ជិង្ឃិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេ-តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ចាបិកាយ ជិង្ឃិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយ-កម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ

ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ អស់វារៈ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ អស់វារៈ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ សត្តមំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកំ បឋមំ និដ្ឋិតំ ។

ឥមម្ហិ ខន្ធកេ វត្ថូ សត្ត ។

តស្សុទ្ទានំ

[៣១៩] បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ
សយំ ភណ្ឌនការកា
តាទិសេ ឧបសង្កម្ម
ឧស្សាហឹសុ ច ភណ្ឌនេ
អនុប្បន្នានិ ជាយន្តិ
ឧប្បន្នានិបិ វឌ្ឍរេ[១]
អប្បិច្ឆា បេសលា ភិក្ខូ

១ ឱ. បវឌ្ឍន្តិ ។

លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ សង្ឃបានរម្ងាប់ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះហើយ (ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញជាគម្រប់ ៧ ។

ចប់កម្មក្ខន្ធកៈ ជាបឋម ។

ក្នុងខន្ធកៈនេះ មាន ៧ រឿង ។

ឧទ្ទាននៃកម្មក្ខន្ធកៈនោះគឺ

[៣១៩] រឿងបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុដូចគ្នាដែរ ហើយក៏នាំគ្នាប្រឹងប្រែងក្នុងការបង្កហេតុ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ដែលកើតឡើងហើយ ក៏ចម្រើនឡើង ភិក្ខុទាំងឡាយជាអ្នកមានសីលជាទីស្រឡាញ់ មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច

១៩១

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ឧជ្ឈាយន្តិ បរិសតោ[១]
សទ្ធម្មដ្ឋិតិកោ ពុទ្ធោ
សយម្ភូ អគ្គបុគ្គលោ
អាណាបេសិ តជ្ជនីយំ[២]
កម្មំ សាវត្ថិយំ ជិនោ ។
អសម្មុខាប្បដិបុច្ឆា
អប្បដិញ្ញាយ កតញ្ច យំ
អនាបត្តិ អទេសនេ
ទេសិតាយ កតញ្ច យំ
អចោទេត្វា អសារេត្វា
អនារោបេត្វា[៣] ច យំ កតំ
អសម្មុខា អធម្មេន
វគ្គេនាបិ ច យំ កតំ[៤]
អប្បដិបុច្ឆា អធម្មេន
វគ្គេនាបិ ច យំ កតំ[៥]

១ ឱ. បទស្សកោ ។ ម. បទស្សតោ ។ ២ ឱ. តជ្ជនីយ ។ ៣ ឱ. អរោបេត្វា ។
៤ ឱ.ម. វគ្គេន បាបិ យំ កតំ ។ ៥ ឱ.ម. បុន វគ្គេន យំ កតំ ។

ក៏ពោលទោសក្នុងកណ្ដាលបរិស័ទ ព្រះពុទ្ធជិនស្រី ជាព្រះសយម្ភូ ជាអគ្គបុគ្គល ទ្រង់ប្រាថ្នានូវការបិតថេរនៃព្រះសទ្ធម្ម ទើបទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ (តជ្ជនី-យកម្មណា) ដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេស-នាគាមិនី ដោយអាបត្តិដែលសំដែងរួចហើយ ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីកំបាំមុខ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណាដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១

អប្បដិញ្ញាយ អធម្មេន

វគ្គេនាបិ ច យំ កតំ[១]

អនាបត្តិយា[២] អធម្មេន

វគ្គេនាបិ ច យំ កតំ[៣]

អទេសនាគាមិនិយា

អធម្មវគ្គមេវ ច

ទេសិតាយ អធម្មេន

វគ្គេនាបិ តថេវ ច

អចោទេត្វា អធម្មេន

វគ្គេនាបិ តថេវ ច

អសារេត្វា អធម្មេន

វគ្គេនាបិ តថេវ ច

អនារោបេត្វា[៤] អធម្មេន

វគ្គេនាបិ តថេវ ច

---

១ ឱ. ម. វគ្គេន បាបិ យំ កតំ ។ ២ ឱ. អនាបត្តិ ។ ៣ ឱ. ម. វគ្គេន បាបិ យំ កតំ ។ ៤ ឱ. អរោបេត្វា ។

(តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្មទាំងនោះ ចាត់ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម) ៦ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឃ ធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងហើយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក (ក៏ចាត់ជាអធម្មកម្ម) ជាអវិនយកម្ម ដូចគ្នាដែរ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឃមិនបានចោទហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ (កម្ម) ដែលសង្ឃមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ (កម្ម) ដែលសង្ឃមិនបានលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ

១៩៣

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

កណ្ហវារនយេនេវ
សុក្កវារំ វិជានិយា[១] ។
សង្ឃោ អាកង្ខមានោ វ[២]
យស្ស តជ្ជនីយំ ករេ
ភណ្ឌនំ ពាលោ សំសដ្ឋោ
អធិសីលេ[៣] អជ្ឈាចារេ
អតិទិដ្ឋិយា វិបន្នស្ស
សង្ឃោ តជ្ជនីយំ ករេ ។
ពុទ្ធធម្មស្ស សង្ឃស្ស
អវណ្ណំ យោ ច ភាសតិ ។
តិណ្ណន្នម្បិ ច ភិក្ខុនំ
សង្ឃោ តជ្ជនីយំ ករេ
ភណ្ឌនការកោ ឯកោ
ពាលោ សំសគ្គនិស្សិតោ ។
អធិសីលេ អជ្ឈាចារេ
តថេវ អតិទិដ្ឋិយា

---

១ ឱ. ម. សុក្កវារម្បិ ជានិយំ ។ ២ ឱ. ម. ច ។ ៣ ឱ. អធិសីលំ ។

បណ្ឌិតគប្បីដឹងសុក្កវារៈ (វារៈនៃកម្មស គឺចំណែកខាងកម្មត្រូវ) តាមទំនងនៃកណ្ហវារៈ (វារៈនៃកម្មខ្មៅ គឺចំណែកខាងកម្មខុស នោះចុះ) ។ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលជាអ្នកបង្កហេតុ លូង់ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ (សង្ឃ) គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ។ និងភិក្ខុដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃ ។ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកទៀត គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុពួក ១ លូង់ពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ (សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម) ដូចគ្នាដែរ

ពុទ្ធជម្មស្ស សង្ឃស្ស
អវណ្ណំ យោ ច ភាសតិ ។
តជ្ជនីយកម្មកតោ
ឯវំ សម្មានុវត្តនា
ឧបសម្បទា និស្សយោ
សាមណេរឧបដ្ឋនា
ភិក្ខុនោវាទកសម្មតោ
ន ករេ តជ្ជនីកតោ[១]
នាបជ្ជេ តញ្ច អាបត្តឹ
តាទិសញ្ច តតោ បរំ
កម្មញ្ច កម្មិកេ ចេវ[២]
ន តរេហ តថាវិធោ
ឧបោសថំ បវារណំ
បកតត្តស្ស នដ្ឋបេ[៣]
ន[៤] សវចនីយំ អនុវាទោ[៥]

១ ឱវាទសម្មតេនាតិ ន ករេ តជ្ជនិកតោ ។ ២ ឱ. ម. ចាបិ ។ ៣ ឱ. ន ឋបេ ។ ៤ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ អយំ នសទ្ទោ ន ទិស្សតិ ។ ៥ ឱ. ម. សវចនិអនុវាទោ ។

និងភិក្ខុ ដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ព្រះធម៌ពួក ១ ព្រះសង្ឃពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ យ៉ាងនេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី (បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីឡើយ) មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត

១៩៤

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ឱកាសោ ចោទនេន ច
សារណំ សម្បយោគញ្ច
ន ការេយ្យ តថាវិធោ ។
ឧបសម្បទា និស្សយោ[១]
សាមណេរឧបដ្ឋនា
ឱវាទកសម្មុត្តេនាបិ
បញ្ចហង្គេហិ សម្មតិ[២] ។
តញ្ញាបជ្ជតិ អាបត្តឹ[៣]
តាទិសញ្ច តតោ បរំ
កម្មញ្ច កម្មិកេ ចាបិ
គរហន្តោ ន សម្មតិ ។
ឧទោសថំ បវារណំ
សវចនីយានុវាទោ
ឱកាសោ ចោទនញ្ចេវ
សារណា សម្បយោជនា

១ ឱ. ឧបសម្បទនិស្សយោ ។ ២ ឱ. បញ្ចអង្គោ ន សម្មតិ ។ ម. បញ្ចអង្គេន សម្មតិ ។ ៣ ឱ. តំ អាបជ្ជតាបត្តឹ ច ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧទ្ទានគាថា

មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះគ្នា) ។ តជ្ជនីយកម្ម (មិន) រម្ងាប់ដោយអង្គទាំងឡាយ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ឱ្យនិស្ស័យ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី (បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏ទៅប្រដៅភិក្ខុនី) ។ តជ្ជនីយកម្មមិនរម្ងាប់ (ដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត) គឺភិក្ខុនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ តិះដៀលកម្ម តិះដៀលភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកធ្វើកម្ម ។ ភិក្ខុណាប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះ គឺហាមឧបោសថ ហាមបវារណា ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ចោទ រំលឹក ប្រកបពួកភិក្ខុឱ្យឈ្លោះគ្នា

ឥមេហង្គេហិ យោ យុត្តោ
តជ្ជនា ឆូបសម្មតិ[១] ។
កណ្ហាភាវនយេនេវ
សុក្កភាវំ វិជានិយា[២] ។
ពាលោ អាបត្តិពហុលោ
សំសដ្ឋោបិ ច សេយ្យសោ
និយស្សកម្មំ សម្ពុទ្ធោ
អាណាបេសិ មហាមុនិ ។
កិដាគិរិស្មឹ ទ្វេ ភិក្ខូ
អស្សជិបុនព្វសុកា
អនាចារម្បិ វិវិធំ
អាចរឹសុ អសញ្ញតា
បព្វាជនីយំ សម្ពុទ្ធោ
កម្មំ សាវត្ថិយំ ជិនោ ។
មច្ឆិកាសណ្ឌេ សុធម្មោ
ចិត្តស្សាវាសិកោ អហុ

១ ឱ. នុបសម្មតិ ។ ២ ឱ. សុក្កភាវម្បិ វិជានិយា ។

តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុនោះ មិនរម្ងាប់ឡើយ ។ បណ្ឌិតគប្បីដឹង សុក្កវារៈ តាមទំនងនៃកណ្ហវារៈចុះ ។ រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ ដែលជាភិក្ខុល្ងង់ មានអាបត្តិច្រើន នៅច្រឡូកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធមហាមុនី ទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើនិយ-ស្សកម្ម ។ រឿងភិក្ខុពីររូប ឈ្មោះអស្សជិនិងបុនព្វសុកៈ (នៅ) ក្នុងកិដាគិរិជនបទ ដែលជាអ្នកមិនសង្រួម ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេង ៗ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធជិនស្រី (ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឱ្យធ្វើ) បព្វាជនីយកម្ម ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ រឿងភិក្ខុសុធម្ម អ្នកនៅក្នុងអាវាសរបស់ចិត្តហបតី ក្នុងនគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈ ។

១៩៧

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ជាតិវាទេន ខុំសេតិ
សុធម្មោ ចិត្តុបាសកំ
បដិសារណីយំ កម្មំ
អាណាបេសិ តថាគតោ ។
កោសម្ពិយំ ឆន្នំ ភិក្ខុំ
និច្ឆន្តាបត្តិ បស្សិតុំ ។
អទស្សនេ ឧក្ខេបិតុំ
អាណាបេសិ ជិនុត្តមោ ។
ឆន្នោ តំយេវ អាបត្តឹ
បដិកាតុំ ន ឥច្ឆតិ
ឧក្ខេបនាប្បដិកម្មេ
អាណាបេសិ វិនាយកោ ។
បាបទិដ្ឋិ អរិដ្ឋស្ស
អាសិ អញ្ញាណនិស្សិតា

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧទ្ទានគាថា

(សុធម្មភិក្ខុនោះ) ជេរចិត្តគហបតី ជាឧបាសក ដោយពាក្យ តិះដៀលដល់ជាតិ ទើបព្រះតថាគត ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឱ្យ ធ្វើបដិសារណីយកម្ម ។ រឿងឆន្នភិក្ខុ ក្នុងក្រុងកោសម្ពី (ត្រូវអាបត្តិហើយ) ក៏មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ។ ទើប ព្រះជិនស្រីដ៏ឧត្តម ទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ មិនឃើញអាបត្តិ ។ ឆន្នភិក្ខុ ក៏មិនប្រាថ្នានឹង សម្ដែងអា-បត្តិនោះឡើយ ព្រះសម្ពុទ្ធជានាយកដ៏វិសេស ទ្រង់ត្រាស់ បង្គាប់ឱ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ។ រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុមានទិដ្ឋិលាមក ព្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីមិនដឹង

និដ្ឋិអប្បដិនិស្សគ្គេ
ឧក្ខេបំ ជិនភាសិតំ ។
និយស្សកម្មំ បព្វជ្ជំ[១]
តថេវ បដិសារណី ។
អនស្សជាប្បដិកម្មេ
អនិស្សគ្គេ ច និដ្ឋិយា
ឩភាជាចារុបឃាតី
មិច្ឆាអាជីវមេវ ច
បញ្ជនីយកម្មម្ហិ
អតិរេកបជា ឥមេ ។
អលាភាវណ្ណា ទ្វេ បញ្ច
ទ្វេ បញ្ចកាតិជាមកា[២]
បដិសារណីយកម្មម្ហិ[៣]
អតិរេកបជា ឥមេ ។

---

១ ឱ. បព្វាជំ ។ ២ ឱ. អលាភាវណ្ណទ្វេបញ្ច ទ្វេបញ្ចកោតិនាមកោ ។ ៣ ឱ. បដិ-សារនិកម្មម្ហិ ។

ព្រះជិនស្រីទ្រង់ត្រាស់ឱ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះ-បង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ទ្រង់បង្គាប់ឱ្យធ្វើនិយស្សកម្ម បព្វាជនីយកម្ម និងបដិសារណីយកម្ម ព្រោះហេតុដូចគ្នាដែរ ។ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ១ មិនសម្តែងអាបត្តិ ១ មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ១ ល្បែង ១ មារយាទមិនសមគួរ ១ ការបៀតបៀន ១ មិច្ឆាអាជីវៈ ១ ទាំងនេះ ជាអតិរេកបទក្នុងបព្វាជនីយកម្ម ។ អង្គ ៥ គឺ ភិក្ខុ ព្យាយាមមិនឱ្យគ្រហស្ថបានលាភ និងពោទោស ព្រះរតនត្រ័យ (ជាដើម) មាន ២ លើក មានឈ្មោះថា ទ្វេបញ្ចកៈ ទាំងនេះ ជាអតិរេកបទក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

១៩៩

កម្មក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

តជ្ជនីយំ និយស្សញ្ច[១]
ទុវេ កម្មាបិ សាទិសា[២] ។
បព្វជ្ជា[៣] បដិសារិ ច
ទ្វជ្ជឱជាវិត្តកា[៤]
តយោ ឧក្ខេបនីយកម្មា[៥]
សទិសា តេ វិភត្តិតោ
តជ្ជនីយនយេនាបិ
សេសំ កម្មំ[៦] វិជានិយាតិ ។

---

១ ឱ. និស្សយញ្ច ។ ២ ឱ. ទុវេ កម្មេសុ សទិសំ ។ ៣ ឱ. បព្វាជា ។ ៤ ឱ. ម. បដិសារី ច អត្ថិ បទាតិវិត្តតា ។ ៥ ឱ. ម. ឧក្ខេបនា កម្មា ។ ៦ ឱ. សេសកម្មំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧទ្ទានគាថា

មួយវិញទៀត កម្មទាំងឡាយពីរ គឺតជ្ជនីយកម្ម ១ និយស្ស-កម្ម ១ មានលក្ខណៈដូចគ្នា ។ មួយវិញទៀត កម្មទាំង-ឡាយពីរ គឺបព្វាជនីយកម្ម ១ បដិសារណីយកម្ម ១ មានអង្គ ៨ ខ្លះ ថយពី ៨ ខ្លះ មិនលើសពី ៨ ឡើយ ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ៣ នោះប្រហែល ៗ គ្នា ដោយការចែកកម្មដ៏សេស អ្នកប្រាជ្ញ គប្បីដឹងតាមទំនងនៃតជ្ជនីយកម្ម (នោះចុះ) ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកំ

[៣២០] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន បារិវាសិកា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកថលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម បារិវាសិកា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកថលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ

[៣២០] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់នៅក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស[១] តែងទទួលត្រេកអរ ចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសមបើនឹងត្រេកអរ ចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

---

១ បរិវាសមាន ៤ យ៉ាង គឺអប្បដិច្ឆន្នបរិវាស ១ បដិច្ឆន្នបរិវាស ១ សុទ្ធន្តបរិវាស ១ សមោធានបរិវាស ១ ។ ឯអប្បដិច្ឆន្នបរិវាសនោះបានសម្តែងរួចហើយក្នុងមហាខន្ធកៈនៃមហាវគ្គ ចំណែកបរិវាស ៣ ទៀតនោះ មានសេចក្តីពិស្តារក្នុងសមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ។

២០១

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកានំ គរហា

[៣២១] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ បារិវាសិកា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បក-តត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សា-មីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកថលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ បារិវាសិកា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកថលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ

[៣២១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយ ទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសមបើនឹងត្រេកអរ នឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយឱ្យរឹងរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសមិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារោ សេយ្យាភិហារោ[១] ចានោទកំ ចានបីឋំ ចានកាឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ ចារិកាសិកានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ ចានោទកំ ចានបីឋំ ចានកាឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ ចារិកាសិកានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧបោសថំ បវារណំ វស្សិកសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច[២] ។ តេនហិ ភិក្ខវេ ចារិកាសិកានំ ភិក្ខូនំ វត្តំ បញ្ញាបេស្សាមិ យថា ចារិកាសិកេហិ ភិក្ខូហិ វត្តិតព្វំ ។

---

១ កត្ថចិ បោត្ថកេ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារន្តិ ទិស្សតិ ។ ២ អយំ ចសទ្ទោ ឱរោបិយមរម្មបោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឱ្យពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស (ត្រេកអរ) នឹងអភិវាទន-កម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក (នៃគ្នានិងគ្នា គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសដូចគ្នា) តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ខ្ចី) បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឱ្យឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត[១] ១ ការទទួលភត្ត[២] ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសទាំងឡាយ តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស តាមទំនងដែលភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

---

១ លំដាប់ភត្តមានឧទ្ទេសភត្តជាដើម ដែលសង្ឃត្រូវចែកឱ្យដល់ខ្លួនក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយខ្លួនក៏លះបង់ភត្តនោះ គឺប្រាប់ឱ្យចែកដល់ភិក្ខុដទៃសិន ចំណែកខ្លួននឹងទទួលក្នុងថ្ងៃតទៅ ។
២ ទទួលចែកភត្តដែលខ្លួនត្រូវបាន តាមលំដាប់វស្សាបាន ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកស្ស សម្មាវត្តនា

[៣២២] បារិវាសិកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បរិវាសោ ទិន្នោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

[៣២២] *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ* (*ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស*) *ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងការនៅបរិវាសនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសនោះ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា*[១] *១ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ*[២] *១ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន*[៣] *១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិណា មិនឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ត្រូវអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ* (*ក្នុងអធិករណ៍នោះ*) *១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស* (*ដើម្បីចោទ*) *១*

---

១ អដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវធ្វើជាឧបជ្ឈាយ៍ឱ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្ត ប៉ុន្តែបើបានដាក់វត្តហើយនឹងឱ្យឧបសម្បទាក៏គួរ ។ មិនត្រូវធ្វើជាអាចារ្យសូត្រកម្មវាចា តែកាលបើគ្មានភិក្ខុដទៃ ភិក្ខុនោះដាក់វត្តហើយសូត្រកម្មវាចាក៏គួរ ។ ២ មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យដល់ភិក្ខុជាអាគន្តុកៈ ភិក្ខុណាបានកាន់និស្ស័យទៅហើយត្រូវប្រាប់ភិក្ខុអស់នោះថា ខ្ញុំធ្វើវិនយកម្ម ត្រូវលោកកាន់យកនិស្ស័យក្នុងសំណាក់ព្រះថេរៈឯណោះចុះ កុំមកធ្វើវត្តដល់ខ្ញុំឡើយ វេលាចូលស្រុកកុំមកលាខ្ញុំឡើយ ។ បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយគេនៅតែធ្វើនោះ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ ៣ មិនត្រូវទទួលសាមណេរឯទៀត ទុកជាសាមណេរដែលខ្លួនបំបួសហើយក៏ត្រូវហាមថា ខ្ញុំធ្វើវិនយកម្ម កុំមកធ្វើវត្តដល់ខ្ញុំឡើយ ។ បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយ សាមណេរអស់នោះនៅតែធ្វើ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វំ ។

[៣២៣] ន ភិក្ខវេ ចារិកាសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ គន្តព្វំ ន បុរតោ និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ[១] តេន ច សោ សាទិតព្វោ ន ភិក្ខវេ ចារិកាសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌបាតិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌបាតោ នីហរាបេតព្វោ មា មំ ជានឹសូតិ ។

១ ឱ. ទាតព្វោ ។

មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។

[៣២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុខភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវអង្គុយមុខ (ភិក្ខុជាបកតត្ត) ទីឱកាសណាដែលជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក (គ្រែឬតាំងដែលអាក្រក់ជាងគេ) ជាទីបំផុតនៃលំនៅ (លំនៅដែលអាក្រក់ជាងគេ) របស់សង្ឃ ៗ ត្រូវប្រគល់ឱ្យឱកាសនោះ ដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរចំពោះឱកាសនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្តឱ្យជាបុរេសមណៈ (សមណៈដើរមុខ) ជាបច្ឆាសមណៈ (សមណៈដើរក្រោយ) ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយទេ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាត្រមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញឡើយ[១] ។

---

១ បារិវាសិកភិក្ខុគិតថា អញនឹងអង្គុយឆាន់ក្នុងវត្តនេះហើយនិងរាប់រាត្រីទាំងឡាយ កាលបើអញចេញទៅបិណ្ឌបាតនឹងប្រទះភិក្ខុក្នុងស្រុក កាលបើអញមិនប្រាប់ នឹងដាច់រាត្រី បារិវាសិកភិក្ខុនោះមិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមកដើម្បីខ្លួនដោយហេតុនេះឯង ។ ទុកជាប្រើឱ្យសាមណេរចំអិនហើយឆាន់ក្នុងវត្តដោយអធ្យាស្រ័យថា កុំឱ្យអ្នកណាមួយដឹងសោះឡើយ ដូច្នេះក៏មិនបាន បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវតែចូលទៅបិណ្ឌបាតក្នុងស្រុក ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកវត្តំ

[៣២៤] ចារិវាសិកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អាគន្តុកេន អារោចេតព្វំ អាគន្តុកស្ស អារោចេតព្វំ ឧបោសថេ អារោចេតព្វំ បវារណាយ អារោចេតព្វំ សចេ គិលានោ ហោតិ ទូតេនបិ អារោចាបេតព្វំ ។

[៣២៥] ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

[៣២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈ ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុផងគ្នា ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា បើមានជំងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ប្រើបម្រើទៅប្រាប់ ក៏បាន ។

[៣២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស[១] ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស[២] ដែលគ្មានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ

---

១ អាវាសបានដល់ទីសេនាសនៈដែលគេធ្វើសម្រាប់នៅ ។ ២ អនាវាសបានដល់រានសម្រាប់ទុកអម្បោស រានសម្រាប់ទុកឧស រោងទឹក បង្គន់និងក្លោងទ្វារជាដើម ។

អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចាវិ-វាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចាវិវាសិកេន ភិក្ខុនា ស-ភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវា-សោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចាវិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចាវិ-វាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣២៦] ន ភិក្ខវេ ចាវិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចាវិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ

វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិក-ភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អា-វាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាស

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកវត្តំ

យត្ថស្ស ភិក្ខូ ឆាឆាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនា-វាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខូ ឆាឆាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុ-កោ អាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខូ ឆាឆាសំវា-សកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខូ ឆាឆាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្ត-រាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខូ ឆាឆាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្ស ភិក្ខូ

ណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំ-វាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែ មានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុ

នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣២៧] គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា

មានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុបក-តត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនា-វាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ

២០៩

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកវត្តំ

យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោ-
មិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុ-
នា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ
យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោ-
មិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា
សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ យត្ថស្សុ
ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ
គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុ-
កា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ
វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា
សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន
ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា ស-
ភិក្ខុកោ អាវាសោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា
យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ
បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា

បាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញចាក អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាស

អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ ។

[៣២៨] ន ភិក្ខវេ ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ (របស់ខ្លួន) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមមួយ (ជាមួយភិក្ខុជាបកតត្ត) កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមក្នុងទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣២៩] ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា បារិវាសិ-កេន វុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិ-កស្សនារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ ន ឯកា-សនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និ-សីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

[៣៣០] បារិវាសិកចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ តព្វីសោ[១] អព្ភេយ្យ អកម្មំ តំ[២] ន ច ករណីយន្តិ ។

ចតុន្នវុតិ បារិវាសិកវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ វីសោតិ បាឋោ ភវតិ ។ ២ អយំ តំសទ្ទោ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ ន បញ្ញាយតិ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

[៣២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញចូលក្នុងមូលាបត្តិ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ត ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬ អនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន) កាលអព្ភានារហភិក្ខុ អង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃ មានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា (ទាញចូលមកកាន់មូលាបត្តិ) ឱ្យមានត្ត គណៈសង្ឃ មានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអព្ភាន កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ បារិវាសិកវត្ត ៩៤ ។

[៣៣១] អថខោ អាយស្មា ឧបាលិ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា ឧបាលិ ភគវន្តំ ឯតទវោច កតី នុ ខោ ភន្តេ បារិវាសិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។ តយោ ខោ ឧបាលិ បារិវាសិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទា សហវាសោ វិប្បវាសោ អនារោចនា ឥមេ ខោ ឧបាលិ តយោ បារិវាសិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។

[៣៣២] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ មហាភិក្ខុសង្ឃោ សន្និបតិតោ ហោតិ ។ ន សក្កោន្តិ បារិវាសិកា ភិក្ខូ បរិវាសំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ[១] ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ បរិវាសំ និក្ខិបិតុំ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ និក្ខិបិតព្វោ ។ តេន បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា

១ ឥទំ តេ ភិក្ខូតិ បទទ្វយំ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

[៣៣១] គ្រានោះ ព្រះឧបាលិមានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ព្រះឧបាលិមានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុ មាន ៣ យ៉ាង គឺការនៅរួមគ្នា[១] ១ ការមិននៅរួមគ្នា[២] ១ ការមិនប្រាប់[៣] ១ ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រី របស់បារិវាសិកភិក្ខុមាន ៣ យ៉ាងដូច្នេះឯង ។

[៣៣២] សម័យនោះឯង ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ មិនអាចនឹងជម្រះបរិវាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឱ្យដាក់បរិវាស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវដាក់យ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុមួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង អង្គុយ

---

១ គឺនៅជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តក្នុងលំនៅដែលមានដំបូលមួយរួមគ្នា ។ ២ គឺនៅតែឯងមិនបាននៅក្នុងអាវាសដែលមានភិក្ខុជាបកតត្ត ។ ៣ គឺមិនប្រាប់ការដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តដល់ភិក្ខុផងគ្នា មានអាគន្តុកភិក្ខុជាដើម ។

២១៣

អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ បរិវាសំ និក្ខិ-
បាមីតិ ។ និក្ខិត្តោ ហោតិ បរិវាសោ ។ វត្តំ និក្ខិបា-
មីតិ ។ និក្ខិត្តោ ហោតិ បរិវាសោតិ ។

[៣៣៣] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយា ភិក្ខូ តហឹ តហឹ បក្កមឹសុ ។ សក្កោន្តិ[១] បារិវាសិកា ភិក្ខូ បរិវាសំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ បរិវាសំ សមាទាតុំ[២] ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ សមាទិតព្វោ ។ តេន បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ បរិវាសំ សមាទិយាមីតិ ។ សមាទិន្នោ ហោតិ បរិវាសោ ។ វត្តំ សមាទិយាមីតិ ។ សមាទិន្នោ ហោតិ បរិវាសោតិ ។

បារិវាសិកវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ យេភុយ្យេន ន សក្កោន្តីតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។ ឯត្ថ នសទ្ទេន បដិសេធោ អយុត្តរូបោយេវ បរិវាសសមាទានស្ស សោធេតុំ សមត្ថកាលេ ភគវតា អនុជានិយមានត្តា ។ បុរតោ វក្ខមានេ មានត្តសមាទានេបិ ឯសេវ នយោ ។ ២ កត្ថចិ បោត្ថកេ សមាទិតុន្តិ ។

ប្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់បរិវាស ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយដែរ ។

[៣៣៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយ ចេញពីក្រុងសាវត្ថី ហើយចៀសចេញទៅក្នុងទីនោះ ៗ វិញ ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ អាចនឹងជម្រះបរិវាសបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឱ្យសមាទានបរិវាស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុមួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង អង្គុយប្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានបរិវាស ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុសមាទានហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមសមាទាននូវវត្ត ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុសមាទានហើយដែរ ។

ចប់ បារិវាសិកវត្ត ។

[៣៣៤] តេន ខោ បន សមយេន មុលាយ បដិកស្សនាវហា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកាតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម មុលាយ បដិកស្សនាវហា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកាតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[៣៣៥] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ មុលាយ បដិកស្សនាវហា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកាតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ

[៣៣៤] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្චុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀលបន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៣៣៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញត្រឡប់មករកអាបត្តិដើម) ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

២១៤

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ   មូលាយ   បដិកស្សនារហាភិក្ខុវត្ថុ

។ បេ ។ ឯហាេ បិដ្ឋិបរិកាម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កាជំ ហិ ជាម ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សជារហា ភិក្ខូ សាជិយិស្សន្តិ បកាតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឯហាេ បិដ្ឋិបរិកាម្មំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាជាយ ។ បេ ។ វិតរហិត្វា ជម្មឹ កាជំ កាត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ជ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សជារហេជ ភិក្ខុជា សាជិតព្វំ បកា-តត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឯហាេ បិដ្ឋិបរិកាម្មំ យោ សាជិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សជារហានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ ឯហាេ បិដ្ឋិបរិកាម្មំ ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សជារហានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧបោ-សថំ បវារណំ វស្សិកសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច ។

។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្ត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនសមបើនឹងត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់សម្ដែងធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ភិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) បាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) បាន ។

តេនហិ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហានំ ភិក្ខូនំ វត្តំ បញ្ញាបេស្សាមិ យថា មូលាយ បដិកស្សនារហេហិ ភិក្ខូហិ វត្តិតព្វំ ។

[៣៣៦] មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា មូលាយ បដិកស្សនារហោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ កាវេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វំ ។

[៣៣៧] ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ គន្តព្វំ ន បុរតោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកមូលាយ-បដិកស្សនារហភិក្ខុ តាមទំនងដែលពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្តតាម ។

[៣៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុង (មូលាយបដិ-កស្សនា) នោះដូច្នេះ គឺមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើ (ខ្លួន) មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី ភិក្ខុដែលគួរដល់ការទាញមករកអាបត្តិដើម ចំពោះអាបត្តិណា មិនគួរត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុនភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឱកាសណាជាទីបំផុត

និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌបាតិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌបាតោ នីហរាបេតព្វោ មា មំ ជានឹសូតិ ។

[៣៣៨] ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ

នៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហារជារបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឱ្យទីឱកាសនោះ ដល់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុនោះ មួយវិញទៀត ភិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរនឹងទីឱកាសនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) បកតត្តភិក្ខុ ឱ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញឡើយ ។

[៣៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ

បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ ម្ហាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ ម្ហាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ ម្ហាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៣៩] ន ភិក្ខវេ ម្ហាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលេងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមាន

២១៩

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនារហាវត្តំ

បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

ភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយ-បដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនា-វាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អនា-វាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៤០] តន្តញ្ចេ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តញ្ចេ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តញ្ចេ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ ។

[៣៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហ-ភិក្ខុ គួរចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារ-ហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មា-អញ អាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនារហវត្ថុំ

[៣៤១] ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

[៣៤២] ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនារហេន វុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ

[៣៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្ត (ដើរមក) ត្រូវក្រោកអំពីអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទេ ។

[៣៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួនទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ (ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ត) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ

ន ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន ទីឃេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ទីឃេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

[៣៤៣] មូលាយ បដិកស្សនារហចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ តព្វីសោ អព្ភេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ករណីយន្តិ ។

មូលាយ បដិកស្សនារហវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៤៤] តេន ខោ បន សមយេន មានត្តារហា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋា-នំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចាចេន្តិ កថំ ហិ នាម មានត្តារហា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិ-

ជាមួយគ្នានឹងអញ្ញានារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់អញ្ញាន) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទេ ។

[៣៤៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្តគណៈសង្ឃមានមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុនោះ ជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអញ្ញានកម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។

[៣៤៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្តារហភិក្ខុ ទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកមានត្តារហភិក្ខុមិនសមបើនឹងទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការ

២២៣

កម្មន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ មានត្តារហា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ មានត្តារហា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មានត្តារហានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ

ដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក នៃបកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ពួកមានត្ថារហភិក្ខុទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថារហភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមបើនឹងទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឱ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថារហភិក្ខុមិនត្រូវត្រេក-អរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់បកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋាន-កម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់មានត្ថារហភិក្ខុទាំង-ឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត

មានត្តារហានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧបោសថំ បវារណំ វស្សិកសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច ។ តេន-ហិ ភិក្ខវេ មានត្តារហានំ ភិក្ខូនំ វត្តំ បញ្ញាបេស្សាមិ យថា មានត្តារហេហិ ភិក្ខូហិ វត្តិតព្វំ ។

[៣៤៥] មានត្តារហេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេ-តព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា មានត្តា-រហោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វំ ។

នូវឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដិក ១ ការលះបង់កត្ត ១ ការទទួលកត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់មានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់មានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមទំនងដែលមានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវប្រព្រឹត្តតាម ។

[៣៤៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយប្រពៃ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងមានត្ត) នោះដូច្នេះ គឺ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ព្រោះអាបត្តិណា មិនគប្បីឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹង អាបត្តិមុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀល កម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវ ហាមបវារណា ដល់បកតត្តភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បី ចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹង ពួកភិក្ខុផងគ្នាឡើយ ។

[៣៤៦] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ គន្តព្វំ ន បុរតោ និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌបាតិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌបាតោ នីហរាបេតព្វោ មា មំ ជានឹសូតិ ។

[៣៤៧] មានត្តារហេន[១] ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អាគន្តុកេន អារោចេតព្វំ អាគន្តុកស្ស អារោចេតព្វំ ឧបោសថេ អារោចេតព្វំ បវារណាយ អារោចេតព្វំ ទេវសិកំ អារោចេតព្វំ សចេ គិលានោ ហោតិ ទូតេនបិ អារោចេតព្វំ[២] ។

[៣៤៨] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ

១ ឱ. មានត្តចារិកេន ។ ២ ឱ. អារោចេតព្វំ ។

[៣៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយខាងមុខបកតត្តភិក្ខុឡើយ ឱកាសណា ជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ទីដេកនិងវិហាររបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឱ្យទីឱកាសនោះ ដល់មានត្តារហភិក្ខុនោះ មួយទៀត មានត្តារហភិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរនឹងទីឱកាសដែលសង្ឃប្រគល់ឱ្យនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហ-ភិក្ខុមិនត្រូវធ្វើបកតត្តភិក្ខុ ឱ្យជាបុរេសមណ: ឬបច្ឆាសមណ: ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិក-ធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយទៀត មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំង-ឡាយ កុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

[៣៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុជាអាគន្តុក: ត្រូវប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងវត្ត) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុ (ដែលមកដល់កន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជំងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ត្រូវឱ្យទូតប្រាប់ (ជំនួសខ្លួន) ក៏បាន ។

[៣៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែ

បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៤៩] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។

ភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការ អន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុមិនត្រូវចេញពីអាវាស ដែល មានភិក្ខុទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមាន ភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តា-រហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមិន មានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅ កាន់អាវាសឬ អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិន ត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមាន ភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់ អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញ ពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។

សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវា-សកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវា-សា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុ-កោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវា-សោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានា-សំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៥០] គន្តព្វោ ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា

ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុ ជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថារហ-ភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថារហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអា-វាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា

យំ ញត្តិ សត្តោមិ អដ្ឋវ គន្ធុដ្ឋិ គន្ធញ្ញោ ភិក្ខវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុ-កោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ញត្តិ សត្តោមិ អដ្ឋវ គន្ធុដ្ឋិ គន្ធញ្ញោ ភិក្ខវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា ស-ភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ញត្តិ សត្តោមិ អដ្ឋវ គន្ធុដ្ឋិ ។

[៣៤១] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហោន ភិក្ខុនា បក-តត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯ-កច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ

អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុគួរចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មា-នត្តារហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់ អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាច នឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអា-វាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជា បកតត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្ត ភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុ

ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

[៣៥២] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា បារិវា-សិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនារ-ហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន វុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវា-សេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ ន ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្ក-មិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

ជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កម ។

[៣៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កម ។

[៣៤៣] មានត្តារហចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ តព្វីសោ អព្ភេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ករណីយន្តិ ។

មានត្តារហវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៤៤] តេន ខោ បន សមយេន មានត្តចារិកា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម មានត្តចារិកា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[៣៤៥] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ

[៣៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃ មានមានត្តារហភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានមានត្តារហភិក្ខុនោះ ជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអព្ភានកម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ វត្តរបស់មានត្តារហភិក្ខុ ។

[៣៥៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹកនៃបកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ (ដូច្នេះ) ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៣៥៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

២៣១

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មានត្តចារិកវត្តំ

សចំ្ឆ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ មានត្តចារិកា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧបោសថំ បវារណំ វស្សិកសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តញ្ច ។

ថាៗ ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែន ឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹករបស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់មានត្តចារិកភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដិក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់មានត្តចារិកភិក្ខុតាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។

តេនហិ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកានំ ភិក្ខូនំ វត្តំ បញ្ញា-
បេស្សាមិ យថា មានត្តចារិកេហិ ភិក្ខូហិ វត្តិតព្វំ ។

[៣៩៦] មានត្តចារិកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុ-និយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន មានត្តំ ទិន្នំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិ-សិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វំ ។

[៣៩៧] ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ គន្តព្វំ ន បុរតោ និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកមានត្ត-ចារិកភិក្ខុ តាមទំនងដែលមានត្តចារិកភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣៥៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយប្រពៃ ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងមានត្ត) នោះដូច្នេះ គឺមានត្តចា-រិកភិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី សង្ឃឱ្យមានត្តចំពោះអាបត្តិណា មិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឱកាសឯណាជាទីបំផុតនៃអាសនៈ

សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បដា-
តព្វោ តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខវេ មានត្ត-
ចារិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន
វា បច្ឆាសមណេន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន
អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌបាតិកង្គំ សមាទិ-
តព្វំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌបាតោ នីហរាបេតព្វោ
មា មំ ជានឹសូតិ ។

[៣៨៨] មានត្តចារិកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អាគន្តុ-
កេន អារោចេតព្វំ អាគន្តុកស្ស អារោចេតព្វំ ឧបោ-
សថេ អារោចេតព្វំ បវារណាយ អារោចេតព្វំ ទេវសិកំ
អារោចេតព្វំ សចេ គិលានោ ហោតិ ទូតេនបិ អារោ-
ចាបេតព្វំ ។

[៣៨៩] ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា ស-
ភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ
សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន
ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ
គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ

ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហាររបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឱកាសនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ឯភិក្ខុនោះត្រូវត្រេកអរចំពោះ ទីឱកាសនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើភិក្ខុជាបកតត្ត ឱ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយទៀតមិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

[៣៤៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈ ត្រូវប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុក្នុងអាវាសដែលខ្លួនទៅដល់) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុ (ដែលមកដល់ទីកន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជំងឺ ត្រូវប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន ។

[៣៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញអំពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុមិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៦០] ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ

មានតួចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានតួចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ មានត្តចារិកវត្តំ

មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៦១] គន្តព្វោ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។

មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុគួរចេញពីអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។

សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ ។

[៣៦២] ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ

ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឱ្យទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត បើឃើញភិក្ខុជាបកតត្ត ហើយត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុ

ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

[៣៦៣] ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា ចារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន វុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ ន ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

[៣៦៤] មានត្តចារិកចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ តវីសោ អព្ភេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ករណីយន្តិ ។

ជាបកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃ មានមានត្តចារិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានមានត្តចារិកភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអព្ភាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

[៣៦៥] អថខោ អាយស្មា ឧបាលិ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា ឧបាលិ ភគវន្តំ ឯតទវោច កតី នុ ខោ ភន្តេ មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។ ចត្តារោ ខោ ឧបាលិ មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទា សហវាសោ វិប្បវាសោ អនារោចនា ឩនេ គណេ ចរតិ(១) ឥមេ ខោ ឧបាលិ ចត្តារោ មានត្តចារិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។

[៣៦៦] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ មហាភិក្ខុសង្ឃោ សន្និបតិតោ ហោតិ ។ ន សក្កោន្តិ មានត្តចារិកា ភិក្ខូ មានត្តំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មានត្តំ និក្ខិបិតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ និក្ខិបិតព្វំ ។ តេន មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ក-

---

១ ឱនោគណេន ចរតីតិបិ ឱនោគណោ ចរតីតិបិ បាឋោ ទិស្សតិ ។ ឱ. បោត្ថកេ ឩនេ គណេ ចរណន្តីតិ បាឋោ បន អាគតោ ។

[៣៦៥] គ្រានោះ ព្រះឧបាលិមានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះឧបាលិមានអាយុ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការដាច់រាត្រី របស់មានត្តចារិកភិក្ខុមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាង គឺ ការនៅរួមគ្នា[១] ១ ការមិននៅរួមគ្នា[២] ១ ការមិនប្រាប់[៣] ១ ភិក្ខុនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តក្នុងពួកបកតត្តភិក្ខុ មិនគ្រប់ចំនួន[៤] ១ ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រី របស់មានត្តចារិកភិក្ខុមាន ៤ យ៉ាងនេះឯង ។

[៣៦៦] សម័យនោះ ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ មិនអាចជម្រះមានត្តបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឱ្យដាក់មានត្តបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវដាក់មានត្តយ៉ាងនេះ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ

---

១ អដ្ឋកថា ថា គឺនៅក្នុងទីមានដំបូលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ។ ២ នៅតែម្នាក់ឯង គឺនៅក្នុងទីដែលគ្មានសង្ឃជាគ្នា ។ ៣ គឺមិនប្រាប់ថា ខ្លួនជាមានត្តចារិកភិក្ខុ ដល់អាគន្តុកភិក្ខុជាដើម ។ ៤ គឺមិនគ្រប់ចំនួនសង្ឃតាំងពី ៤ រូបឡើងទៅ ។

មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ មានត្តំ និក្ខិ-ចាមីតិ ។ និក្ខិត្តំ ហោតិ មានត្តំ ។ វត្តំ និក្ខិចា-មីតិ ។ និក្ខិត្តំ ហោតិ មានត្តន្តិ ។

[៣៦៧] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយា ភិក្ខូ តហឹ តហឹ បក្កមឹសុ ។ សក្កោន្តិ[១] មានត្តចារិ-កា ភិក្ខូ មានត្តំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯ-តមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មានត្តំ ស-មាទិយិតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ សមាទិតព្វំ ។ តេន មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជ-លឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ មានត្តំ សមាទិយា-មីតិ ។ សមាទិន្នំ ហោតិ មានត្តំ ។ វត្តំ សមាទិយា-មីតិ ។ សមាទិន្នំ ហោតិ មានត្តន្តិ ។

មានត្តចារិកវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ យេភុយ្យេន ន សក្កោន្តីតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។

មួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់នូវមានត្ត ។ មានត្តឈ្មោះថា ភិក្ខុបានដាក់ហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។ មានត្ត ក៏ឈ្មោះថា ភិក្ខុបានដាក់ហើយដែរ ។

[៣៦៧] សម័យនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយ ចេញអំពីក្រុងសាវត្ថី ទៅក្នុងទីនោះ ៗ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏អាចជម្រះនូវមានត្តបាន ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឱ្យសមាទានមានត្ត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ ១ រូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានមានត្ត ។ មានត្តឈ្មោះថា ភិក្ខុបានសមាទានហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមសមាទានវត្ត មានត្តឈ្មោះថា ភិក្ខុបានសមាទានហើយដែរ ។

ចប់ វត្តរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុ ។

[៣៦៨] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញាតរេហា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកាតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិចាចេន្តិ កាថំ ហិ នាម អញ្ញាតរេហា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកាតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[៣៦៩] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ អញ្ញាតរេហា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកា-តត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កាថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ អញ្ញាតរេហា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកាតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កាថំ កាត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ

[៣៦៨] សម័យនោះ ពួកអញ្ញនារហភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកអញ្ញនារហភិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយសោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[៣៦៩] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឱ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយ ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកអញ្ញនារហភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកអញ្ញនារហភិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឱ្យជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មីកថាត្រាស់ហៅ

ន ភិក្ខវេ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ អព្ភានារហានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ អព្ភានារហានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧបោ-សថំ បវារណំ វស្សិកសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ អព្ភានារហានំ ភិក្ខូនំ វត្តំ បញ្ញា-បេស្សាមិ យថា អព្ភានារហេហិ ភិក្ខូហិ វត្តិតព្វំ ។

[៣៧០] អព្ភានារហេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ។ បេ ។ យថា មូលាយ បដិកស្សនារហស្ស វត្តំ តថា មានត្តារហស្ស ច មានត្តចារិកស្ស ច អព្ភានារហស្ស ច តិណ្ណំ ឯកសទិសំ វិត្ថារេតព្វំ ។ បេ ។ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វំ ។

ភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត អភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នង ក្នុងវេលាងូតទឹក ដល់អញ្ញានារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដិក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់អញ្ញានារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកអញ្ញានារហភិក្ខុ តាមទំនងដែលអញ្ញានារហភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

[៣៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងអញ្ញាន) នោះដូច្នេះ គឺអញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើ ។ បេ ។ វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ដូចម្តេចមិញ វត្តរបស់មានត្តារហភិក្ខុក្តី មានត្តចារិកភិក្ខុក្តី អញ្ញានារហភិក្ខុក្តី ទាំង ៣ ពួកក៏មានសេចក្តីដូចគ្នាយ៉ាងនោះដែរ បណ្ឌិតគប្បីឱ្យពិស្តារចុះ ។ បេ ។ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

[៣៧១] ន ភិក្ខវេ អញ្ញាតាវុសោន ភិក្ខុនា បកាតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ គន្តព្វំ ន បុរតោ និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខវេ អញ្ញាតាវុសោន ភិក្ខុនា បកាតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វា បច្ឆា-សមណេន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌបាតិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ច-យា បិណ្ឌបាតោ នីហរាបេតព្វោ មា មំ ជានឹសូតិ ។

[៣៧២] ន ភិក្ខវេ អញ្ញាតាវុសោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកាតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ អញ្ញាតាវុសោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកាតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា យថា ហេដ្ឋា តថា វិត្ថារេតព្វំ ។ បេ ។ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ អញ្ញាតាវុសោន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា

[៣៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាតកភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ទីឱកាសណា ដែលជាទីបំផុតនៃអាសនៈ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហាររបស់សង្ឃ ៗ ត្រូវប្រគល់ឱ្យទីឱកាសនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះសោត ក៏ត្រូវត្រេកអរនឹងទីឱកាសនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាតកភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្ត ឱ្យជាបុរេសមណៈ ឬជាបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ អញ្ញាតកភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយវិញទៀត មិនត្រូវឱ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អាត្មាអញឡើយ ។

[៣៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាតកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាតកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ បណ្ឌិតគប្បីឱ្យពិស្តារ តាមន័យដែលមានហើយខាងក្រោមចុះ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាតកភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ

។ បេ ។ អនាវាសា ។ បេ ។ អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ ។

[៣៧៣] ន ភិក្ខវេ អញ្ញានារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ វា នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្ក-មិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

[៣៧៤] ន ភិក្ខវេ អញ្ញានារហេន ភិក្ខុនា ចារិវា-សិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនា-

ៗ បេ ៗ អនាវាស ៗ បេ ៗ ពីអាវាស ឬអនាវាស (ដែលមានភិក្ខុ) ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ៗ បេ ៗ ពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ៗ បេ ៗ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬ អនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឱ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ៗ

[៣៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬ អនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកអំពីអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ៗ

[៣៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញានារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ៗ បេ ៗ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហ-

រហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន វុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ ន ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

[៣៧៩] អព្ភានារហចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ តព្វីសោ អព្ភេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ករណីយន្តិ ។

អព្ភានារហវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកំ និដ្ឋិតំ ទុតិយំ ។

ឥមស្មឹ ខន្ធកេ វត្ថូ បញ្ច ។

ភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬ អនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុ (ដែលចាស់ជាងខ្លួន) អង្គុយលើអាសនៈទាប (អព្ភានារហភិក្ខុដែលខ្ចីជាង) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុ ចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

[៣៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃ មានអព្ភានារហភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនា ឱ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានអព្ភានារហភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឱ្យអព្ភាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់ វត្តរបស់អព្ភានារហភិក្ខុ ។

ចប់ បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ ជាគម្រប់ ២ ។

ក្នុងខន្ធកៈនេះ មាន ៥ រឿង ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

តស្សុទ្ទានំ

[៣៧៦] បារិវាសិកា សាទិយន្តិ
បកតត្តានំ ភិក្ខុនំ[១]
អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
អញ្ជលិញ្ច សាមិចឹ
អាសនំ[២] សេយ្យាភិហារំ
បាទោទកំ បាទបីឋំ
បាទកឋលិកំ
បត្តចីវរប្បដិគ្គាហណំ
នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ
ឧជ្ឈាយន្តេវ បេសលា[៣] ។
ទុក្កដំ សាទិយន្តស្ស
មិថុ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ[៤]
ឧបោសថំ បវារណំ

---

១ ឱ. ម. បារិវាសិកា សាទេន្តិ បកតត្តេន ភិក្ខុនា ។ ២ ឱ. អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិសាមិយំ អាសនំ ។ ម. អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិសាមិចិយំ អាសនំ ។ ៣ ឱ. ម. សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តំ នហានេ បរិកម្មំ ឧជ្ឈាយន្តិ ច បេសលា ។ ៤ ឱ. ម. បញ្ច បុនាបរេ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ ឧទ្ទានគាថា

ឧទ្ទាននៃបារិវាសិកក្ខន្ធកៈនោះ គឺ

[៣៧៦] បារិវាសិកភិក្ខុទាំងឡាយ តែងត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ការនាំទីដេកមកឱ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ពោលទោស ។ អាបត្តិទុក្កដ មានដល់បារិវាសិកភិក្ខុដែលត្រេកអរ (នូវអភិវាទនកម្មជាដើមនោះ) ទ្រង់អនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១

វស្សិកញ្ញារណោជនំ
ភត្តំ[១] សម្មា បវត្តជា
បកាតត្តេន គច្ឆរេ[២]
យោ ច ហោតិ បរិយន្តោ
ន បុរេ បច្ឆា សមណោន[៣]
អរញ្ញំ បិណ្ឌជីហារោ
អាគន្តុកេ ឱចោសថេ
បវារណា ច ទូតេន
គន្តព្វោ ច សភិក្ខុកោ[៤]
ឯកច្ឆន្ទេ ន វត្តព្វំ
ន ធមាយំ និស្សជ្ជិតេ[៥]
អាសនេ ជីចេ ចង្កមេ

១ ឱ. ម. វស្សិកោណោជភោជនំ ។ ២ ឱ. ម. សម្មា ច វត្តនា តត្ថ បកតត្តស្ស គច្ឆនំ ។ ៣ ឱ. ម. យោ ច ហោតិ បរិយន្តោ បុរេ បច្ឆា តត្ថេវ ច ។ ៤ ឱ. ម. បវារណា ច ទូតោ ច គន្តព្វញ្ច សភិក្ខុកេ ។ ៥ ឱ. ម. ឯកច្ឆន្នេ ច វុឌ្ឍានំ តត្ថេវ ច និមន្តយេ ។

ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដិក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៩ យ៉ាងដល់គ្នានិងគ្នាតាមលំដាប់ចាស់ខ្ចី ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (របស់ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ) បារិវាសិកភិក្ខុ ទៅជាមួយនឹងបកតត្តភិក្ខុបាន ឱកាសណា ដែលជាទីបំផុត (នៃសេនាសនៈ បារិវាសិកភិក្ខុ គួរត្រេកអរនឹងឱកាសជាទីបំផុតនៃសេនាសនៈនោះ) បាន បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើបកតត្តភិក្ខុឱ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ និងបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ និងឱ្យនាំបិណ្ឌបាតមក ត្រូវប្រាប់វត្តដល់អាគន្តុកភិក្ខុ ត្រូវប្រាប់វត្ត ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ក្នុងថ្ងៃបវារណា (បើមានជំងឺ) នឹងប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន មួយទៀត បារិវាសិកភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប (មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត)

២៤៧

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ឆមាយំ ចង្កមេ ន ច(១)
វុឌ្ឍតរេន អកម្មំ
រត្តិច្ឆេទា(២) ច សោធនា
និក្ខិបនំ សមាទានំ
ញាតព្វំ បារិវាសិកា(៣)
មូលាយ មានត្តារហា
តថា មានត្តចារិកា
អព្ភានារហកា ចាបិ
សម្មុទនយតោ បុន(៤) ។
បារិវាសិកានំ(៥) តយោ
ចតុមានត្តចារិកេ
ន សមេន្តិ រត្តិច្ឆេទា(៦)
មានត្តេសុ ច ទិវាសិកំ(៧) ។
ទ្វេ កម្មា សទិសា សេសា
តយោ កម្មា សមានតាតិ(៨) ។

---

១ ឱ. ម. អាសនេ នីចចង្កមេ ឆមាយ ចង្កមេ ន ច ។ ២ ឱ. ម. រត្តិច្ឆេទោ ។ ៣ ឱ. ម. និក្ខិបនំ សមាទានំ រត្តិ វា បារិវាសិកេ ។ ៤ ឱ. អព្ភានារហោ យោ ចាបិ សម្មុទំ នយតោ បុន ។ ៥ ឱ. ម. បារិវាសិកេសុ ។ ៦ ឱ. ម. សមន្តិ រត្តិច្ឆេទេសុ ។ ៧ ឱ. ម. ទេវសិ ។ ៨ ឱ. ម. សមាសមាតិ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ ឧទ្ទានគាថា

ចង្រ្កមលើផែនដី (មិនត្រូវចង្រ្កម) លើទីចង្រ្កមឡើយ មិនត្រូវនៅរួមនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន កម្មដែលមានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ មិនឡើងជាកម្ម ទ្រង់សម្តែងការដាច់រាត្រី និងការជម្រះបរិវាស ទ្រង់អនុញ្ញាត ការដាក់វត្ត និងការសមាទានវត្តទាំងនេះ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវដឹងរាល់គ្នា សូម្បីមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មានត្តារហភិក្ខុ មានត្តចារិកភិក្ខុ អព្ភានារហភិក្ខុ ក៏គប្បីដឹង តាមន័យដែលផ្សេង ៗ គ្នាយ៉ាងនេះចុះ ។ ការដាច់រាត្រីទាំងឡាយ របស់បារិវាសិកភិក្ខុមាន ៣ របស់មានត្តចារិកភិក្ខុមាន ៤ មិនស្មើគ្នាទេ មួយទៀត ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត ត្រូវប្រាប់វត្តសព្វថ្ងៃ ៗ ។ កម្មទាំងពីរ ជាកម្មប្រហែល ៗ គ្នា កម្មទាំង ៣ ដែលសេសសល់ក៏ស្មើគ្នា ។ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកំ

[៣៧៧] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ ឯកំ អាបត្តឹ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ[១] ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៣៧៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរា-សង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ

---

១ តេ ភិក្ខូតិ បទទ្វយំ ឱរោបិយមរម្មបោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ

[៣៧៧] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ វេលានោះឯង ឧទាយិមានអាយុត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ[១] តែមិនបានបិទបាំងទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ នាំយកសេចក្តីនុ៎ះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

[៣៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ

---

១ អាបត្តិប្រកបដោយចិត្តក្លែង ហៅថា សញ្ចេតនិកៈ ការញ៉ាំងទឹកសុក្កៈឱ្យឃ្លាតចេញ ហៅថា សុក្កវិស្សដ្ឋិ ។

អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ទុតិយម្បិ សោហំ ភន្តេ(១) សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ តតិយម្បិ សោហំ ភន្តេ(២) សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។

[៣៧៩] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស

---

១ ឱ. ទុតិយម្បិ ភន្តេ ។ ម. សោហំ ទុតិយម្បិ ភន្តេ ។ ២ ឱ. តតិយម្បិ ភន្តេ ។ ម. សោហំ តតិយម្បិ ភន្តេ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៧៩] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យ

ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-វិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆា-រត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។

មានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះ ជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តទានំ

សង្ឃោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧបាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

សង្ឃក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិរិយាឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ កិរិយាឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

ជិន្នំ សង្ឃេន ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិ-យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ សង្ឃស្ស ឥត្ថ តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៨០] សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-វិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ[១] ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតុ ។

[៣៨១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ អព្ភេតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា

១ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ តេ ភិក្ខូតិ បទទ្វយំ ន ទិស្សតិ ។

មានត្ត ៦ រាត្រី ដែលសង្ឃបានឱ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨០] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសន្សំមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអព្ភានកម្ម[១] ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៣៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើ

១ ពាក្យថា អព្ភានកម្ម បានខាងកម្មដែលសង្ឃហៅរកបារិវាសិកភិក្ខុមកជាបកតត្តភិក្ខុវិញ ។

២៤៣

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អព្ភានយាចនា

ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ ទុតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការសូមអព្ភាន

ឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិស្សដ្ឋិ មិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-ដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចី ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ចិណ្ណ-មានត្តោ តតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមីតិ ។

[៣៨២] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេ-តព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៨២] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិ-ភិក្ខុចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-ដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេ-តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភា-សេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិ-យា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេត-និកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មា-នត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។ យស្សា-យស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ

នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន បិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទា-យិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គ

តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិ-ច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ អព្ភិតោ[១] សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៨៣] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ ឯកំ អាបត្តឹ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេ-សិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ

១ ឱ. ម. អព្ភិតោ ។

នោះ គួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ អព្ភានកម្មគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៣] សម័យនោះឯង ឧទាយិមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិ-
បជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។
តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ ទេតុ ។

[៣៨៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន
ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ
ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិ-
កំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ
អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ
យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៣៨៥] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យឯកាហ-បរិវាស (បរិវាស ១ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបានបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។

[៣៨៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈ ឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ មកសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទា-យិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៨៥] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកា-ហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ

សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូម ឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរ ឱ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-ស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះ សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មក សូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះ អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យឯ-កាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមាន អាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ

២៤៩

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឯកាហបរិវាសទានំ

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏ឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ឯកាហប-រិវាស សង្ឃបានឱ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃរួចហើយ ការឱ្យឯកាហបរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំនូវសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៦] សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៣៨៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ ចាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ

[៣៨៦] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។

[៣៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានមក

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តទានំ

ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ ភន្តេ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

[៣៨៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-

សូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ហើយ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូម ជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម ជាគំរប់បីដងផង ។

[៣៨៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនេះ បានមកសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មាន-
ត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។
ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯ-
កាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកា-
ហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិ-
ស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកា-
ហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថ-
បរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ
យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆ-
ន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧ-
ទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលសមគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ

២៦៣

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តទានំ

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ

បាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិ-ភិក្ខុនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកា-ហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត

ធារេត្តុំ មានត្តស្ស ធានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស ខក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧបាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ធារេត្តុំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៨៩] សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ធារេត្តុំ មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ធារេត្តុំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ

ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ មានត្ត ៦ រាត្រី សង្ឃបានឱ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ការឱ្យមានត្តនោះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំនូវសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨៩] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ

កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតុ ។

[៣៩០] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ អព្ភេតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ

តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៣៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

មានត្តំ យាចីំ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមិ ។ បេ ។ ទុតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អា-បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្ប-ដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯ-កិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯ-កាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ តតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមីតិ ។

ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្ម នឹងសង្ឃ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិ-វាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្រប់បីដងផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អព្ភានំ

[៣៩១] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ អព្ភានកម្ម

[៣៩១] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧបាលឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧបាលិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧបាលិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា

ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមក

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អព្ភានំ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្ប-
ដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទា-
យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ
អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្ប-
ដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។
សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ
ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទា-
យិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខ-
មតិ សោ ភាសេយ្យ ។ អព្ភីតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ
ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុហើយ ការធ្វើអព្ភានកម្ម គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩២] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ទ្វីហប្បដិច្ឆន្នំ តីហប្បដិច្ឆន្នំ ចតូហប្បដិច្ឆន្នំ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ទ្វីហប្បដិច្ឆន្នំ តីហប្បដិច្ឆន្នំ ចតូហប្បដិច្ឆន្នំ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ ទេតុ ។

[៣៩៣] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

[៣៩២] សម័យនោះឯង ឧទាយិភិក្ខុមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យបញ្ចា-ហបរិវាស (បរិវាស ៥ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។

[៣៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាងហើយសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជ-លីឡើងហើយពោលយ៉ាងនេះ (នឹងសង្ឃ) ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ហាហបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៣៩៤] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ហាហបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ហាហបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ហាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩៤] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមបញ្ញាហាបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យបញ្ញាហាបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមបញ្ញាហាបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យបញ្ញាហាបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ហាហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ហាហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ហាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ហាហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ហាហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យបញ្ញាហបរិ-វាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមបញ្ញាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឱ្យបញ្ញាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការឱ្យបញ្ញាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

ទិន្នោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៩៤] សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ

បញ្ញាហបរិវាស សង្ឃបានឱ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយ ការឱ្យបញ្ញាហបរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្មៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការ ស្មៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩៥] ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ញាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ញាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតុ ។

[៣៩៦] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

បើដូច្នោះ សង្ឃចូរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ (អាបត្តិដើម) ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន បិទបាំងទុកចុះ ។

[៣៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុ មក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទា ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ចលីឡើងពោលយ៉ាង នេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង ទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-ស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមនូវការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-
យ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា
តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។

[៣៩៧] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញា-
បេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចា-
ហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហប-
រិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ
អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ
អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិ-
កស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧ-
ទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩៧] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ហាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ហាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ទើបឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមនូវការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ

នេះ ជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃឱ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏សូមនូវការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោល

ការេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា

ឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិកស្សិតោ សង្ឃេន ឧបាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-ដិច្ឆន្នាយ មូលាយ[១] ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៩៨] សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្ប-ដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្ប-ដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហ-បរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ

---

១ ឥតោ បរំ បដិកស្សនន្តិបិ បដិកស្សនាតិបិ បាឋោ អញ្ញេសុ បោត្ថកេសុ យេភុយ្យេន ទិស្សតិ បឋេត្វា បាលិមុត្តកវិនយវិនិច្ឆយំ ។ យទិ បដិកស្សនន្តិ បទំ បដិកស្សិតោតិ បទេ កិរិយាវិសេសនំ សិយា តំ អព្ពិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខូតិ អញ្ញានបាលិយា ន សមេតិ ឯត្ថ អព្ពិតោតិ បទស្ស និក្កិរិយាវិសេសនត្តា ។ យទិ បដិកស្សនាតិ បទំ ខមតីតិ បទេ កត្តាតិ គហេតព្វំ តំ ន យុជ្ជតិ អញ្ញេសុ កម្មេសុ ខមតីតិ បទស្ស កត្តុនោ អទិស្សមានរូបភូតបុព្វត្តា ។ តស្មា សោ ទុព្វិធោ បាឋោ អយុត្តរូបោយេវ ។

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ឧទាយិភិក្ខុ សង្ឃបានទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ការទាញនោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩៨] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអាវុសោទាំង-ឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

បញ្ចាហបរិវាសំ អជាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតុ ។

[៣៩៩] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ[១] បដិកស្សិតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ

---

១ ឱរោបិយបោត្ថកេ មូលាយសទ្ទោ នត្ថិ ។

ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្តក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

[៣៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទា

ចាេន វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូ-លាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារ-ហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-វិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា

ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-ដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។

[៤០០] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញា-បេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆ-ន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។

ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន បិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤០០] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនេះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ បាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទា-យិភិក្ខុនេះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហ-ប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហ-បរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-ដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះ ជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិ-ភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១

២៨៣

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនា

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ បដិកស្សិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឃក៏ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្ទោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០១] សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ

ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ (ការទាញនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០១] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបាន បិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន បិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ

សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ កឹ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៤០២] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ

បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

[៤០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឱ្យឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ហាបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបញ្ហាបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ

ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ ភន្តេ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយគួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-វិស្សដ្ឋិ តែមិនបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ (ឧទាយិ-ភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តទានំ

[៤០៣] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យមានត្ត

[៤០៣] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអា-បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយគួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ

តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមការ

២៨៩

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តទានំ

អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ជិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០៤] សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ហើយ (ការឱ្យនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០៤] ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏ទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

២៩១

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិ-កស្សិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សន្នំ អា-បត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូ-លាយ បដិកស្សិត្វា ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីទៅចុះ ។

[៤០៩] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ
ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ
បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា
ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ
សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ
សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ ។
តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកា-
យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវា-
សំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ
អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ
សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-
យ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ

[៤០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងរវាង ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត

អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-យ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆ-ន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចា-មីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។

[៤០៦] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤០៦] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ញៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូម

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។

បញ្ញាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ញាហបរិវាស ដល់ឧទាយិ-ភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់មូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។

ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្ជិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ហាហ-បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ហាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។

សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ[១] ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ

១ ឯត្ថន្តរេ អន្តរាសទ្ទោ ភវេយ្យ ។

ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិ-វាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិ-ភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ (ក្នុងចន្លោះ) ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិ-វាសរួចហើយ សូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧដាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧដាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ បដិកស្សិតោ សង្ឃេន ឧដាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឆារត្តំ មានត្តំ ទាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧដាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា

សុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ការទាញនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយ

ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវុត្ថ-បរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូ-លាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯ-កិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

អង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តទានំ

[៤០៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យមានត្ត

[៤០៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ជ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧបាឡិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧ-ទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-យ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិ-យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សា-យស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា

នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០៩] សោ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ មានត្ត ៦ រាត្រី សង្ឃបានឱ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ការឱ្យមានត្តនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០៩] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភា-នកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុ-សោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ

សង្ឃោ ឧជាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-
យ បដិកស្សិត្វា ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៤១០] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិ-
តព្វោ ។ បេ ។

[៤១១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឆារត្តំ មានត្តំ ទាតព្វំ
។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧជាយិស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ
សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤១២] សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខូនំ អាពោចេសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណ-
មានត្តោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ
ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ
សង្ឃោ ឧជាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតុ ។

សង្ឃចូរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤១០] ម្នាលភិក្ខុទាំឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ (ការឱ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១២] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចតទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អព្ភានយាចនា

[៤១៣] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ អព្ភេតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ

[៤១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ សូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃបានឱ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាសរួចហើយគួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អគ្គភា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អគ្គភា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិ-កស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អគ្គភា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អគ្គភា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អគ្គភា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ សង្ឃំ អគ្គភា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។

សុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

៣០៤

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អព្ភានយាចនា

តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

សង្ឃបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤០៤] ឰត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បដិច្ឆន្នាយ បដិច្ឆន្នបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បដិច្ឆន្នាយ បដិច្ឆន្នបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆ-ន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ

[៤១៤] ត្រូវភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

សោ សង្ឃំ អឌ្ឍា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកា-
យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អឌ្ឍា ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នា-
យ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ
តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ
ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ
អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អឌ្ឍា ឯកំ អាបត្តឹ
អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ
សង្ឃំ អឌ្ឍា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អឌ្ឍា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ
បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អឌ្ឍា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ
មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អឌ្ឍា
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា

តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

អប្បដិច្ឆន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមា-នត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេត-និកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នា-យ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ធារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។

ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ដៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ។

យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ អព្ភិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤១៨] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧ-ទាយិ ឯកំ អាបត្តឹ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិ-បជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្ប-ដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ ទេតុ ។

អញ្ញានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើអញ្ញានកម្មរួចហើយ អញ្ញានកម្មនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៥] សម័យនោះឯង ឧទាយិមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ (កន្លះខែ) ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ពួកភិក្ខុនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះចូរសង្ឃឱ្យបក្ខបរិវាស (បរិវាសកន្លះខែ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។

[៤១៦] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ជាតញ្ញោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧជាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវ-មស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតញ្ញោ តតិយម្បិ យាចិតញ្ញោ ។

[៤១៧] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតញ្ញោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧជា-យិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ

[៤១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤១៧] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្សៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បី

៣១១

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បក្ខបរិវាសទានំ

សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ
បក្ខបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ
អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោ
សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចតិ ។
សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ
បក្ខបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទា-
យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកា-
យ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសស្ស
ទានំ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភា-
សេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិ-
យម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឧទា-
យិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

ឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ការឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤១៨] សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខហើយ (ការឱ្យបក្ខបរិវាស នោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូម ចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៨] ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹង សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-ស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវ ប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យ សមោធានបរិវាស (បរិវាសដែលប្រជុំអាបត្តិ) ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ ។

៣១៣

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មូលាយ បដិកស្សនាយាចនា

[៤១៩] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧបាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។

[៤១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃ ក៏ឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុសូមជាគម្រប់ពីរដងផង សូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២០] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិ-វាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិ-ច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចា-ហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ

[៤២០] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ

សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ បដិកស្សិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤២១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ (ការទាញនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិមុនយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃឱ្យបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

យាចី តំ មំ សង្ឃោ អទ្ធភា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អទ្ធភា ឯ-កិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោ-ធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៤២២] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវា-សំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខ-ប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អទ្ធភា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ មកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២២] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមសមោធានបរិវាសនឹង សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ ហើយ សង្ឃគប្បីឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះ អាបត្តិខាងដើម ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង ទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១

៣១៩

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ   សមោធានបរិវាសទានំ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសស្ស ទានំ

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ការឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ និន្នោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤២៣] សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម (ការឱ្យនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២៣] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃ

ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

[៤២៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។ បេ ។

[៤២៥] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤២៦] សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

ឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យសមោធាន-បរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ ។

[៤២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឃឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យសមោ-ធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម (ការឱ្យសមោធានបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្ត ដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២៦] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំបាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

[៤២៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ជាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧជាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ ភន្តេ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

[៤២៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧជាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧជាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧជាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។

[៤២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈ ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។បេ។

សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិ-យម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤២៩] សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ

ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ការឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ហើយ (ការឱ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤២៩] ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រព្រឹត្តដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំ

ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៤៣០] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។ បេ ។

[៤៣១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ បេ ។

[៤៣២] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឆារត្តំ មានត្តំ ទាតព្វំ ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៣៣] សោ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ

យកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឃឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ (ការឱ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀម យ៉ាងនេះ ។

[៤៣៣] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា

អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទត្វា ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៤៣៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។ បេ ។

[៤៣៥] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ បេ ។

[៤៣៦] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឆារត្តំ មានត្តំ ទាតព្វំ ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឃឱ្យ ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិ-ភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទ-
មតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៣៧] សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណ-
មានត្តោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ
ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ
សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតុ ។

[៤៣៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ អព្ភេតព្វោ ។ តេន
ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា
ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ
វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស
វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេ-
តនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ

បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ (ការឱ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្ត ដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៣៧] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃធ្វើអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៤៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង

៣២៧

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អគ្ឃានយាចនា

សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អជាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេ-តនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្ស-ដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យា-ចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេត-និកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមា-យ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អជាសិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេត-

ទុក ១ បក្ខ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

និកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធាន-បរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហា-ហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិ-វាសំ អទាសិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ ១ ខាងដើម សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោ-ធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃ បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អព្ភានយាចនា

តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ
បដិកស្សិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ
បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ
សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-
យា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវា-
សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ
មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា-
ហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ
ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ
អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ
សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ

សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-ដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិ-វាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោ-ហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃបានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ ឧទាយិភិក្ខុ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អព្ភានំ

[៤៣៩] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ អញ្ញានកម្ម

[៤៣៩] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបក្ខបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធាន-

អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ហាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ

បរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទា-យិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាន

បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

នៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អព្ភានំ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ អព្ភិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សុក្កវិស្សដ្ឋិ សមត្តា ។

ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-ភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ។ នេះ ជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុ (អព្ភានកម្មនោះ) គាប់ចិត្ត ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់អំពើដែលធ្វើទឹកសុក្កៈឱ្យឃ្លាតចេញ ។

[៤៤០] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ទ្វីហប្ប-ដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ តីហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ចតូ-ហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ឆាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ សត្តាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អដ្ឋាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ នវាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោ-ចេសិ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ-យោ អាបជ្ជឹ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោ-ចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

[៤៤១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ

[៤៤០] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុផងគ្នាថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃចូរឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ តាមតម្លៃ[១] អាបត្តិនោះ ។

[៤៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈ

១ គឺតាមចំនួនថ្ងៃដែលបិទបាំងក្រោយបង្អស់ ។

ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៤៤២] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធាន-

ផ្ទៀងស្មាម្ខាងថ្វាយបង្គំបាទាពួកភិក្ខុចាស់ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលី ឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបានត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤២] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំង ទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិ នោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស

បរិវាសំ ទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហាស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដង្វិត) ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ការឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃបានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ហើយ ការឱ្យសមោធានបរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសទានំ

[៤៤៣] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ទ្វេ អាបត្តិយោ ទ្វីហប្បដិច្ឆន្នាយោ[១] តិស្សោ អាបត្តិយោ តីហប្បដិច្ឆន្នាយោ ចតស្សោ អាបត្តិយោ ចតូហប្បដិច្ឆន្នាយោ បញ្ច អាបត្តិយោ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយោ ឆ អាបត្តិយោ ឆាហប្បដិច្ឆន្នាយោ សត្ត អាបត្តិយោ សត្តាហប្បដិច្ឆន្នាយោ អដ្ឋ អាបត្តិយោ អដ្ឋាហប្បដិច្ឆន្នាយោ នវ អាបត្តិយោ នវាហប្បដិច្ឆន្នាយោ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

១ ឱ. ទ្វីហប្បដិច្ឆន្នា ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យសមោធានបរិវាសតាមតម្លៃអាបត្តិ

[៤៤៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ២ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៣ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៤ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៥ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៦ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៧ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៨ បិទ-បាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៩ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃ ចូរឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។

[៤៤៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ។ បេ ។ ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សម្ពហុ-លា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសា-ហប្បដិច្ឆន្នាយោ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិ-តព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៤៤៥] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នា-មោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស

[៤៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ។ បេ ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលខ្ញុំបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៥] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ

៣៤១

បត្តកាលំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។

បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ដៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ (ដង្ស៊ត) ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ការឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។

តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ជិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៤៦] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ

ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃបានឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ (ការឱ្យសមោធានបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៤៦] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាស (បរិវាស ២ ខែ) នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ

៣៤៣

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេមាសបរិវាសយាចនា

ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទ-បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយអាត្មាអញ ក៏បានសូមទ្វេ-មាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ កាលបើអាត្មាអញកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាប ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំ

ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អដាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អដាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតុ ។

នោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទេ្វមាសបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ បានសូមទេ្វមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទេ្វ-មាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទេ្វមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យទេ្វមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេមាសបរិវាសទានំ

[៤៤៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ។ បេ ។ ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កាមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យទ្វេមាសបរិវាស

[៤២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ។ បេ ។ រួចពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាស-បរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ

ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិ-វាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសប-រិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-ចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៤៤៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញា-បេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមា-សប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សា

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាស-បរិវាស ដល់ខ្ញុំ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ

៣៤៧

អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អជាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឱ្យទ្វេមាសបរិវាស

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេ-មាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលអាត្មាអញ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមា-សបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ នេះ ជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ

សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ ។

(ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា

តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តទុបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលអាត្មាអញ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាស-បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ការឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយ (ការឱ្យនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៤៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ

[៤៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេ-មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-ចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាស-ប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តទុបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

[៤៩០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ អាបត្តឹ ជានាតិ ឯកំ អាបត្តឹ ន ជានាតិ ។ សោ សង្ឃំ យំ អាបត្តឹ ជានាតិ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមា-សបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-វសន្តោ ឥតរម្បិ អាបត្តឹ ជានាតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្ប-

កាលដែលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្រមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្រមាស-បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្រមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) ដឹងអាបត្តិ ១ មិនដឹងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្រមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្រមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ

ដិច្ឆន្នាយោ ឯកាំ អាបត្តឹ ជានឹ ឯកាំ អាបត្តឹ ន ជានឹ សោហំ សង្ឃំ យំ អាបត្តឹ ជានឹ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមា-សប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរំបិ អាបត្តឹ ជានាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសប-រិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តទុបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

[៤៥១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកាំ អា-បត្តឹ សរតិ ឯកាំ អាបត្តឹ ន សរតិ ។ សោ សង្ឃំ យំ អាបត្តឹ សរតិ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។

តែបានដឹងអាបត្តិ ១ មិនបានដឹងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញនោះ ដឹងអាបត្តិណា ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) រលឹកបានតែអាបត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀតរលឹកមិនបាន ។ ភិក្ខុនោះរលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ អាបត្តឹ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ អាបត្តឹ សរឹ ឯកំ អាបត្តឹ ន សរឹ សោហំ សង្ឃំ យំ អាបត្តឹ សរឹ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ អាបត្តឹ សរាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តទុបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

[៤៥២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ ឯកាយ អាបត្តិយា

ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញរលឹកបានតែអាបត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀតរលឹកមិនបាន អាត្មាអញនោះ រលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្ស័យទេ សង្ស័យ

វេមតិកោ ។ សោ សង្ឃំ យាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ ហោតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ ឯកាយ អាបត្តិយា វេមតិកោ សោហំ សង្ឃំ យាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។

តែក្នុងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ឥតមានសង្ស័យទេ សង្ស័យតែក្នុងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញឥតមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀតដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

តស្ស សង្ឃោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តទុបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

[៤៩៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ ជានប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អជានប្បដិច្ឆន្នា ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ ជានប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អជានប្បដិច្ឆន្នា សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ

សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាស-បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទ-បាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុស្សូត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរអែង និងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែអាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ ដឹងហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ មិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ

យាចី តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ ជានប្បដិច្ឆន្នា ធម្មិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ ធម្មតា រូហតិ យា ច ខ្វាយំ អាវុសោ អាបត្តិ អជានប្បដិច្ឆន្នា អធម្មិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ អធម្មតា ន រូហតិ ឯកិស្សា[១] អាវុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៤៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ សរមានប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អសរមានប្បដិច្ឆន្នា ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ

១ មរម្មបោត្ថកេ ឯកិស្សាតិ បាឋោ អាគតោ ។

ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទបាំងទុកការឱ្យបរិវាស ចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៤៥៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សូត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់

៣៤៧

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តារហោ

បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ សមានប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អសមានប្បដិច្ឆន្នា សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ សមានប្បដិច្ឆន្នា ធម្មិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ ធម្មតា រុហតិ យា ច ខ្វាយំ អាវុសោ អាបត្តិ អសមានប្បដិច្ឆន្នា អធម្មិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ អធម្មតា ន រុហតិ ឯតិស្សា អាវុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

មាតិកា ជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរអែង និងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះ សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនោះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ រលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ (ឥឡូវនេះ) ភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៤៩៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ ជានាតិ ឯកា អាបត្តិ នជានាតិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ ជានាតិ ឯកា អាបត្តិ នជានាតិ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ

[៤៥៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទ-បាំងទុក ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាស-បរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុ-ស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរអែង និងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះ សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាស-បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំង ២ ខែ

តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ និព្វេមតិកប្បដិច្ឆន្នា ជម្មិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ ជម្មតា រូហាតិ យា ច ខ្វាយំ អាវុសោ អាបត្តិ វេមតិកប្បដិច្ឆន្នា អជម្មិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ អជម្មតា ន រូហាតិ ឯតិស្សា អាវុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៥៦] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ទ្វេមា-សប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នា-យោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯក-មាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ

សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុគ្មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោម្យ៉ាងទៀត អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

[៤៥៦] សម័យនោះ ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាស (បរិវាស ១ ខែ) នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាស

ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ[១] យាចេយ្យន្តិ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ ខោ អាវុសោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ

១ ឱ. ឥតរម្បិ មាសំ បរិវាសំ ។

បាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-បាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំង-ឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯក-មាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មាសបរិវាសោ ទាតព្វោ

សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតុ ។

ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-បាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបានបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

[៤៩៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ជាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នា-យោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេ-សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនា-ហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមា-សបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-បរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ

[៤៥៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៤៩៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។

ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-បាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៥៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទ-បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ

សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯកមាស-បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមមាស-បរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះមកសូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះ

ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាស-
បរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស
ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យា-
ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ
ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស
បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ
តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ
សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-
បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ

អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិ-វាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ-បាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះ-រិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរស្សបិ មាសបរិវាសស្ស[១] ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរោបិ មាសបរិវាសោ[២] ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

---

១ ឱរោបិយបោត្ថកេ ឥតរម្បិ មាសំ បរិវាសស្សាតិ បាឋោ អាគតោ ។ ២ ឱ. ឥតរម្បិ មាសំ បរិវាសោតិ បាឋោ អាគតោ ។

សង្ឃក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះមកសូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កិរិយាឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ (ការឱ្យមាសបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៩៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កាមិ[១] អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-

---

១ ឱ. ឱក្កមតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ

[៤៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញបានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទ-បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្មាសបាបក៏ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯក-មាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងពីរ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យឯកមាសបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២

បរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

[៤៦០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ ជានាតិ ឯកំ មាសំ ន ជានាតិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានាតិ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានាតិ តំ មាសំ បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ ជានាតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ ជានឹ ឯកំ មាសំ ន ជានឹ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ

ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្មាសបាបក៏ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាស-បរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែ) ភិក្ខុនោះដឹង ១ ខែ មិនដឹង ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះដឹងខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹងខែណា សង្ឃ ក៏ឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹង ១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែថា) បានដឹង ១ ខែ មិនបានដឹង ១ ខែ អាត្មាអញនោះបានដឹងខែណា ក៏សូមបរិវាស ១ ខែនោះ

អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានឹ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានឹ តំ មាសំ បរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ ជានាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

[៤៦១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ សរតិ ឯកំ មាសំ ន សរតិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរតិ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរតិ តំ មាសំ បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ

នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញបានដឹងខែណា សង្ឃបានឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹងខែ ១ ទៀត បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ខែទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹកមិនឃើញ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះ នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុរលឹកឃើញខែណា សង្ឃក៏ឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ

មាសំ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នា-យោ ឯកំ មាសំ សរឹ ឯកំ មាសំ ន សរឹ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរឹ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរឹ តំ មាសំ បរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ សរាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មា-សបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

[៤៦២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ និព្វេមតិកោ ឯកំ មាសំ វេមតិកោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ

១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែ) បានរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹកមិនឃើញ ១ ខែ អាត្មាអញនោះ រលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ រលឹកឃើញខែណា សង្ឃក៏បានឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ ១ ខែទៀត បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឱ្យបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា

៣៧១

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា

តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ តំ មាសំ បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ និព្វេមតិកោ ហោតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ និព្វេមតិកោ ឯកំ មាសំ វេមតិកោ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ តំ មាសំ បរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ និព្វេមតិកោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមា-សប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

ក៏សូមបរិវាសខែនោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា សង្ឃក៏ឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងខែ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះ ដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ អាត្មាអញនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា សង្ឃក៏ឱ្យបរិវាសខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងខែ ១ ទៀត បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឱ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

[៤៦៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ ជានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អជានប្បដិច្ឆន្នោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ ជានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អជានប្បដិច្ឆន្នោ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។

[៤៦៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទេ្វមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យទេ្វមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្ដីខ្មាសបាប មានសេចក្ដីរអែង មានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះ សួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ ដឹងហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ មិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទេ្វមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទេ្វមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។

សោ ឯវំ វទេតិ យ្វាយំ អាវុសោ មាសោ ជានប្បដិច្ឆន្នោ ជម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ ជម្មតា រូហតិ យោ ច ខ្វាយំ អាវុសោ មាសោ អជានប្បដិច្ឆន្នោ អជម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ អជម្មតា ន រូហតិ ឯតស្ស[១] អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៦៤] ឥជ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ សរមានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អសរមានប្បដិច្ឆន្នោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ជម្មជរោ វិនយជរោ មាតិកាជរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេជាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ

១ មរម្មបោត្ថកេ ឯកស្សាតិ បាឋោ អាគតោ ។

ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ សួរយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ខែណាដែលភិក្ខុដឹង ហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នៃអាវុសោម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុមិនដឹង ហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ នៃអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត តែ ១ ខែនេះឯង ។

[៤៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ រលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះរលឹកមិនឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្រមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យទ្រមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរអែង មានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏សួរយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ភិក្ខុនេះ

ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមា-សប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ សរមានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អសរមានប្បដិច្ឆន្នោ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមា-សបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យ្វាយំ អាវុសោ មាសោ សរមានប្បដិច្ឆន្នោ ធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ ធម្មតា រូហតិ យោ ច ខ្វាយំ អាវុសោ មាសោ អសរមានប្បដិច្ឆន្នោ អធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ អធម្មតា ន រូហតិ ឯតស្ស អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៦៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ និព្វេមតិកប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ វេមតិក-ប្បដិច្ឆន្នោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ តស្ស ទ្វិន្នំ

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ រលឹកមិនឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នៃអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ខែណាដែលភិក្ខុរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែ នោះឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នៃអាវុសោម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុនោះ រលឹកមិនឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវ-ធម៌ នៃអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តតែ ១ ខែនេះឯង ។

[៤៦៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ គ្មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ

៣៧៤

អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិ-តោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ និព្វេមតិកប្ប-ដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ វេមតិកប្បដិច្ឆន្នោ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-ចិ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យ្វាយំ អាវុសោ មាសោ និព្វេមតិកប្បដិច្ឆន្នោ ធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ ធម្មតា រូហតិ យោ ច ខ្វាយំ អាវុសោ មាសោ វេមតិកប្បដិច្ឆន្នោ

ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ជាពហុស្សូត ចេះចាំក្នុងគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឆ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរអែង និងមានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏សួរយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះ មិនមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ខែណាដែលភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នែអាវុសោម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុក

អជ្ជិកាំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសជាតំ អជ្ជតា ន រូហ-តិ ឯតស្ស អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៤៦៦] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ។ សោ[១] អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិ-យន្តេ វេមតិកោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្ត-បរិវាសំ ទេតុ ។

---

១ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ សោសទ្ទោ ន ទិស្សតិ ។

ការឱ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ នែអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តតែ ១ ខែនេះឯង ។

[៤៦៦] *សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាច្រើន*[១] *។ ភិក្ខុនោះ មិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មាន សេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់ រាត្រី ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិន ដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញ ទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស*[២] (*បរិវាស មានសេចក្តីស្អាតជាទីបំផុត*) *ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។*

---

១ ទីនេះសំដៅយកតែត្រឹមអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ៣ ។ ២ បរិវាសមានបរិសុទ្ធិជាទីបំផុតនោះ ប្រៀបដូចជាភិក្ខុមួយរូបបួសបាន ៧ ខែ, តែ ៣ ខែខាងដើមភិក្ខុនោះនឹកឃើញថា ខ្លួនបរិសុទ្ធ ឥតមានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស, ៤ ខែខាងចុងភិក្ខុនោះដឹងខ្លះ សង្ស័យខ្លះ ថា ខ្លួនមិនបរិសុទ្ធ តែមិនដឹងកំណត់អាបត្តិនិងកំណត់រាត្រីជាដើម ត្រូវធ្វើបរិវាស ៤ ខែ គឺរាប់ថ្ងៃឱ្យទាល់នឹងថ្ងៃដែល បរិសុទ្ធ ហៅថា សុទ្ធន្តបរិវាស ។

[៤៦៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៤៦៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ តាសំ

[៤៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង សំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងទីកំណត់រាត្រី បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមសុទ្ធន្តបរិវាស នឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៦៨] ត្រូវភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធន្តបរិវាសនឹងសង្ឃ

អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធន្តបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ការឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សុទ្ធន្តបរិវាស សង្ឃបានឱ្យ ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះហើយ (ការឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ

[៤៦៩] ឯវញ្ច[1] ខោ ភិក្ខវេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ ឯវំ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ កថញ្ច ភិក្ខវេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ

១ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ ចសទ្ទោ ន ទិស្សតិ ។

[៤៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដូចម្ដេចខ្លះ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ហើយសង្ឃត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័យតែត្រង់ទីកំណត់រាត្រី ហើយសង្ឃក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ

វត្ថុបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ វត្ថុបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ វត្ថុបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ វត្ថុបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ វត្ថុបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ វត្ថុបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ វត្ថុបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ វត្ថុបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខវេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

តែរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឃ ក៏ឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឃក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឃ ក៏ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្ត-បរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាសយ៉ាងនេះឯង ។

៣៨១

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ

[៤៧០] កថញ្ច ភិក្ខវេ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខវេ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។

បរិវាសោ និដ្ឋិតោ ។

[៤៧១] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ វិព្ភមិ ។ សោ បុន បច្ចាគន្ត្វា ភិក្ខូ ឧបសម្បទំ យាចិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សុទ្ធន្តបរិវាស

[៤៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសដូចម្តេច ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រី មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃ ត្រូវឱ្យបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏ត្រូវឱ្យបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងតែទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញតែទីកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ មិនសង្ស័យតែត្រង់ទីកំណត់រាត្រី សង្ឃ ក៏ត្រូវឱ្យបរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឱ្យបរិវាសយ៉ាងនេះឯង ។

ចប់ បរិវាស ។

[៤៧១] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ បុរសនោះ បានត្រឡប់មកសូមឧបសម្បទា នឹងភិក្ខុទាំងឡាយវិញ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

[៤៧២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

[៤៧៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ សាមណេរោ ហោតិ ។ សាមណេរស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

[៤៧២] ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់បុគ្គល ដែលសឹកចេញទៅហើយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការដែលឱ្យបរិវាសអំពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាស ដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ក៏ប្ដេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាស របស់សាមណេរនោះ ក៏មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើសាមណេរនោះ មកបួសជាភិក្ខុវិញ ការដែលឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឧម្មត្តកាទីនំ បរិវាសោ ន រុហតិ

[៤៧៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ ឧម្មត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រុហតិ ។ សោ ចេ បុន អនុម្មត្តកោ ហោតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

[៤៧៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ ខិត្តចិត្តស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រុហតិ ។ សោ ចេ បុន អខិត្តចិត្តោ ហោតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

[៤៧៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ វេទនដ្ដស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រុហតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ បរិវាសរបស់ភិក្ខុឆ្កួតជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង

[៤៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយក៏ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលឆ្កួត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ បាត់ឆ្កួតទៅវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ក៏មានចិត្តរវើរវាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានចិត្តរវើរវាយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ បាត់រវើរវាយចិត្តទៅវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុនោះ បាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយក៏មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។

សោ ចេ បុន អវេធនដ្ឋោ ហោតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

[៤៧៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

[៤៧៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ

បើភិក្ខុនោះ ត្រឡប់ជាឥតមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបាន ឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្ម (បានឱ្យលាទោសចេញ) វិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុ ដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាស

បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

[៤៧៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ ធាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

[៤៨០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្ស-នារហោ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ មូលាយ បដិ-កស្សនា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស

ពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ស្រាប់តែសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរនឹងទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ការទាញបុគ្គលដែលសឹកចេញទៅ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ

តនេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

[៤៨១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សនារហោ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តនេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

[៤៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដែលគួរនឹងទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរវិញ ។ បេ ។ ក៏ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ការទាញភិក្ខុ ដែលសង្ឃលើកវត្តមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានលួតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ ឯភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិព្ភន្តកាទីនំ មានត្តចរិយា ន រូហតិ

[៤៨២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ មានត្តទានំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤៨៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ មានត្តទានំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។

[៤៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត ហើយ ក៏ត្រឡប់ជាសឹកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឱ្យមានត្តដល់បុគ្គលដែលសឹកចេញ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុនោះនៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត ហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរវិញ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានសំដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុ ដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសា-រណកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។

យោ បរិភាសោ ជិន្នោ សុជិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុប-
រិវុត្ថោ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ មានត្តំ ជាតព្វំ ។

[៤៨៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ
វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ មានត្តចរិយា ន រូហតិ ។
សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវា-
សទានំ ។ យោ បរិភាសោ ជិន្នោ សុជិន្នោ ។ យោ
បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ជិន្នំ សុជិន្នំ ។ យំ
មានត្តំ ចិណ្ណំ សុចិណ្ណំ ។ អវសេសំ ចរិតព្វំ ។

[៤៨៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ
សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិ-
យា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ ចាបិកាយ

បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤៨៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តហើយក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញទៅ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ មានត្តដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

[៤៨៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តហើយក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត

ជិឌ្ឍិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ មានត្តចរិយា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ទិន្នំ សុទិន្នំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ណំ សុ-ចិណ្ណំ ។ អវសេសំ ចរិតព្វំ ។

[៤៨៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរវត្ថុ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ អញ្ញានំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ទិន្នំ សុទិន្នំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ណំ សុចិណ្ណំ ។ សោ ភិក្ខុ អព្ភេតព្វោ ។

ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលសង្ឃបានឱ្យរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ មានត្តដែលសល់នៅ ភិក្ខុនោះ ត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

[៤៨៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្មហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ ។ មានត្តណាដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា ប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវឱ្យអព្ភានកម្មចុះ ។

[៤៨៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរហោ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិត្តកោ ហោតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ អញ្ញាតំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ទិន្នំ សុទិន្នំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ណំ សុចិណ្ណំ ។ សោ ភិក្ខុ អព្ភេតព្វោ ។

ចត្តាឡីសកំ សមត្តំ ។

[៤៨៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-មាណាយោ[១] អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

១ ឱ. បរិមាណា ។

[៤៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្មហើយ ក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឱ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវឱ្យអព្ភានកម្មចុះ ។

ចប់វារៈចំនួន ៤០ ។

[៤៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិញ ។

៣៩១

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

[៤៨៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិ-មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៩០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-មាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៩១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អ-បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

[៤៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤៩២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៩៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-រិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៩៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-មាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

[៤៩៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមា-

[៤៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤៩៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

ណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៩៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៩៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ ។ បេ ។

[៤៩៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ ។ បេ ។

[៤៩៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

គួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត ។ បេ ។

[៤៩៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ។ បេ ។

[៤៩៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤០០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរំ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-មាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-កស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤០១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរំ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមា-ណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តី-នំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤០២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរំ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-រិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

[៤០៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរំ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-រិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ

[៥០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់

បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នាដញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤០៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរបោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នាដញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤០៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរបោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

[៤០៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរបោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នាដញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤០៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញតរស្មា អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

ឆត្តឹសកំ សមត្តំ ។

[៤០៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤០៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភម-តិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បច្ឆិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាប-ដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ញានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

ចប់វារៈចំនួន ៣៦ ។

[៤០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះតែម្តងចុះ ។

[៤០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏បិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកខាងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ

[៥១០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥១១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិ-មស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥១២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ យា អា-បត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឱ្យមានត្ត

[៩១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៩១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៩១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ ហើយត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ខាងក្រោយ ក៏នៅតែមិនបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិ

ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ[១] អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤១៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤១៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ

១ ឱ. បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច ។

នោះដដែល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកង អាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុ នោះចុះ ។

[៥១៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិន បិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិន បានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួក អាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះ កងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹម ឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ តែអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មក បួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស)

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤១៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤១៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ

ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ឈ្មោះថា បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។

យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤១៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ

ស្គាល់អាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិដែលខ្លួនស្គាល់នោះទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤១៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងអាបត្តិ ដែលស្គាល់នោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤១៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤១៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ

(ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅ ហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិ ដែលស្គាល់នោះទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៥១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ

យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤២០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេតិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ

ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិ ដែលស្គាល់នោះទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៤២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទេ រលឹកមិន

បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤២១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

ឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៩២១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤២២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤២៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។

[៤២២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។

សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថា-បដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤២៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិ-យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ ឥតសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ឥតមានសង្ស័យនឹងអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ

និព្ពេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិំ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤២៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្ពេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិ-កោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្ពេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្ពេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេមតិ-កោ ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ ឥតមានសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ហើយក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតមានសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ឥតមានសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ

[៤២៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ បច្ឆិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤២៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឱ្យមានត្ត

[៤២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។

វិក្កមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យាសុ អាបត្តីសុ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤២៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ យថា ហេដ្ឋា តថា វិត្ថារេតព្វំ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ

ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្ដីសង្ស័យ តែត្រឡប់ជាបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៥២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ក៏ប្ដេជ្ញាខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ (សេចក្ដី) ខាងក្រោយយ៉ាងណា បណ្ឌិតគួរសម្ដែងសេចក្ដីនេះ ឱ្យពិស្ដារយ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ បេ ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា

វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ សោ បុន អវេទនដ្ដោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេ-មតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិ-យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិ-យោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ

ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ មានទុក្ខវេទនាគ្រប សង្កត់ ។ លុះភិក្ខុនោះ អស់ទុក្ខវេទនាគ្រប់សង្កត់ហើយ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងទុកទៅវិញ សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបាន បិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុកទៅវិញ សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែល មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តី សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស)ជាខាងក្រោយ ក៏មិន សង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិ ណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់ សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

មានត្តសតំ និដ្ឋិតំ[១] ។

[៤២៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អ-ប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-កស្សិតព្វោ ។

[៤៣០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-កស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

១ អយំ បាឋោ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុក ទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

ចប់ មានត្ត ១០០ ។

[៥២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញហើយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៥៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

៤១១

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

[៤៣១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៣២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៣៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

[៨៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញហើយ ក៏មិនបានបិទ-បាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៨៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុកហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៨៣៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះ

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៣៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៣៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា

ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួន

អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៣៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៣៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា

បិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឃ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់

អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៣៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន

អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបាន

ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៣៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

បិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៤១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ

[៥៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ បំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៤២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេសិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ ។

ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទ-បាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។

សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នា-
នញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធាន-
បរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៤៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ-
កច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ
យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេសិ យា
អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។
សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ
បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា
ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ
តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ ។ សោ
ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស
អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ
ទាតព្វោ ។

សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ឃើញពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

[៨៤៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយោ សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៨៤៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម

[៥៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបាន

តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆា- ទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេសិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៤៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯ- កច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អា- បត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧប- សម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេ- សិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ

បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៥៤៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តី-សុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧប-សម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិ-មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំង ទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទ-បាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិ-វាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យ ក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទ-បាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រ-ឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុក ពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយ មិនបានបិទ-បាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹង ពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុ នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៤៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៤៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា

[៥២៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៥២៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាន

អប្បដិច្ឆាទេត្វា សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នា- យោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ យថា បរិវាសំ វិត្ថារិតំ តថា វិត្ថារេតព្វំ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា- សុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេម- តិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ សោ បុន អវេទ- នដ្ដោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

បិទបាំងទុក ហើយប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ រឿងបរិវាសដែលឱ្យពិស្តារមកហើយ យ៉ាងណា បណ្ឌិតត្រូវឱ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ លុះភិក្ខុនោះ អស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ហើយ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកដដែល ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ

និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិ-
កោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ
ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ
ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ
យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា
អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ បេ ។
យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា
អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិ-
យោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ
បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ
បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិ-
មាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៩០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ ។ បេ ។

ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយ មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៩៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត ។ បេ ។

[៤៤១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ ។ បេ ។

[៤៤២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ មានត្តារហោ ច មានត្តចារី ច អព្ភានារហោ ច យថា ចារិវាសិកោ វិត្ថារិតោ ឯវំ វិត្ថារេតព្វោ[១] ។

[៤៤៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ

១ ឱ. យថា បរិវាសំ តថា វិត្ថារេតព្វំ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ប្រព្រឹត្តមានត្ត និងគួរដល់អព្ភានកម្ម

[៥៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រ-ព្រឹត្តមានត្ត ។ បេ ។

[៥៥២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភា-នកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបាន បិទបាំងទុក ហើយសឹកចេញទៅ ។ បេ ។ យើងបានសម្តែងអំពីភិក្ខុដែល នៅបរិវាស ឱ្យពិស្តារហើយយ៉ាងណា ចំណែកភិក្ខុ ដែលគួរដល់មានត្ត ប្រ-ព្រឹត្តមានត្ត និងគួរដល់អព្ភាន បណ្ឌិតគប្បីឱ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។

[៥៥៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភា-នកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទ-បាំងទុក ហើយប្តេជ្ញាខ្លួនជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងខ្លះ មិនបានបិទបាំងខ្លះ ។ បេ ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួក ខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួក

ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ សោ បុន អវេទនដ្ដោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិ-កោ ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេ-មតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆា-ទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ

អាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ភិក្ខុនោះ លុះអស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ នឹងពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយ មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន

๔๒๗

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ភេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ភេមតិកោ ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៤៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ ឯកនាមា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ នានានាមា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ សភាគា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ វិសភាគា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ វវត្ថិតា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ សម្ភិន្នា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។

(ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយ មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទ-បាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងរាប់បាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុកក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះតែមួយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះផ្សេងគ្នាហើយ មិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានចំណែកស្មើគ្នាហើយ មិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានចំណែកខុសគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិ ដែលកំណត់បាន (មិនច្រឡូកច្រឡំ) ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិដែលច្រឡូកច្រឡំគ្នាហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។

[៥៥៥] ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥៥៦] ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សង្ឃាទិសេសេ វេមតិកា ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥៥៧] ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សង្ឃាទិសេសេ មិស្សកទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ

[៥៥៥] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ យល់ឃើញអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន តែភិក្ខុមួយរូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុមួយរូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៦] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះ សម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៧] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំ[១] គ្នា តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា

១ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែលច្រឡូកច្រឡំដោយលហុកាបត្តិមានថុល្លច្ច័យជាដើម (អដ្ឋកថា) ។

សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥៥៨] ទ្វេ ភិក្ខូ មិស្សកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ មិស្សកេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេ-សាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥៥៩] ទ្វេ ភិក្ខូ មិស្សកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ មិស្ស-កេ មិស្សកទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

បិទបាំងទុកត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ម្យ៉ាង ទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៨] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេស តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៥៩] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះក៏មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ថា ជាអាបត្តិប្រឡូក-ប្រឡំគ្នាមែន តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៤៦០] ទេ្វ ភិក្ខូ សុទ្ធកាំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សុទ្ធ-កេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ ឧភោបិ យថាធម្មំ ការាបេតព្វា ។

[៤៦១] ទេ្វ ភិក្ខូ សុទ្ធកាំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សុទ្ធ-កេ សុទ្ធកទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ ឧភោបិ យថាធម្មំ ការាបេតព្វា ។

[៤៦២] ទេ្វ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯ-កស្ស ហោតិ អារោចេស្សាមីតិ ។ ឯកស្ស ហោតិ នារោចេស្សាមីតិ ។ សោ បឋមម្បិ យាមំ ឆាទេតិ ទុតិ-យម្បិ យាមំ ឆាទេតិ តតិយម្បិ យាមំ ឆាទេតិ ឧដ្ឋិ-តេ[១] អរុណេ ឆន្នា ហោតិ អាបត្តិ ។ យោ ឆាទេតិ

១ ឧទ្ធស្តេតិបាឋោ ទិស្សតិ ។ ឱរោបិយរាមញ្ញបោត្ថកេសុ បន ឧទ្ធតេតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។

[៥៦០] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវសុទ្ធកាបត្តិ[១] ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្ដីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិ ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទៅវិញ ។ តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក ត្រូវវិនយធរ ឱ្យភិក្ខុនោះសម្ដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ម្យ៉ាងទៀត វិនយធរត្រូវឱ្យភិក្ខុទាំងពីររូបធ្វើតាមធម៌ (សម្ដែងអាបត្តិនោះ ៗ ចេញ) ។

[៥៦១] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវសុទ្ធកាបត្តិ ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្ដីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិ ថា ជាសុទ្ធកាបត្តិមែន តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀត មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក វិនយធរត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះសម្ដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិនយធរត្រូវឱ្យភិក្ខុពីររូបធ្វើតាមធម៌ ។

[៥៦២] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្ដីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន តែភិក្ខុ ១ រូបគិតថា នឹងប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុ ១ រូបទៀតគិតថា នឹងមិនប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុក អស់យាមជាបឋមផង បិទបាំងទុកអស់យាមជាគម្រប់ពីរផង បិទបាំងទុកអស់យាម ជាគម្រប់បីផង លុះអរុណរះឡើងហើយ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា បិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិនយធរ

---

១ ពួកលហុកាបត្តិ មានថុល្លច្ច័យជាដើម ហៅថាសុទ្ធកាបត្តិ (អដ្ឋកថា) ។

សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥៦៣] ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ តេ គច្ឆន្តិ អារោចេស្សាមាតិ ។ ឯកស្ស អន្តរាមគ្គេ មក្ខធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន អារោចេស្សាមីតិ ។ សោ បឋមម្បិ យាមំ ឆាទេតិ ទុតិយម្បិ យាមំ ឆាទេតិ តតិយម្បិ យាមំ ឆាទេតិ ឧដ្ឋិតេ អរុណេ ឆន្នា ហោតិ អាបត្តិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៥៦៤] ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ។ តេ ឧម្មត្តកា ហោន្តិ ។ តេ បច្ឆា អនុម្មត្តកា ហុត្វា

ត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ សម្ដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយ សឹមឱ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប ។

[៥៦៣] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្ដីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ភិក្ខុទាំងនោះដើរទៅ ក៏គិតគ្នាថា នឹងប្រាប់គេ ។ ដល់ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ភិក្ខុ ១ រូប ក៏មានសភាវៈបិទបាំងកើតឡើងថា នឹងមិនប្រាប់គេទៅវិញ ។ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងអស់យាម ជាបឋមផង បិទបាំងអស់យាម ជាគម្រប់ពីរផង បិទបាំងអស់យាម ជាគម្រប់បីផង លុះអរុណរះឡើងហើយ ក៏ឈ្មោះថា បិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិនយធរត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះសម្ដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយ សឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦៤] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្ដីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ លុះកាលខាងក្រោយ

ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤៦៥] ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ ចាតិមោក្ខេ ឧទ្ទិស្សមានេ ឯវំ វទេន្តិ ឥទានេវ ខោ មយំ ជានាម អយម្បិ កិរ ធម្មោ សុត្តាគតោ សុត្តបរិយាបន្នោ អន្វឌ្ឍមាសំ ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតីតិ ។ តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ។ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤៦៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ

ភិក្ខុទាំងនោះ ជាពីធ្ងួតវិញ តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀត មិនបាន បិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ សម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦៥] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ កាលបើសង្ឃកំពុងសម្តែងបាតិមោក្ខ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះ យើងដឹងប្រាកដថា ធម៌នេះឯងមកហើយក្នុងសុត្តៈ (មាតិកា) រាប់បញ្ចូលក្នុងសុត្តៈ តែងមកកាន់ឧទ្ទេសរាល់ ៗ កន្លះខែ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថា ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ។ តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបទៀត មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក វិនយធរត្រូវឱ្យភិក្ខុនោះ សម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឱ្យមានត្ត ដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៥៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ[១] អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៦៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស

១ ឱ. បរិមាណា ។

ចំណែកខុសគ្នាខ្វះ កំណត់បាន (មិនប្រឡូកប្រឡំ) ខ្វះ ប្រឡូកប្រឡំខ្វះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភាន ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្វះ រាប់មិនបានខ្វះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្វះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្វះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្វះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្វះ កំណត់បានខ្វះ ប្រឡូកប្រឡំខ្វះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏

សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិ-កស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៥៦៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ សភាគាបិ វិសភាគាបិ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-វសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ

ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ហើយធ្វើអព្ភាន ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៩៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ-បិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៦៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ សភាគាបិ វិសភាគាបិ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ

គួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានកម្ម ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៤៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ

ឆម្មិកេន កាម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ឆម្មេន ស-
មោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆម្មេន មានត្តំ ទេតិ អឆម្មេន
អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៧០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ
អបរិមាណាម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភា-
គម្បិ វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ
តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។
សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ ប-
ដិកស្សតិ ឆម្មិកេន កាម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន
ឆម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អឆម្មេន មានត្តំ ទេតិ
អឆម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ
តាហិ អាបត្តីហិ ។

ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រទ្បូកប្រទ្បំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្ត មិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ

[៥៧១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ សភាគាបិ វិសភាគាបិ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៥៧២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ សភាគាបិ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ

[៥៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោ-ធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៥៧៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៧៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស

អញ្ញា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អញ្ញា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អញ្ញា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិ-សុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៧៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អញ្ញា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជ-តិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អញ្ញា អាបត្តីនំ

ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៩៧៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមការទាញ

មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

មូលាយ អវិសុទ្ធិនវកំ[១] និដ្ឋិតំ ។

[៤៧៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ។ បេ ។ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ

១ ឱ. មូលាវិសុទ្ធិនវកំ ។ ម. សមូលាវិសុទ្ធិនវកំ ។

មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឱ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

ចប់វារៈ ៩ នៃការមិនបរិសុទ្ធ ដោយមូលាបត្តិ ។

[៤៧៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ

សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៧៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ។ បេ ។ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ

សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម

បដិកស្សតិ ឧម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ឧម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ឧម្មេន មានត្តំ ទេតិ ឧម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៧៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ។ បេ ។ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ

ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៩៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ

ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

មូលាយ វិសុទ្ធិនវកំ[១] និដ្ឋិតំ ។

[៤៧៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ។ បេ ។ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ

១ ឱរោបិយមរម្មបោត្ថកេសុ ឥទំ វិសុទ្ធិនវកំ ន ទិស្សតិ ។

ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោ-ធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

ចប់ វារៈ ៩ នៃការបរិសុទ្ធ ដោយមូលាបត្តិ ។

[៩៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទ-បាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ

បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេ-សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នា-យោ ។ សោ តស្មឹ[១] ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ[២] អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិ-យោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ។ បេ ។ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិ-កស្សិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវ-សាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា

១ តស្សំ ។ ២ ឱ. ម. បុរិមានំ អាបត្តីនំ ។

សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃ ក៏ទាញអាត្មាអញនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ អាត្មាអញនោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ

អាបត្តិយោ អាបជ្ជី បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ សោហំ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិ-យោ សរាមិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អ-បរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចេយ្យំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភា-នន្តិ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភា-នំ ។ តំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អ-បរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

មានចំនួនគួររាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ហើយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាស ឱ្យត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តដោយត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានដោយត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាស ដោយត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តដោយត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានដោយត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ដោយត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៤៧៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ។ បេ ។ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិកេន ការម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ ។

[៥៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួររាប់បាន ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។

៤៤៧

តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ។ បេ ។ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ

ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ បានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃ ក៏ទាញអាត្មាអញនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញនោះ ក៏សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ជាអាបត្តិរាប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ

យាចេយ្យំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភា- នន្តិ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភានន្តិ ។ តំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តី- នញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារ- ហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៨០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ សភាគាបិ

នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃបានទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ ។ បេ ។ ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៨១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ។ បេ ។ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនរាប់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស

សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិ-មាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិ-វាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ ។ បេ ។ ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៨២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាម្បិ អបរិមាណាម្បិ ។ បេ ។ វេត្តិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-វសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ

នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឃក៏ឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ

៤៥១

អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នា-
យោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិ-
កស្សតិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន
អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ
មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ-
យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ
បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអា-
បត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា
អាបត្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមា-
ណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ ។ បេ ។ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ
សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចឹ
តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិ-
វាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោបិ

សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឱ្យសមោធានបរិវាស ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏បានឱ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ

អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ព-ហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណា-យោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ សោហំ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរា-មិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ យន្នូនា-ហំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរា-អាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចេយ្យំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភានន្តិ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អា-បត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ

រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមក ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃ ក៏ទាញអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញ ក៏សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌

ធម្មេន អព្ភានំ ។ តំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៨៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ។ បេ ។ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ

សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏

អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ

ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម មិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-សេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធាន-បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏ឱ្យសមោធានបរិវាស ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ

តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសាមីតិ មញ្ញ-មានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នា-យោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ អបរា-អាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចេយ្យំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធាន-បរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភានន្តិ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភានំ ។

សង្ឃ ក៏ទាញអាត្មាអញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាស ក៏មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញនោះ ក៏សំគាល់ថាខ្លួននៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមា-នត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិ-វាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។

តំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរា-អាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តី-ហីតិ(១) ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកំ និដ្ឋិតំ តតិយំ ។

តស្សុទ្ទានំ

[៤៨៤] អប្បដិច្ឆន្នា ឯកាហា
ទ្វីហាតីហា ចតូហា ច
បញ្ចាហាបក្ខទសាធីនំ អាបត្តីនំ
មាសា ច មហាបរិសុទ្ធន្តោ ច
វិព្ភមន្តោ បរិមាណា(២)
ទ្វេ ភិក្ខូ តត្ថសញ្ញិនោ

១ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ អាគតបាឋោ ឥមិនា អសទិសោ ។ ញាតុំ ឥច្ឆន្តេន តានិ ទ្វេ បោត្ថកានិ ឱលោកេតព្វានិ ។ ២ ឱ. ម. បញ្ចាហា ច បក្ខទសានំ អាបត្តិមាហា មហាមុនិ ។ សុទ្ធន្តោ ច វិព្ភមន្តោ បរិមាណមុខំ ។

សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ ឱ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ឱ្យអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធ ចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

ចប់សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ជាគម្រប់បី ។

ឧទ្ទាននៃសមុច្ចយក្ខន្ធកៈនោះ គឺ

[៥៨៤] រឿងអប្បដិច្ឆន្នមានត្ត ១ រឿងឯកាហបរិវាស ១ រឿងទ្វីហតីហ - ចតូហ - បញ្ចាហបរិវាស ១ រឿងបក្ខបរិវាស ១ រឿងភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិ មានបិទបាំងទុកដរាបដល់ ១០ ថ្ងៃជាទីបំផុត ១ រឿងមាសបរិវាស ១ រឿងមហាបរិសុទ្ធន្តបរិវាស ១ រឿងភិក្ខុកំពុងនៅបរិវាសហើយសឹកចេញទៅ ១ រឿងភិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទាំងឡាយច្រើន ហើយរាប់បាន ១ រឿងភិក្ខុពីររូបសំគាល់ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនោះ ១

៤៨៧

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ឧទ្ទានគាថា

ទ្វេ វេមតិកា មិស្សកទិដ្ឋិនោ
មិស្សកាមិស្សកទិដ្ឋិនោ[១]
អសុទ្ធកេ វ ទិដ្ឋិនោ[២]
សុទ្ធទិដ្ឋិនោ តត្ថេវ ច
ឯកោ ឆាទេតិ ន ឆាទេតិ[៣]
អថ បក្កមិតេន ច
ឧម្មត្តកសេនញ្ញេវ[៤]
មូលដ្ឋារស វិសុទ្ធិតោ[៥]
អាចរិយានំ វិភជ្ជបទានំ
តម្ពបណ្ណិទីបបសាទកានំ
មហាវិហារវាសីនំ
វាចនា សទ្ធម្មដ្ឋិតិយាតិ ។

---

១ ឱ. អយំ បាឋោ ន ហោតិ ។ ២ ឱ. អសុទ្ធកេកទិដ្ឋិនោតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។ ៣ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ ន ឆាទេតីតិ បាឋោ ន ទិស្សតិ ។ ៤ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ អយំ ឯវសទ្ទោ នត្ថិ ។ ៥ ឱ. ម. មូលា បន្នរស វិសុទ្ធិតោ ។

រឿងភិក្ខុពីររូបសង្ស័យក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ១ រឿងភិក្ខុពីររូបមានសេចក្តីយល់ឃើញថា អាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ១ រឿងភិក្ខុពីររូប មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាថា អាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នាមែន ១ រឿងភិក្ខុពីររូបមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអសុទ្ធកាបត្តិ ១ រឿងភិក្ខុពីររូបមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិនោះថាជាសុទ្ធកាបត្តិមែន ហើយភិក្ខុមួយរូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុមួយរូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ១ រឿងភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយចៀសចេញទៅ ១ រឿងភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ១ រឿងភិក្ខុពីររូបនិយាយទៅនឹងសង្ឃដែលកំពុងសម្តែងបាតិមោក្ខ ១ រឿងសង្ឃទាញភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ១៨ វារ (៩ ជាអវិសុទ្ធិ) ៩ ជាវិសុទ្ធិ ១ ព្រះអាចារ្យទាំងឡាយមានប្រក្រតីនៅក្នុងមហាវិហារ ដែលមាននៅក្នុងតម្ពបណ្ណិទ្វីប (កោះលង្កា) ជាទីជ្រះថ្លា ជាអ្នកចែកនូវបទព្រះវិន័យ បានសម្តែង (សមុច្ចយក្ខន្ធកៈនេះ) ទុក ដើម្បីញុំាងព្រះសទ្ធម្ម គឺព្រះពុទ្ធសាសនាឱ្យតាំងនៅមាំមួន ជាអង្វែងទៅហោង ។

សង្ខឹកាចង្អុលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា លេខទំព័រ

កម្មក្ខន្ធកៈ

រឿងបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ១
ការទ្រង់បន្ទោសបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ៣
ការទ្រង់បន្ទោសនិងទ្រង់ឱ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ៥
(សង្ឃធ្វើ) តជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ៧
តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌ ១១
តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌ ១៥
ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក ១៩
តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ២៣
ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ២៥
រឿងសេយ្យសកភិក្ខុគួរដល់និយស្សកម្ម ២៩
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌ ៣៣
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌ ៣៧
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ .... ៤១
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក ៤៣
និយស្សកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ៤៥
និយស្សកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ៤៧
ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ៤៩
រឿងអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ គួរដល់បព្វាជនីយកម្ម ៥១
ការធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ៦៥
បព្វាជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌ ៦៩
បព្វាជនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌ ៧១

សន្ទឹកចង្អុលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	លេខទំព័រ
ការធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	៧៥
ការធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	៧៧
ការធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ	៨១
ការធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥	៨៣
ការរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម	៨៥
បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ	៨៧
បដិសារណីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	៩៩
បដិសារណីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១០១
វត្ត ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម	១០៥
វិធីញុំាងសុធម្មភិក្ខុមានអាយុឱ្យសូមខមាទោស	១០៧
បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	១១១
ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម	១១៣
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនឃើញអាបត្តិ	១១៥
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ឆន្នភិក្ខុ	១១៧
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	១១៩
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១២១
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	១២៥
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម	១២៧
ឆន្នភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ	១២៩
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	១៣១
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់	១៣៥
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម	១៣៩
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិ	១៤១
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	១៤៥

សង្ខេបចង្អុលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា　　　　លេខទំព័រ

ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌.................... ១៤៧
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣.................... ១៥១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម.................... ១៥៣
ឆន្នភិក្ខុគឺសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ.................... ១៥៥
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់.................... ១៥៧
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់.................... ១៥៩
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម.................... ១៦២
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ មានទិដ្ឋិអាក្រក់.................... ១៦៤
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ និយាយអំពីទោសរបស់កាម.................... ១៦៦
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់.................... ១៧០
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌.................... ១៧៣
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌.................... ១៧៦
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣.................... ១៧៩
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក.................... ១៨០
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់.................... ១៨៣
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់.................... ១៨៤
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់.................... ១៨៦
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម.................... ១៨៧
ឧទ្ទាននៃកម្មក្ខន្ធកៈ.................... ១៩០

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ

រឿងពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.................... ២០០
ការទ្រង់បញ្ញត្តិវត្តដល់ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.................... ២០១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.................... ២០៣
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.................... ២០៤

សង្ខឹកាចង្អុលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា លេខទំព័រ

វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.. ២១១
រឿងព្រះឧបាលិក្រាបបង្គំទូលសួរពីការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុ............................ ២១២
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស.. ២១៣
រឿងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ.. ២១៤
វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ.. ២១៦
វត្តរបស់មានត្តារហភិក្ខុ.. ២២២
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ត.. ២៣០
វត្តរបស់អព្ភានារហភិក្ខុ.. ២៤០
ឧទ្ទាននៃបារិវាសិកក្ខន្ធកៈ.. ២៤៥

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ

រឿងឧទាយិត្រូវអាបត្តិឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ.. ២៤៨
ការឱ្យមានត្ត ២៤៩
ការសូមអព្ភាន.. ២៥៣
អព្ភានកម្ម.. ២៥៤
ការឱ្យឯកាហបរិវាស.. ២៥៧
ការឱ្យមានត្ត... ២៦១
ការសូមអព្ភានកម្ម.. ២៦៥
អព្ភានកម្ម.. ២៦៧
ការសូមបញ្ហាហបរិវាស.. ២៧១
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា.. ២៧៣
មូលាយបដិកស្សនា.. ២៧៥
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា.. ២៧៩
មូលាយបដិកស្សនា.. ២៨១

សន្ទឹកចង្អុលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា លេខទំព័រ

ការសូមមានត្ត.. ២៨៥
ការឱ្យមានត្ត.. ២៨៧
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា.. ២៩១
មូលាយបដិកស្សនា.. ២៩៣
ការសូមមានត្ត.. ២៩៧
ការឱ្យមានត្ត.. ២៩៩
ការសូមអព្ភានកម្ម.. ៣០៣
អព្ភានកម្ម.. ៣០៦
ការសូមបក្ខបរិវាស.. ៣០៩
ការឱ្យបក្ខបរិវាស.. ៣១០
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា.. ៣១៣
មូលាយបដិកស្សនា.. ៣១៤
ការឱ្យសមោធានបរិវាស.. ៣១៧
ការឱ្យមានត្ត.. ៣២២
មូលាយបដិកស្សនា.. ៣២៥
ការសូមអព្ភានកម្ម.. ៣២៦
អព្ភានកម្ម.. ៣៣១
ការឱ្យសមោធានបរិវាសតាមតម្លៃអាបត្តិ.. ៣៣៦
ការសូមទ្វេមាសបរិវាស.. ៣៤២
ការឱ្យទ្វេមាសបរិវាស.. ៣៤៥
ត្រូវ (ភិក្ខុនោះ) នៅបរិវាសពីរខែ.. ៣៤៩
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ.. ៣៥១
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត.. ៣៥៥
សង្ឃត្រូវឱ្យមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុ.. ៣៥៩

សង្ខិកាចង្អុលប្រាប់មាតិកា

មាតិកា លេខទំព័រ

សង្ឃត្រូវឱ្យមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុ........ ៣៦១
ការឱ្យមាសបរិវាស........ ៣៦៣
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ........ ៣៦៧
ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាសពីរខែ........ ៣៧១
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត........ ៣៧៣
ការឱ្យសុទ្ធន្តបរិវាស........ ៣៧៧
សុទ្ធន្តបរិវាស........ ៣៧៩
បរិវាសរបស់ភិក្ខុឆ្កួតជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង........ ៣៨៣
បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង........ ៣៨៥
ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង........ ៣៨៧
អព្ភានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញមិនលូតលាស់ឡើង........ ៣៨៩
(សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម........ ៣៩១
សង្ឃត្រូវឱ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឱ្យមានត្ត........ ៣៩៦
(សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម........ ៤១០
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ប្រព្រឹត្តមានត្តនិងគួរដល់អព្ភានកម្ម........ ៤២៥
(សង្ឃត្រូវឱ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម........ ៤២៧
(សង្ឃត្រូវឱ្យ) មានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប........ ៤២៨
ភិក្ខុទាំងនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ........ ៤៣២
ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ........ ៤៤០
ឧទ្ទាននៃសមុច្ចយក្ខន្ធកៈ........ ៤៥៦